

IVLII CÆSARIS
DESTITI

è Societate Iesu

POLYHYMNIA

SIVE

SYLVARVM

LIBRI TRES.

263/19
c 1600

M.

emptus
Granad. 22.

ex Lovcaro
Zolotare

NEAPOLI, Excudebat Iacobus Gaffarus. 1644

SVPERIORVM PERMISSV

~~Handwritten signatures and notes at the bottom of the page, including 'Superiorum' and other illegible text.~~

FRANCISCUS PICCOLOMINIENSIS
Societatis Iesu Prouincialis in Regno
Neapolitano.

CUM Polyhymniam, siue Sylvarum Libros
tres Patris Iulij Cæsaris Destiti Societatis
Iesu, tres eiusdem Societatis Theologi, quibus id
commissum fuit, recognouerint, atq; in lucem
edi posse probauerint: auctoritate nobis data ab
Adm. R. P. Nostro Mutio Vitellesco Præposito
Generali, facultatem concedimus, ut typis man-
detur; si ita videbitur ijs, ad quos approbatio li-
brorum spectat. In cuius rei fidem, has literas
manu nostra subscriptas, & sigillo nostre Socie-
tatis munitas dedimus. Neapoli, Die 28. Mensis
Octobris. 1643.

Franciscus Piccolominus.

Robertus P. Dub. Caesaris Dilecti Societatis
 nostre rector, vobis, quod in istis
 Libros tres, videlicet, *Strenes? an Musas?*
an Charites? vidi, legi, probavi. Vt enim illa
 præteream, nihil videlicet in eis contineri, quod in-
 fegerimus in orbibus, aut sacrosanctis augustis-
 simæ Fidei placitis aduersetur, habuimus. Vnde
 Poësim operosior, et arripit, et vclingenii cultus
 Exornat, et æmulo quidem, et Martone, quæ sit
 inactas, in Herodis, et Tibullio, et Andron. Flo-
 ris, et Martiali, et in unum, et in unum, et in unum
 eruditissimo, et in unum, et in unum, et in unum
 fina gaza, et in unum, et in unum, et in unum
 ornamenta, quibus exoticas, et in unum, et in unum
 poetica, et in unum, et in unum, et in unum
 faceret ampliorem. Proinde cetero, et in unum
 Poësim esse typis, ac luce dignissimam.

Philippus Carducij Societatis Iesu.

*In primi potest prævia approbatione Adm. R.P.
 Philippi Carducij Societatis Iesu S.T. Lect.*

F. Ioseph de Rubeis Ordin. Minor. Conu. S.T.D.
 Emin. Card. Filamar. Theol.

IMPRIMATUR.
 Gregorius Peccerillus Vic. Gen. Neap.

...sum de nulli bono, adorsus abna...

DIVO

IGNATIO

LOLOLAE

SOCIETATIS IESV

Conditori Optimo Maximo.

Anathema,

Sing...

POLYHYMNIE DEDICATIO

...BY, quip Parenti Sanctissime ;
...qua nobis est Musica
...et ab ingenio, vel ab arte
...facit ad, quidquid nervorum
...haber, latenda, quae Musis perditissimorum

Poe-

Pœtarum piaculo incestas, castissimis re-
 ligionibus expiaueris, Diuinaque Sapientie
 addixeris administras. Ac sanè par erat,
 ut inter res veteremque Prometheum non
 illud modo interesset; quòd illius ab igne
 malorum Iliàs) rursus, ab ardore pietatis
 tue bonorum vis ingens existeret: verum
 etiam, ut ipsè in cælum Mustis, quàm Pro-
 metheus olim in terras, hoc est in nequitie
 cenam, ac sordes, furtiuo cum igne subduxe-
 rat, reuocares. Sed tue, Ignati, Virtuti eò ma-
 ior plaudet oportet adorea, quòd sapientes pu-
 tant esse longè præctarius, depressam abie-
 ctâque à profligatissimis ingenijs Diuina, Pœ-
 seos facultatem suum in candorem, ac presti-
 nam dignitatem asserere, quam dare pessum
 res superas, & ad isthæc humilia deturbare.
 Quid enim è an non, te Auctore, nunc Vates
 Diuina passim argumenta pertractant, un-
 nontuis legibus scitisque sanctissimis, è prosce-
 nio personata etiam voluptas excluditur, nã
 quid illinat, fuci candori, pudicitie; ne quid
 integerrimis moribus, et per ipsas imagines
 scenicasque larvas imponat? Vani tuis demã
 auspicijs, absre iussa procul ab Elegie famula
 quon-

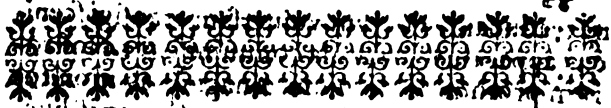
quondam nomina Lycoridum, ac Lesbiarum.
 nullus Poesis Lyrica redolet popinas, ac iustra:
 acutis quidem luditur Epigrammatis, ac ve-
 nustis; sed sine Reneres sine Acidalis aculeis,
 sine telo Cupidinis Nunc enim vera Pierides,
 ut cum maxima Sirenibus, id est lenocinijs
 voluptatum, insensu probantur. Nunc omni-
 no Charites germane Poeseos, reuerenda,
 ornatusque exuta procacitatis, & impudētia,
 ingenuo pudoris, & castimonia cultu reni-
 dent. Quod si, post deiectos ab immani con-
 tu, montiumq; insana substructione Titanas,
 Apollo triumphali Epinicio Iouem gratabun-
 dus cōsalutauit, quid ni tibi, Parens Sanctis-
 sime, Carminum praconia tribuantur; cuius
 ope tot sunt haecenus Fidei Christiana Per-
 duelles, ausi Gigantum more bellare cum Su-
 peris, & Caelo, ab obsessa scilicet per summam
 perfidiam Religionis arce, deturbati? Dum
 igitur Alij alia tuo nomini monumenta operis
 doctriinaeque maioris inscribunt, has tibi nos
 merito Syluas consecramus; quas si minus vi-
 etricibus palmis, quales per utrumque terra-
 rum Orbem colit, propagatque Posteritas tua.
 Apollinari certē lauro constas, & presidio di-

gne-

gneris tuo, & omnem extra iclā, iactumque
 teli, quod in eas alicunde queat intorqueri,
 constituas. Tutique, Ignati, Nomen, quod suis
 Carminibus Polyhymnia nostra prescripsit,
 adeo sibi presens agnoscat, ut eius auspicio
 non modo consequatur, sed iam nunc illam
 vel comitetur immortalitas glorie, vel pra-
 eurrat.

[The following text is extremely faint and largely illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page. It appears to be a continuation of the Latin text.]

PRO-

PROLEMA;

AD LECTOREM

Attendis es a me tantisper...

Attendis es a me tantisper... Lector humanissime...

Poëtes: cui cum a sapientibus... dani vis, nomenque tribuatur, ad eius penetrabile...

ne traducant, vbi rem vniuersam transfigiscens,
cus apparatus, ac fabula comminiscitur. Nostro-
rum proinde Carminum Anagnostas monitos
velim, vt interesse cogitent acroasi, quæ isthuc,
quidquid est, acroamatum Musicorum excepit,
dum in Musèo, Eruditorumque confessu Maio-
rum more recitarentur. Neq; enim verèos quin
omnem à me temeritatis, & confidentiæ inspi-
cionem auertam, ac deprecei, dum ea nunc in
lucem prodire patior literatorum, quæ prius
cùm publica, tū priuata eorūde iudicia subiere.

Etenim vsurpare nos iuuit, quod coluere
Veteres, ac posteris colendum tradidere, reci-
tandorum carminum institutum, cum Pliniana
tamen exceptione, qua populum, vt ille præscri-
psit, non advocauimus; sed electos, sed eruditissi-
mos quosque, quibus & credi, quos & vereri fas
esset. Extitere quidem non obscura, vt tum vide-
bantur, approbationis argumenta: silentium in-
tentum, & acre, audiendique vteriora percupi-
dum; secunda subinde confessus admurmuratio:
nec illud quidem desiderauimus veteri acclama-
tum forma Sophòs, aut peruulgatum Gallionis
Epiphonema, quo scilicet ille *plenum Deo, affla-
tumque diuinitus carmen* ingeminabat. Certè
quid auditorum quisque sentiret, percipere tum
hæbat è vultu, oculis, nutu; quæ satis apertis no-
tis iudicium ab humanitate discernunt. Impo-
suit forsitan, inquires, auditoribus, vel actio, vel
reci-

recitatio; pleraque enim omnia vel è suggestu memoriter, vel eodem loci de scripto non sine vocis lenocinio Academici pronūciarunt. Multum, quis enim neget? dignitatis habet lux illa palæstræ, & verò longe maiora faciunt omnia insignitæ illæ, quæ non per aures solum, sed etiam per oculos ad animos trāiiciuntur imagines actionis. Quid illa, quæ Plinius alter agnoscit, ornamenta acroamatis, nempe liquidissimæ vocis suavitas, quæq; commendat vocem, verecundia, & efflorescens sanguis in ore recitantis? Illud hinc ergo conficitur, fieri facili negotio potuisse, & auditores ita se auribus duci paterentur, ut omnes iudiciorum aculei, si minus infringi, retundi certe potuerint, atq; hebetari. Quid, si his ego de causis priuatorum etiam iudicia sum expertus? quibus data facultas per otium, sine actionis fūco, sine vocis illecebra recognoscendi ea, quæ vel actor commendauerat, vel agnoscites. At quos mihi viros optavi carminum Criticos? Nempe eos, quibus magnam quoque mentē Deus inspiravit. Etenim, ut sapientissime Iouianus in Actio pronūciauit, de Poësi, nisi Poëta, recte iudicauerit nemo. Ij mihi fuere scilicet Editionis Auctores; nec defugerent auctoritatē, si singulorum hic sensus, ac verba proferrem. Unus tamen ad me literas nullus hic præterierim. Is est Ludouicus Cresollius, homo Gallus, hoc est suis viribus animi candore simillimus.

operosisque iam pridem editis in hęc lucubrati-
onibus, longe clarissimus: qui cum Romę bo-
nam meorum carminum partem me descriptę
recitantem audisset, hac ferme paransę dum
morarer editionem, vrgebat.

II. Romę agens fortasse Romanos imitari pri-
fios debui, qui pro Strenis, inuente gna, ra-
mam lauri decerpunt e lupo Strenis. De
alijs dabant. Enimvero inceptus forem, si mit-
torem ad te laurum folijs caducis, & obsoletis:
vum aternam tibi laurum, Musa dederint.
et soliam, vel fertam, & implexam in corol-
tam, qua gloriose, & tuo merito coronaris, ad
quam perge addere. Inuisaor, & videamus
aliquando versus, quos bauta tua siqg Polli-
cetur, quique Doctorum, omnium signu, ma-
gnatum voluptate excipientur. Quare totum
Heliconę moue, hoc est vberem illam au-
reamque venam, ut quam primum noquem
velatum Musis, sedroq; dignum opus in spe-
stemus. Ego, si edas, & publices, volo esse opę
vrs tui bonus, & assiduus buccinator; sęsseta
de differas, & yodwntus.

22. Quid multis? vel illis acuebant cessantem in-
citamentis; ferri nimirum per ora hominum; ijs
deque, quibus lingua Romana, spatijs peruagari
Speremne isthuc, aiebam, an voueam? Anne vos
sugit, quod Sabinus olim Euripidis Stephonius
quereretur? *artem videlicet Musici ad paucos
esse*

affe redactam; Hælicona veram esse nunc fabu-
lam, nihil in eius folitudine reperiri nisi vepres,
& saxa, vnde ludibunda resonant vocum ima-
gines. Quid, quod hac tempestate Scriptores Ita-
li in Poësim tanquam in possessionem caducam
& vacuam inuolauerunt? quo illud affequentur
(quodam inter Græcos artifices, eos Aulæ dos
esse, qui Citharæ di fieri non poterant) vt, cum
ad facultatem linguæ Quiritium verficari pro-
uehique nō possint, ad Etruscos rhythmos tan-
quam ad saxa tandem adherescant. Atqui hoc
enitendum magis, instabant editionis Auctores;
ne Romani Poësis de suo pulsa patrimonio, in-
tenui, eoque insigni prædolo relinquatur. Re-
tracta tu interitū opus ea ratione, vt hinc splen-
descat magis, non atteratur vnde, fit vt omni ex
parte numerus in cultus ac splendens, nō vti pa-
ries structura quidem firmus, ac duraturus, te-
stotio tamen rudis, & impolitus, quod ne soluta
quidem orationi. Facitus condonabat, eamque
tibi cum primis legem indicas, vt de ades inge-
nuorum: vestim iugales potius; quam vni
plebeo parcas: Contra quam Iure consultifan-
atunq; quibus est visum, præstariis omnino egi-
cum rebus humanis, si de eum fonte absoluati-
tu quam si antea innocens dæmonem. An non:
multa detrahendo. Virgilius, narmen effecit
grandius, & augustius, acque enim in mole ma-
igaitado, nec ad fastum opes, in ropt, sed in dca

lauraque frugalitate sunt fixa. Nōstrū nimirū illud Demosthenis: *ὄν τό μέγα εἶ, ἀλλὰ τό εἰ μέγα*. Non quod magnum, bonum; sed quod bonum, magnum. Illud elabora, quod ait Attius, *ut paucis probatus magis, quam multis fies*. Argumentum enim καλοτεχνας, à peritis olim Musicis, est habitum, imperitæ multitudinis iudicia placuisse. Nunquam studui placere populo: nam, quod ego scio, non probat populus: rursus, quod populo probatur, id nescio, tradit velut è cortina Zeno Romanus. Vnius iustar omnium Platonis assensum esse sibi satis rebatur Antimachus.

— Neque, ut te miretur turba, labores

Contentus paucis Lectoribus.

Hæc ferè monendum me esse putarunt ij, quos carminum censores adhibui. Quorum me monitis sic paruisse iuuit, ut tulit ingenium, cui plerumque malumus indulgere, quam moderari. Et nauos nos, & cicatrices adamare nostras scripsit Aufonius, Agnoui quidem ego errores meos, sed sciens, ac prudens ignoui: neque enim eram ignarus, interdum turpe non esse, errare cum multis: neque ita ex facili purgari posse censebamus illum, qui peccat, quòd nihil peccat. Nec vetus illud exciderat, nullum sine venia placuisse ingenium; cui cum parum ipse considerem; primum id egi, ut opus mediocritate ipsa commendarem: tum, ut varietas Legentium fastidio mederetur; cuius gratia alia alijs, quædã

fortasse omnibus arriderent. Postremo, quod
 multiplex carmen, quod ut plurimum calore
 quodam effusum, uti Sylvarum: quod in Academi-
 cis conuentibus Veterum ex instituto pronun-
 ciatum, est à nobis inditum operi nomen Poly-
 hymnia: cuius est à multiplici cantu nomencla-
 tio; quæ pronuntiationis elegantiam, uti scribit
 Cassiodorus, imitatur: cui denique cultum
 agrorum ac nemorum tributum esse, Mytholo-
 gi tradidere. Tu, quisquis ades cultor urbanita-
 tis, eiusmodi Sylvas aditu digneris tuo: quando
 & Sylvas olim dignas Romani Consulis cura
 cecinit Maro. At hinc densa proceraque ar-
 bore nemorosus Numinis fidem Veteribus fa-
 ciebat. Inest certe Poëtarum Sylvis Diuinitas
 quædam: quæ tamen tum longè absit à nostris
 carminibus, ut potè ab ingenio minime Eotheo
 deductis; pleraque tamen omnia, ob rei sacra-
 argumentum, minus contemnenda censuris.

Iam verò disceptator & arbiter mihi velim
 in posterum adsis, lector integerrime: super-
 enim sunt mihi, quæ diluam apud eos, quorum
 adeo peregrinantur aures à vocibus, quæ Poë-
 tarum more dicuntur: ut, cum in illas offende-
 rint, statim illud è veteri Senatus Consilio pro-
 nuncient: *providendum omnino esse, ne quæ res
 Christiana capiat detrimenti*. Proinde siui per-
 genium fortasse non licuit in Heliconam diuertere,
 nolim ipsi quippiam è veteribus superstitione-

suboleat, cum quid eiusmodi vocum occurrerit. Velut, vbi pro bello, aut sapientia, Martis nomen, aut Palladis vsurpamus; Vel, cum fati vocabulo intelligimus communem naturæ necessitatem, vel pendentium à Diuinæ mentis consilio seriem, ordinemque causarum. Is tamen hic velim Censuram mihi gerat vel sine suffragio, cuius ingenium à Musica venustate non dissi- det, nec genius ab elegantia pœtici cultus abhorret. Verum sint per me licet qui Nostra legerint vti canes venatici, qui odore quodâ suspi- cionis, sicubi possit vitium delitescere, sagacissi- me peruestigent; videant tamen oportet, ne sa- pientiam sermone vapulent, quod acres etiam esse velint, vbi ne subest quidem aliquid, quod cauendum sit, non modò vlla non extant vesti- gia præiudicij. In eiusmodi vero censoribus vt vehemens incitatumque tuendæ Religionis stu- dium æqui boni feceris; at Ioannis Piscatoris Caluianij Symmysta temeritatem qui seras? Is, ab Argentoratensibus religiosior vt haberetur, vsurpata Scriptoribus Deorum, Planeta- rumque nomina, ne quid superstitionis, aut im- pietatis religiosas scilicet aures offenderet, in Veterum monumentis induxit, vel certè muta- uit: Virgilium, ac Ciceronem, reliquosque Latij sermonia Auctores è ludis omnibus ablegauit. Consequens omnino ratus, & consentaneum, vt, qui per summam perfidiam à Romana Reli-
gio-

gione defecerat, per summam quoque barbariam Romanæ linguæ cultum exterminaret. Nam quid ego de censorio loquar Erasmi suspensio? In cum desisteret nusquam, vocibus à rebus significatione vel absonis, vel certe male sonantibus pijs lectorum aures obtundere: veluti cum videri cupit illa respicere, quæ tamen dissimulanter inculcat; pro Apostolis videlicet, Legatos; Flaminem Dialem, pro Romano Pontifice: pro Fide, Persuasionem: pro Eucharistia, crutulum sacrosanctum; rursus de Poëtico Acti; Sinceri cultu sic cæset. *Meo, inquit, suffragio Sannazarius plus laudis erut laturus, si materiam sacram tractasset aliquanto sacratius: nam quorsum attinebat, toties invocare Musas, ac Phoebum? Christi mysteria non solum erudite, sed pie etiam religioseque tractanda sunt: at pie tractari qui possunt, si nunquam dimoveas oculos à Virgilijs, Horatijs, Nasionibus?*

Mactus hoc studio pietatis ac religionis omnium apud Septentriones turbatum fax & quasi flabelum, Baradus Sannio? Sed homo omnibus consilijs præceptis, ac denique quid non temere, quid non inconsulte pronunciet? quem illa de se: profiteri aliquando non puduit *Sic meum est, inquit, ingenium! abijcit ac præcipit at omnia, nec parit; sed abortit: neque impetrare à se unquam potest, sed vel semel, quæ scripserit, recognoscit. Acque hæc tandem se obspiciant, vt mo-*

neam ; non tam nos esse in Ascetarum odets ,
quam in amoenissimis Musarum vmbraculis
carmina modulatos. Quò etiam nonnullos è sa-
cro instrumento locos sine fraude traduximus ,
non vt interpretes verbis addicti, quod, ne quis
factitaret , per sanctè cautum est Romanis legi-
bus, sed vt Polyhymnia nostræ carminibus ali-
quid inde dignitatis arcefferemus. Quod si qua
fortasse deprehendas apud scriptores aliquos è
profanis, quæ hic à nobis ; è religionis tamen
præscripto, tractantur; id Poëtarum ingenijs, que
inter sese plerumque conspirant, velim adscri-
bas. Nam distiteri per quos profeceris, immanè
quantum à religioni viri moderatione, dissenti-
ret. Quamuis enim Poëtæ & humanitate exco-
lantur, & excolant ipsi Musas humaniones ; hu-
mani tamen nihil à se alienum esse, sibi adeo nõ
persuaserint, vt alienis, & que vti sibi licere pu-
tent ac suis. Hic denique te, quisquis hæc lege-
ris, munitum velim, vti meminens eius, quod
erat apud Persas lege sancitum ; vt, cum quis in
iudicio argueretur, aliquid admisisse contra le-
ges; etiam si liqueret, eum culpa affirmem esse ; &
noxam tamen multa non continuo irrogaretur ;
sed prius iniretur ratio, plurane turpiter, an
laudabiliter ille gessisset ; tum, si maior esset nu-
merus laudabilium, absolueretur. Quam ego
veniam condonationemque si nunc ætas, Le-
giton, & equitate regulero, scriptiois, meæ operam,

haud

haud omnino malè posuerim . Nam inuidiæ
 morsus nihil est sane, mihi cur verear , quòd illa
 ultro mediocribus parcat: rursus optima tatum
 quæque redarguat, & infectetur Momus: eius
 proinde dentes à nobis nostra fortasse medio-
 critas abstinerit . Quòd si plura niteant, haud
 erit sane, cur quemquam paucæ offendant ma-
 culæ, quas aut incuria operarum aspersit, aut hu-
 mana conditio parum cauit .

Super adhuc est illud, quod mihi postremo
 monendus es, lector. Nam, qui ex interuallò Po-
 lyhymniæ, versus insigniunt asterisci, indicant
 Notas; quæ, si quid legentibus minus liquet, per-
 spicuum reddunt. Rursus numeri Notis adscri-
 pti ad voluminis paginas pertinent, ac veluti di-
 gitum ad fontes intendunt. Horum mihi venit
 in mentem, quæ tibi ante, Lector, edicerem ,
 quàm ad iustrandas Polyhymniæ Sylvas acce-
 deres . Vale.

IULII CAESARIS DESTITI

è Societate Iesu,

POLYHYMNAE, SIVE SYLVARVM

LIBER PRIMVS.

ICONISMVS

Expressa in programma Polyhymnicæ.

Quo Musa redux ad Superos

DIVVM IGNATIVM.

Sui reditus Dicem agnoscit.

*O Quis humi resides rapit ardor ad æthera mentes?
 Quæ leuat auras noui quis carminis auctor, ab astris
 Degeneres ad prima vocat cunabula Musas?
 Te Duce te, Virtus Ignatia, rursus Olympo
 Reddimur, & supera reduces in sede locamur;
 Vnde potens astu telluris ad ima subegit,
 Cum pariter flâmas subduxit ab axe Prometheus,
 At luit ille dolos: rostro cui Præpes obunco
 Et iecur, & vulsis carpit præcordia fribis:
 Duraque Caucasæas interfert vincula canes,*

B 2

*Aetheris immensis distincta volumina Zonis
 Qui paribus Musas invidit obire choreis.
 Nam data vis nostris superos concentibus orbes,
 Et data vis nostro moderari sydera pleetro.
 Qualis eram? quantusque meo canore datus ore?
 Cum canerem alternis vibratos ignibus ignes,
 Mutua sydereis & amorum incendia formis.
 Nulla quibus pura traxere piacula flamma,
 Aetherius non ulla tulit dispendia candor,
 Turpe nec incesta nomen face sydera norunt.
 Qualia nunc vates dare nomina nouimus astro
 Luciferi. Suffusa rubent hinc astra pudore;
 Nec neget, hinc duxisse notas Aurora ruboris,
 Audijt ut foedo carpi sibi pectus ab igni.
 Nescio, qua Lunam memorant egrescere cura,
 Nescio, quam memorant Solem tabescere flamma.
 Ipsa etiam lustranda feris dant Sydera Vates,
 Atque Cani, atq; Hydra, atq; Lycæonis Arcadis Vrsa;
 Villisque, squamisque tegunt laquearia cœli.
 Proh pudor! ire Duces Vatum per devia Musæ*

Ar-

Arguimur, nomenque locis, numenque dedisse,
 Et flauij numen, nomenque cacumina iactant
 Pieridum, solitur lacusque, lacusque Gamoenis.
 Nec satis, Arcadij saltus lustrasse Lyceis.
 Nouimus & Panes, & monstra procacia Faunos,
 Syluanosque Senes, & capripedes Satyriscos;
 Inter Amadryadas nos indulgere Choreis
 Dum iuuat, & syluis flipula deducere carmen.
 Et Gnidos, & nobis Amathus, & culta Cythera,
 Et Paphos, Idaliaeque domus; sunt & iuga Cynthi,
 Cumque suis iuga Taygeti lustrata Lacenis.
 Nostra pharetrati veniunt in foedera fratres,
 Iungit Acidalius Charites, Bacchasque Cytheron,
 Dindyma Semiuiros, Idae Curetas, ouantes
 Et locus, & Lemitas, nulloque coercita nodo
 Libertas, incunt agmen; Lusisque, Choriisque,
 Desidia cordi. Nos hac studia haestenus, hac nos
 Hac coluisse, tenus loca iuuat, ab aetheris axe
 Dum procul antiquae cepere obliuia laudis?
 Omibi quo quondam, vel quo meditata canore

Cœlicolum detora, & cœlestis adorea palma,
 Astra super, superaque inter spectacula pompa!
 Illic, nos quando tua rursus ad æthera virtus
 Euehit, ætherios tua facta referre per orbes,
 Sydera, sectorum voluunt quæ pensa, docebo.
 Namque canam; ut, qui te bello Mars perculit, omnes
 Extulit & casus super, & discrimina rerum;
 Utque sub auspicijs, Superùmque insignibus, agmen
 Duxeris Heroum: tot Ditis in arma maniplos,
 Tot Cœlo iurata Duces ad signa vocaris.
 Saberios armis instruxeris. Ipse sub Arcto
 Ipse tuis Hydram extinguis Luthericâ flammis.
 Tempa Superstitio te vindice diruta luget,
 Luget & euerfas te vindice Manibus aras.
 Calitis ô flamma salue Sator Ignis, & alter
 Hesperus Occidans, & Phosphorus alter Eois,
 Addite syderibus tabar, & decus addite Diuis,
 Dux Ignatiadium, gemino cui Sospita mundo
 Signa sua dedit Omnipotens præferre Cohortis,
 Nostra sub ætherijs quæ rogeret agmina signis.

Hæc meus, & maioræ tibi præconiis clangor
 Inter syderei pompas, plaususque Theatri
 Et canet, & cali referent conuexa canorem,
 Interea tibi, Diue, nouo Polybymnia cultu
 Sistitur, ut memori tæstetur imagine Musas
 Auspice te, cælo redages. Hæc astra tenentem
 Et super astra tuotelumine cernet euntem
 Posteritas; hinc ætherias sublimis in oras
 Euehor, ut quondam, terris Astræa reliquit,
 Ibat, & ad Superos sese per inane ferebat.
 Posthabite palmas nequicquam ad sydera tendunt
 Illecebræ, resonant & inanibus ora querelis.
 Nec Pindi iuga, Castaliæ nec murmur arui
 Vlla moras nesciunt; non illicis ora Diones.
 Nec licet Charites, & Amores voce lacessant,
 Ora nihil Charitum, nihil ora morantur Amorum.
 Nam, Ducete, rursus cali Supera alta petentem
 Castaliæ quis fentis amor, qua gratia Pindi,
 Quæue Dionæe reuocet pellacia lora?

*ERYTHRÆIS.

Siue

ECLOGA PRIMA.

Idas, Ladon.

*Cum canere Panes, & Manala; Phœbus ad undas,
 Quas patrijs hinc findit * Arabs, hinc Persa phaselis,
 Duxit, & indigenas scrutantem indagine gazas
 Hac ignota tenus per Eoi carula venit.*

*Et iuuat, ent bea vis quò suadet, & auctor Apollo,
 Ire, & Erythræas aptare ad carmina conchas.*

** Affia Tyrrhænis cecinit quæ buccina nautis,
 Omnia iam vulgata. Quis aut piscosa Mineræ
 Saxa, quis affines nescit Crateridis oras?
 Aenariam, Prochiron, Cumasque, sinusque Dicarchi,
 Lucrinique lacus, & olentes sulfure Baias?
 Et Stabias, & Telebôn prærupta, vetusque
 Euboico seruant quæ nomen ab Hercule rupes:
 Euplæam, Nesiân, Megariam, & inter agrestes*

Pau-

Phaëlypi Diuis Nereida Mergillina?

Ergo me maria ostenderit felicia saxis,

Purpureaque vocant vada Tethyos: s' ubi Ganges,

Pactolusque, & multas baccata lapillis

Taprobane: è quibus quæ Dorida ditat Hydaspes,

Sistat, & aurifera det proram appellere ripe?

Interea fluctus ubi temperat æquæ Erythra,

Consedisse iuuat, gelidi sub fornice saxi:

Dum matutinus cauchas irrorat Eous,

Et resonas alterna cient ad carmina cautes

* Arfinoës Idas, Berenices accola Ladon,

Iam præsit hiis numeris Ladon, inde excipit Idas,

La. Carminis auspicium, cali decus, æura Phœbes,

Illaregix fluctus illi regna hœmida parent.

Id. Eface Luciferi nosina sint orsa Camœnis,

Non alius pelago ridet felicior ignis.

La. Quàm bene baccavit et celestis ab ubere roris,

Lilia quid niveo Iunonis ab ubere iactent?

Id. Ipsa tuæ Matuta, rubentronchylisæfuce,

Picta quid ostentat Phœbia rosa sanguine Divæ?

La. Quid

- La. Quid querar, annosa baccas squalere, senectas,
Ipse etiam senij narunt dispendia Luna.
- Id. Quid virum, a nimbis concha pallefcere, factus
Ipse etiam a nimbis multas pallefcit Boi.
- La. Omnes has licet per aquas occurrere pradę,
Dę fabrum trāquilla Dact per carula concha.
- Id. Ab mihi ne ventis pradā tam dira cupido,
It canibus dęm concha latus succincta marinis.
- La. Ales Hyperborea Ditem qui pennis ab Arcto,
Hac dicat ostriferi Ladon tibi munera Nerei.
- Id. Alma Patens, duodena totam cur sydera cingit,
Hos tibi gemmiferi dat elenchos litoreis Idas.
- La. Quae tibi Getula seruant corallia Syrtes,
Tarsari tibi, Diæ, legant pro rade Draconis.
- Id. Ibo, Sarmatico rutilant que sacina ponto,
Suspendam tibi, Diua, sacri præ manere ferti.
- La. Auspiciam trabes lego, Nerei Sidonis, ostris,
Austriada cogunt freta caude rubescere Thraci.
- Id. Gemmae virginina, Triton, vebe dona Tiarę,
Illa poterit super nos Diuam inferre coronam.

Hac memini altera dudum certanima Musa
 Inter Erythraeos caua reddere saxa recessus.
 Nec non illa suo pro carmine dona tulere,
 Pro quibus ipsa iterum v' cet in certamina Siren
 Pieridas, rursam Aeolides Tritona laceffas,
 Gorgoneo teretem balat hic è cespite truncum:
 Quo procul infidatis calavit Ariona nautis
 Abimædon, medias v' ætæum delphine per undas,
 Et maris insanas vulcentem voce procellas.
 Fecerat & Zephyri crispantem ad flamina fluctus
 Nerea diffusa, quoque aura aspirante capillum.
 Alter Erythraeæ matris pro munere testam
 Arte laboratam tulit. Illic moenia cantus
 Dirceosque excise lares Amphiona pleetro
 Cernere erat ferrique leues ad carmina cantes,
 Vatis & ad numeros Aracynthi assurgere rupes.

POLYHYMNIAE.

ECLOGA SECUNDA:

Loridas, Lidorus.

Ad P. Iulium Cæsarem Recupitum.

A Ctia Chalcidico referat mane baccina versa,
 Nuper Erythraas quæ carmina læst ad undas
 Aduena Pætoii Loridas, Lidorus Hydaspis
 Certantes. Quorum ad numeros delphines in arbor
 Insolita vixt per aquas gestire chorea,
 * Inque modum tremuli sinuare octavino fluctus.
 Carminè quocaptæ fremitus profferre procelle.
 Et per inania nimborum posuere caducitas.
 Nec non summa super tenuit canor equora bobas.
 Immemores rorantis opes arcescere Cæli.
 Tu mihi, seu Gray referas arcana Lycei,
 Naturæque adyta, & reram penetratia lustras,
 Orbis & à prima scrutaris origine causas.
 Seu comes Aonidum, redimitus Daphnide, Phoebò
 Haud minor incedis, citharaque canorus eburna,
 Indigens ripa Permessidos inter olores

Aemu-

Aemula Dirceæ modularis carmina pleſtro:
Siquis honos, Tbetidis per saxa rudentis, & oras
Perſidis, hac olim memorabere, *Iule, camœna.
Rubra licet mirata ſacrum ſint litora *Vatem,
Cuius ad prævagi requierunt murmura ponti,
Plauiſit & ad numeros Triton, ſalire per undas
Nereides hauſtas cum fluctibus illa per hoſtes
Ibat ouans, miſtumque choris præanacanebat.

Pergite *Erythreides. Aurea Gangetis ab unda
Extulerat, roſei uix Lucifer oris honores,
Et liquidum per inane leues præciuerat auras,
Irriguum quaterent quæ molliſſibus æra pennis;
Vnde fati ſcences traberent cœli: ſiſta matres
Semina, rorantique *tumeſceret alius ab imbri.
Cum Lorida, molles lambit quæ fluctus arenas,
Pulſaque muſcoſi ſalit unda crepidine ſaxi,
Hos arguta modos ſibi reddere ſaxa docebat.

Phoſphœra, ſyderum cogis dum ſignifer agmen
Ecquæ ſtatitate fax æmula ſungit Olympo?
Ipſe ſuo præterceſſit Jupiter ore, neſſigini

Ipsæ suo Marcors, aurove superbit Orion,

Pleiades sue, Hyades sue, Lycæonyque Eryonæ,

Ede tuum reduci, mea buccina, carmen Eo.

En roseos fugiunt ut Eoi nubila vultus

Eius ut adventu calum Zephyritides aura,

Et liquidis volucres concentibus æthera mæcent

Ede tuum reduci, mea buccina, carmen Eo.

Lucifer, undosi vident tibi carula regni:

Nam tua gemmiferas affiat lux pronuba matres,

Cum se concha satum calique, marisque maritat.

Te surgente, rubent roseo conchyliis succo

Teque rubent rosels surgente corallia ramis.

Ede tuum reduci, mea buccina, carmen Eo.

Cerne, tuos quo Flora sinu se pandit ad ortus,

Phosphore, quo tellus sternit tunc ab illa cultu

Quæ potis ipsa solnis nascentem amplectier ambit,

Rosidaque ladalys detergere floribus ora,

Quæ, genasque, nonis cingit tempora fortis.

Ede tuum reduci, mea buccina, carmen Eo.

Turpe Dionæi nominis tibi, Lucifer, affi

Quis dedit, & fœdo cœli decus igne notavit?

Hinc tibi & ora rubent, & ros tibi diluit ora,

Infando tergas ut iniustam nomine labem.

F de tuum reduci, mea buccina, carmen Eoo.

Quis mentem in sano percussus Apolline Vates

Ausit Acidalia aſtris adſcribere flammam?

Mentis inops Vates, an inops mage mentis Apollo?

Ipſe ſuo deceptus Apollo numine mentem,

Ipſe ſuo mentem deceptus Apolline Vates.

Ede tuum reduci, mea buccina, carmen Eoo.

Ille ſua dum prima canit cunabula Diæ,

Et genus eſpumei mentitur origine ponti,

Tam fœdis undas natalibus inſicit, Ipſe

Vix que at ut ponti luſtrare piacula Nereus.

Ede tuum reduci, mea buccina, carmen Eoo.

Aetherium conchis age, Lucifer, ſingere rorem,

Roris, & guttis niveos excude lapillos:

ſcilicet has canet in hac, as riuiffe, liquentes

Tethyos ex oculis lacrymas, cum funus Achilli

Fleret, & inſanis incenderet aſtra querelis.

Ede tuum re duci, mea buccina, carmen Eoo.

*Phoebæ sed cede faci iam Lucifer, Idem
Hesperus hinc sera redeas ut nuncius umbra.*

*Rore graues magis ima petunt è gurgite matres,
Defendant teneris ut fœtibus ignea Solis
Tela, * nocent grauibus soles, & nubila fœtis.*

Desine iam, repetes cras, buccina, carmen Eoo.

Hac matutinas Lorida iactabat ad auras.

*Iamque fluentis fona Lidorus ab aggere ripæ
His recollit magica rhombos, & carmina Musa.*

Lid. En sperus, arcanis hic fida silentia Sacris.

Hic puer, exuto vinculis pede, siste; marinis

Dijs ubi muscosam de more sacraulmus aram.

Siste puer lauo nudus pede, lectaque flammis

Thura ter adde, ter aquoreos superingere rores,

Rhombus hic ad Sacrum glomerat dum licia carmen

Carminè gemmiferas huc cogimus illic matres,

Quas per Erythraos captat Syrus advena fructus.

Necte voluminibus citha nocte volumina iurbo.

Turkine, vel media tropidus se luci tegit sol,

Ter-

*Turbisq̄a præcep̄s vertigine sistitus amnis ;
Turbinis in morem fleēt at sese vnda propinqui
Litoris, indigenas torquens huc vortice conchas.*

Necte voluminibus cita necte volumina turbo.

*Dori, tibi hac primūm vacua conchyliis testa
Proijcimus, refluxus que reddit ut astus arena,
Sic age captiuas hęc rursus ad aquora gazas.*

Necte voluminibus cita necte volumina turbo.

*Tergeminos nodis tribus insere, Mæri, *cylindros,
Cumque his dis, profuga te nectere vincula præda.*

Necte voluminibus cita necte volumina turbo.

*Hęc velut bæres, unt saxis, astuque fatiscunt
Ostreæ, litoream euoluit qua fluctus in algam ;*

*Sic scopulis allisa latus, dissutaque costas
Cymba, procul nuda prædonem exponat in acta.*

Necte voluminibus cita necte volumina turbo.

*Contere *Gorgoneo roseas è sanguine cautes,
Erutaque ex imis virgulta corallina saxis,
Ne quæ dura sinant mollescere pectora Dire.*

Necte voluminibus cita necte volumina turbo.

Talis ad hæc profugas illex trahat equora conchas,
 Qualis, ubi sensit cautos * Magnæssæ metalli
 Illecebras, notosque chalybs afflanit amores,
 Vltro avidis inhians venientem * amplexibus amlit,
 Heret, & arcanos nescit dizellere nodos.

Neete voluminibus cita neete volumina turbo.
 Quem Garamas orycthe Libyca scrutatus in acta est,
 Semusium in mediis laeva mihi procyce succis,
 Trojice, captivas debent hæc muneragazas,
 Scilicet hæc omnes redimet iactura rapinas.

Neete voluminibus cita neete volumina turbo.
 Hæc dedit Eridanus mihi succina, plurima ripa
 Eridani glauca de cortice succina manant.
 His ego vidi Herylum gemmas e pumints alueo,
 Defossas & opes imis excire latebris,
 Fluctibus & raptas ad litora cogere merces.

Neete voluminibus cita neete volumina turbo.
 Ehrutilos inter concreta * ceraunia nimbos,
 Tres adamantinas incisæ, ter ihita fuco
 Muricis, hæc tonitrus, hæc fulminis elicit ignes.

At licet ad celi sonitus * horrescere matres
 Cogat, & afflato igni livescere fetus;
 Nil moror, hac modò ploret inops dispendia prado,
 Assyria qui peppe fretum papulatus Erythra.

Nec te voluminibus cita nocte volumina turbo.
 Aspicias, ut flammis vri metuens * amiantus

Corripuit: vapor enim aras innoxius inter

Errat, & extremos Sacrorum in fœderat honores!

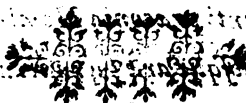
Nescio quâ pelagivâ aggerat aquæ æquarum.

Scilicet huc adstruit opes præruptus aqua mons.

His gemet æveris sibi fluctibus aduenapudam.

Fallimur an, qui odere, sibi sua vota secundant?

Parce redorati nona parte volumina turbe

APOTHEOSIS,

Siue

ECLOGA TERTIA.

Leladas, Chloreus, Elgon.

Fortè peragratis sese referebat ab Indis
 Pama, per & Libyes, Erythraque, & Persidis oras.
 Ibat, & augustum Sacris Heroa canebat
 Saberidam, qua non felicior alter Auerno
 Ereptat celi ad Capitolia vertere preda.
 Hic Leladas rubri non ultimus acola ponti,
 Cui vel Arabs, vel Persa legit conchyliis, cui tot
 Fert Erythra, nec non tot Persidis unda lapillos,
 Excitus ad tanti præconia Nominis, aram
 Indigeti, vigilesque ara sacrauerat ignes:
 Aspera quæ saxis, & adeso pumice rupes
 Incumbit, fidi que fouet testudine tecti
 Immunes operum, trepidosque à turbine nautas.
 Persidis hic ergo magnus omnis, & omnis Erythra,

Om-

Omnis Arabs, omnis prociat accola venit Orontis.
 Liqueat & Arsinon Elgon, Berenicida Chlorens.
 Gemmiferas imo scrutari in gurgite matres
 Gnarus uterque, vagasque indagare conchas;
 Nec minus argutos modulari ad buccina cantus.
 Tum, simul indulfit voti reus aduena Sacris,
 His Elgona monet Leladas, & Chlorea dielis.
 Le. Quin tua nunc, Belgō, tua quæ ad buccina, Chloren,
 Hac meditata tenus modularis Carmina, Muse
 Quæ memorent, calumque suis concentibus addat:
 Saberiden toto Numenque, & lamen Eoo
 Dicite: conciliet uestris sic Numina votis
 Saberides, pleno matres sic vbera cali
 Imbuat, & pleno bebet vbera lucis alumnas.
 Tu prior alterna, Chloren, dabis orsa Camæna,
 Nomina cui virorum, & viridis dedit omina ferti.
 Chl. Saberida funus Sinarum in limine Ganges
 Flebat, vos scopuli testes, & litora Gangi,
 Deplerent oculi geminis dum fontibus ornant,
 Illius exanimam tegeret qua corpus, & omnes
 Naias

Naiadas ad fletus, tumulique ad Sacra vocaret. O
 Non vlli Conigenas sine Oceanitidas ondis
 Eruerunt, nec summa fuit per carula matres
 Stipauere Ducem, patulo non ero lloquentem
 Concha pruinoso captiuit ab æthere rorans.
 Qua maria, aut qui vos. sub aquis habuere recessus,
 Dorides, excepit nuda cum litus arena
 Saberiden, & strata latus vix alga leuaret.
 Nam neque gemmifera. vos litora Doridos, aut vos
 Vlla potis tenuisse suis Thetis Inda sub antris.
 Illum etiam Aurora, illum etiam fleuere dies
 Lumina, desertique iacentem in litoris acta
 Lucifer, Occidit fletibus & litoris ignes.
 Vt decori bacca est, decor est et purpura conchis,
 Caratresque mari calor, & corallia saxis,
 Tu decus Hesperijs, defleuit ut Indas, ademptas
 Luciferi radios, extintum & fleuit Eoum,
 Nunc legit & patrij Conchyta pelonidas ondis
 Gemmifera quibus ante coegerat agmina prada:
 Pro Cyanis viola, pro caeruleo Hyacinthe.

Et.

Et, quos Indus dabat vulgò primò ora, lapillis;

Vlta, & litoris algæ iactantur arenis.

Ferte * rudes ad Sacra, maris pro, ueribus, Indos;

Indigena; sibi Sabæides hos mandat honores.

Ite, et opes Erythræ, & tumulo addite carmina nauæ.

Omnia Sabæides Soli par, dissidet vna;

Hesperijs alter Sol conditur, alter Eois.

Le. Talè tu tū nostras, Chloren, melos influit aures,

Qualè liquor cali concubij, a quælibet fluentis

Nilus hinc corrigat palant, hinc arua Canopi.

Iam tua nunc, Elgon, gemina prætonia Musa

Sabæida sublime ferant ad sydera nomen.

Elg. Diue potens Eari, cui Romula rite litatis

Gens operata Sacris augustos libat honores,

Aspicias hæc, Arabes, & quæ tibi munera Perse

Deferimus; nec gens tantum Tithonia cordi

Est tibi, nunc inter Diuos, Per si quis Eoi

Est amor, afflaunt dij cui luminis auram

Illa tui vis eloquij; per si qua tuorum

Memnonidum pietas; tua quod imponere dor-

*Visu quies olim, dein tollere ad æthera virtus;
Dexter adi, tua Sacra, precesque, & vota secundes.*

** Arida ne concbas Aurora eludat biantes,
Ne tonitru horrescant matres, neu lurida baccas*

Signa notent, matutinos neu nubila rores

Inficiant, vitientque suos concbylia fœtus.

Annue, nam patis es. maestati infigne ferentem

Numinis Ipse iubes passis te appellere chelis

Reptantem undigenam; maris & dulcescere lymphas

Cogis, & insanos pelagi subsidere fluctus.

Tuta per Oceanum volitant te vela magistro:

Tu regis abreptas undis, & turbine puppes,

Quò statio vocat. Ipse rates Portunus, & ipse

Castor agis, reduces soluunt tibi vota carina,

Vota tibi soluunt functi discrimine nauta,

Nimborumque vocant, tempestatumque potentem,

Nam tua vis nimbos, tempestateque coërcet.

Nunc aram cumulent, araque crepidine carmen

Conchyta, inscribāt, quod Eous ut advena quondam

Legerit, ipse sua fatum gratabitur ora.

Clauditur ad Solis cunabula Legifer Euri
 Saberides, gemino se iacet vt Eurus Eoo.

Lel. *Qua tibi qua Leladas tali pro carmine reddat
 Proemia? quaeue tua nunc plaudent adorea Musq?
 Nam, neq; Maandri prope flumina carmen olorom,
 Nec tam dulce melos Sirenum ad litora, nec tam
 Halcyonum dulces resonant per saxa querela.
 Haec tamen ante tuum, Chloreu, fit buccinamunus,
 Cyaneis illusa notis, & muricis ostro.*

*Aspice, purpureum rubor exprimit aequor Erythra:
 Caruleum color en cyani iubar exprimit atra!
 Qui genij lusus! Elgon cape manus Elenchi,
 Detulit huc patrijs Garamas quem super ab oris.
 Luciferis insignit notis, quantum instat Eoi
 Aetherij quos baccia fatuus ostentat honore!*

ATLANTIAS.

Epigramm.

Epigramm.

EGLOGA QUARTA.

Qua Epinicius canitur ijs, qui è Societate Iesu in
 mari Atlantico, ad insulas Fortunatas,
 à Piratis. Calvinians occiderunt.

Nunc age caruleæ maioribus ire per undas

Auspicijs tubet harva namque buccina cantu.

Herculeos ultra fines, semotaque longe

Litora, *Roritha præfert tibi plurima quædam

Quæ prædit Blysa misticibus Insula gelhis.

Hactenus Arfudanæ Erythrae litæa puppis

Legerit: hinc passis in uet. equæ curre velis.

Æquora purpurei spumantia sanguinis æstu,

Præ quibus ipsa minus maris unda rubescit* Erythrei.

Actbra faue. procul Hædæ hor ostia meta.

Iam nemora Hesperidum, Fortunatae que patefcunt

Insula Oceano in magno. procul arduus Atlas

Plau-

Plaudit, & audaci gratatur ab axe carinæ.

Auræ* Mantos venis iam carminis etas.

Alter adest iam Tiphys, & altera quæ vchatur Argos.

Delectos Heroas, quantæque agmina fuso

Sanguine, Atlantæi rubent quo, carulopanti.

Indigetum genus à terris arcessit Olympus:

Heroum nunc scæla refert Ignoscia Pubes.

Tu modò Loiole Genti, qua degener etas

Desinit, integraque redux ab origine Virtus

Surgit, & Afræa terris redduntur honores.

Auræque Iessæ tuique sub auspice Nati

Nomine, victricem da tollere signa Cohortem.

Teque adeo decus hoc parta per vulnera palma,

Præside te, * Aseuæde, refert in signæ coronæ

Leetæ Manus, strictis offert quæ pectora telis,

Suldit & intentæ iugulos, & colla securi.

Te Duce, si qua minax Sæcys discrimina prædo

Objicit, innocuas saluet formidine mentes.

Ipsæ sacra, tutas sub tæmæginis egide turmas.

Ductonages superis que reges insignibus agmen.

Attibi cæsa Cohors, nullo licet in sula cultus
 Prima tamen Palmæ fert omnia nomine, primos
 Expedit amplexus, sparsisque dat oscula bustis.
 Quæ mox lecta sinu ponit degurgite, gazis
 Adiecere suis Nereides, æque recenti
 Sanguine, conchyli Doris decus addidit ostro.
 Oceano quàm vellet Atlas tum subdere dorsum,
 Oceanum tot uidit Atlas ubi condere Soles!
 Te quoque Lysidium uiderant, Hesperæ, puppes
 Certa super certos uibrantem luminæ fluctus,
 Signantemque uiam, Heroum quæ busta sub undis
 Optauere urnas, & opes auxere profundi.
 Nec non Hesperides, ditis custodia Syluæ,
 Auricomos ad sacra ferent donaria ramos:
 Aureus ut cultu templi nitor, aurea textu
 Vestis, & aurato rutilent laquearia tecto,
 Et solido referant uultus Heroes in auro:
 Cæsa Cohors ubi rite suis dignabitur aris,
 Et meritos Diuum terris æquabit honores.
 At simul Heroum tandem, & facta per Ortygia

Fama canet, speratque ardua quibus utz nifang, nifan V
 Ceperit, & tanta nevis in crebra summa irohanas, uia I
 Ipse sum: Kickeduka dolen eubetra Paus nentio T. d. I
 Ultra Indum, Gangarog; ultra, sum; agnina iungēt
 Ammerie, Saisfetic, adonifere aqua Mafudā, uia to II
 Inde subactasent, Heroas ab Orbis Bzifabta, uia I
 Eque suo dūcant Heroas Iuponey: Orbis i uia d. I
 Hesperus ipse suas feret ad donaria gazas,
 Ipsa feret Matuta suos ad donalapillos.
 Quaeque suis Seres depeftunt vellera fyluis,
 Indū sanguine & mītabol mītabol mītabol:
 Ut caues Ignatradim ueloz raprimat, oftri,
 Utque Phryges tefturra uia d. cone dita pugna
 Lausa ferta cubia, dextera que in fignia palmas.
 O mibi uia fere fuporent. N. Namina uita,
 Romuleus dum uita P. astra Heroobus astra
 Vindicet, & merito pro cedis in xuguret aras.
 Tunc ego gemmiferi lustrare cubilia Nerei,
 Vertere Tritonum latebras, penitusque repostas
 Ausim Nereidum sub gurgite quarere gazas;

Vnde peregrinis eumulem salennia donis .
Interea ceteri nato metiar aquor Atlantis,
Et, Fortunatam quibus indidit Insula nomen,
Sanguinea testis, & conscia litora palma . . .
Ilicet Alcida peruadere claustra varina
Ausus, ab Hesperidum mox aurea munerat uco .
Fluctibus in medijs Heroum ad busta recondam.

E C L O G A Q V I N T A .

Eudorylas, is est

DIVVS SABERIVS DEPLORANS

Abreptam vndis

Cruci suffixi Seruatoris effigiem.

EXtremum hoc Erythraea refer mibi butcina carinæ,
 Nuper ad extremas Indi quod litoris undas
 Audijt arguta meditantem ex aggereripa
 Lucifer, & roseo stentem solatus Eod est
 Eudorylam; rapida abreptum dum luget ab unda
 Aere laboratum suffixi in signe Tonantis:
 Quod fluctus super è nodo laxarat, ut iras
 Mulceret Borea, atque aestu maria alta leuaret.
 Cumque saos per saxa, suos per litora secum
 Explorasset amans, & deplorasset amores,
 Perdius hos, hos & pernox è pectore questus
 Rumpebat, fluctusque feros, ventoique vocabat.

Lux meâ præcipites procul egerit æthere nimbos,
 Et profugos quamuis pelago procul egerit Euros,
 Quid iuvat! illa sibi mihi si procul abstulit oris
 Lumina, queis cælum, tempestateque serenat:
 Nubila mens mihi si curarum fluctuat æstu,
 Pectora si subijt, qui cessit ab æquore, turbo.
 Immitis Neptune, mei prædator, & omnes
 Me sine delicias cordi furate præcella,
 Siccine diuinis me auulsum perfide ab vlnis,
 Perfide pacata rides nunc æquoris vnda?
 Nec tibi, dum medio sublatum è pectore Numen
 Fluctibus obijcerem, vlla fuit clementia præsto.
 Cogeret ut nostris mitescere fletibus æquor.
 Ferre venientes præ se nunc gaudia fluctus,
 Nunc placidi iuvat aspectu gestire profundi,
 Tam pretiosa sua condunt ubi dona rapina.
 Qualia non Hermus, non gurgite voluit Hydaspes,
 Pactolusue, Tagusile, sinus nec condit Erythræ.
 Quis legat hoc alias conchyta sub æquore gazas?
 Maius an vlla suis decus Oceanitis in vndis

Seruat, ab hoc tegitur quã que nunc gaza profundo?
 Ipse sua Ganges auro quam præferat unda,
 Ipsa suis Erythra quam præferat unda lapillis.
 Gemmifera ne summa petant hinc equora matres,
 Luciferi liquidos captent ut ab obere rores;
 Clarior hoc latitat sub gurgite Lucifer, auro
 Ille sat ore heat, sat vulneris obere conchas.
 O si quis æthereas panti potis ire sub undas!
 Viderit ad diis algas florescere vultus,
 Densa que muscosas umbrare corallia cautes,
 Et liquido fluctus spumescere muricis ostro;
 Dedicuisse rudes etiam conchylia sensus,
 Atque arsisse nondum imo sub gurgite flammis;
 Dum calli ad rores oblita fatiscere, celi
 Pignus amant festa circumgestire corona.
 Non aliter quam summa. Ducem per cœrulea concha
 Cum subeunt densæque Ducis latus agmine cingunt.
 O miter illis si quis sub pæctore motus
 Exciret calor! ut nostras audiret quæulas.
 Inde queunt, et quæ hac referant ad Vidoræ prædium.

Inque meas Amor inde redux appelleret vlnas,
 Obuia securos referant ubi pectora portus.
 Fallimur? an rosei fallant è marmore rores?
 Pùrpureæne rubent cautes aspergine? prodit,
 Proditio maris è latebris insigne cruenti
 Numinis, obsequiosa refert en cõncha rapinam!
 Fortunatã nimis, tales non altera merces
 Concha tulit, non ipsa finus quæ ditat Erythrae.
 Quam bene, dum tali sub pondere carula tranas,
 Detergis, quæ feda mari vestigia fesis
 Concha, per Aegæum vexit quæ Cyprida pontum.
 Huc ò gemmifera caelestia pignora cõncha,
 Huc impellite aqua, Zephyrique ad flabra secunda
 Hic finus vlnarum, & Statio fidissima cordis.
 Te procul hinc, me aluz, quæ differat ira procella?
 Sic questus, sic & reduci gratatus Amori est
 Eudorylas, ima Ganges auditus ab orna.
 Hæc resonare, cauis hæc reddere faxa sub antris.
 Sed nos immensus Eoi litoris oras
 Iuuerit bac lustrasse tenus. nunc ò mibi partem.

* *Actius ora aliquam, qua substitit ipse, relinquat!*
Quò tandem emeritam liceat subducere cymbam,
Prima peregrina tentare pericula prada
Ante alias ausam, baccataque litora circum
Ire, & Erythraei fluctus exquirere Nerei
Trans Indum, extremiq; vebì vada prater Hydaspis.

Itaque ille METAMORPHOSIS LIB. II. 200. MET.

EX Aurora Lacrymis

abstraxit lacrimas, statimque mirabilem

IN MARGARITAS.

Actus illis, et sic supra, et sic infra, et sic

ius, et sic supra, et sic infra, et sic

Oceanicandet quæ bacca per equos, Eo

Matris erant lacryma, cum Mênona fletet, Achillis
Fatali extinctum Troiana ad Pergama dextra.

Hac adeo si nosse nouæ miracula formæ

Iuuerit; Ipse edam, conchuta quod Indus ad undas
Gangis Acon cecinit, quod & ad Idas rettulit Idas;

Veetus Erythrais Idas, qui nuper ab oris,

Transtulit indigenas, Crateris ad equora conchas,

Hac quibus agnatas nascuntur origine baccas.

Quæ spolia è caesis suspenderat Hecior Achiuus,

Belliger Eois Aurora filius armis

Audierat, decorumque cupidine captus, ab Euro

Vertit in Argolicos Tithonia signa maniplos.

Vnius Aeacidae exuuias, atque arma referre

Cer-

Certus, uti resco Genitrix suscipere aera
 Tolleret & clari tibi Sal inigne trophæi,
 Ab quoties presura malis pollescere vultu,
 Et matutino prona non liquescenta fetu
 Vis a patris Matuta, quid ab, quid acerba lacessis
 Fata pueri? matris tantum quid pectore vulnus
 Condidi, & æternum quid inuris inulte dolorem!
 Nam quis Achilleis amor est occurrere telis?
 Natus ex ipse. Dea es, cui Nox, cui sidera fasces
 Submittant patrio cui regia surgit Eoo.
 Ergo vni infestus dum in prælia fertur Achilli,
 Illius è telo dextra cadit, aura Parenti
 Quæ per, inane, volet tanti prænuncia casus?
 Illa quidem hinc superi citat orbis ad oras,
 Si quæ infesta queat. Nato vice fata morari,
 Moliriue præcul dubio discrimina pugne.
 Quæ manent defuncti ino suspiria rumpunt
 Pectoris, sollicitis salient præcordia fibris;
 Nec lacrymis caruere genæ, iam fronte comantes
 Defluxere rosæ, iam decolor oris honestas.

Nubila frons involuit equos. Eosq; & Arcton,
 Et Pyrois vix Oceani se gurgite tollant,
 Prouebitur vix summa redit ad litora curras.
 Hic, ut erat tantis Aurora exterrita monstris,
 Dum gemit, & liquidis irrorat lumina guttis,
 Occidui Zephyrum properantem è litore ponti,
 Tempora feralis redimitum fronde cupressi
 Prospicit, agnoscitque citi presagia cordis.
 Ac prius, aura neq; quam nuncia pertulit aures,
 Aspectum ad Zephyri est acri exanimata dolore
 Non ignara, cupressifero qui d' crine moneret,
 Assuetus roseis innectere tempora fertis.
 Luciferos vè Phoebus equos, currusq; morantes
 Sensit, & Aurora lætus cognouit, Eos
 Ipse gubernaculo lactis subit, ipse iugales
 Flectit; inops animæ folio Mantra curuli
 Dum reuocat fugientem animam plaudensibus Hora
 Circumstant agram pennis, aurasque Sabæas
 Sufficiunt, quot & ipse pyra diffundit odores
 Ales, odorato reparans cunabula busto.

Iamque diem terris sue luce cecebat Eous,
 Dum piceo cultu in mimborum obductis amictu
 Tristia Memnonia præfert insignia Matris:
 Cuius ab humenti stillantes lumine reres
 Ditarunt gemmea Nerëia carula gaza,
 Namque ferunt, Aurora rotis quæ substitit, et quæ
 Duxit in exhaustos ad funeris omina fletus,
 Vt quæ exciderant oculis ad litora, guttas
 Concharum legisse cauis Nerëida testis,
 Inque pares guttis vertisse sub æquore baccas,
 Scilicet ut guttas maris unda rogerit, utque
 Flebilis in gemma faciem concreuerit huius,
 Gemmeus et candor testis inoleuerit, ipsa
 Et stupet æthra, maris nec oper non invidet aëra,
 Ipse nova Nerëus ditescere munera gaza
 Gestit, et arcant per mænia fœdera sensus,
 Prodit ut os Aurora, fati scire protinus ore
 Concha, vel obducta condi sub tegmine crusta,
 Os Aurora suum simul inter nubila condit.
 Summa renidentes fluitare per æquora conchas,

Et

Et inuat agnatis aluo gestine lapillis
 Exultant scopuli, fluctus gratantur opimis
 Matribus, unigenis murex arridet alumnis
 Gaudet & ostrifero conchas decus addere Nereo
 Chloridis è risu quis adhuc nitox inditus agris
 Qualis ab Aërore lacrymis, decore additus undis
 Sed neque. Matute luctus, quibus addita concha
 Bacca; nec Helicadum, quibus edita succina, fletus
 Magdalidos lacrymis certent; non, dives Hydaspis
 Unda, nec auriferas voluans Pætholus arenas
 Illa licet, liquidi quæ manat origine condis
 Vena, nec Beldanigerema, aut Neneide, baccas illas
 Nec pretiosa curio stavis fuit ad unum, Amoris
 Oscula dura tibat sacris circumstantia plantis
 E supero quæ fonte liquet, salit emula lymphæ
 E Charitum, quæ fonte salit, non invidet unde

...
 ...
 ...
 ...
 ...

ENTHEVS PHYSIOLOGI AFFLATUS.

ECLOGA PARERGON.

Auctore vobis: Leoni Sanctio.

Lyladas.

ET fause est Sophia calor entheus, & furit æstræ
Pallas, & arcano stimulat præcordia thyrso.

En modò quæ sola secum spatiat in umbra

Fundebat Lyladas, & reddere saxa docebat.

Illum nam magnæ referantem arcana Parentis,

Et varias rerum scrutantem indagine causas.

Audit Buboica Siren Crateris ab ara,

Et caput emerfit vitreis. Sebetus ab undis,

Miratus rapidos noua carmina saltet, & fluctus.

Carmen erat: nullis ut rerum primordiis males

Exciderit, primoque Saturni ad bella vocant.

Dum super ite tellurem atq; super iera tellus,

Errantèsque vagus flammis interfluit humor.

Vt simul intrepuit vox Numinis, illicet omnia

-11-

Am.

*Ambjerint diuersasq; ex ordine sedes,
 Ignea iam summum vis occupat æthera flammis,
 Proximus his magnum per inane extenditur ætr;
 Tum circumfusis tellurem amplectitur undis,
 Inque sua nixam molis fundamine librat.*

*Nec non informem, captamque cupidine Pulcri
 Materiem canit, usque nouis arsisse Hymenæis
 Increpitans. tua dirus agit quis corda Cupido?*

Quis furor, ex alijs alias excessum ledas?

Ab male sana, tuo tu superis auctor amori.

Ab misera, usque nouis inhiat dum vultibus, illa

Illam prior tabescit, erat que grati a forma!

Ab te ne exanimus Pulcri subindagine larua,

Ab ne consortis capiant te tedia vita.

His adiungit, hincq; primos ut sincent artus

Omnipotens, diæque vigorem afflauerit aura.

Hinc animum curis acram, mentisque potentem

Induerit, similiq; sacras ab imagine vultus.

Tunc canit ætherios ignes, et lique meatus;

Lumine quo nitescat æli, vis, quid notet igneo

Crine rubens, sydus, quid labi visa per umbras
Aurea sax, rutilo signans uestigia limbo.

Vnde animas, cretor, unda soli, quid nubibus ignes
Exoudat, nimbosque etiat, qui discolor. Iris.

Qua statia astrorum, quanam se limite lucis
Auctor agat, terris que hyemes, astus que reducat.

His voluctum, pecudumque genus, mare, q; natant
Addit; & ut celeri noctat retinacula puppi

In medijs Echoreis aquis, ventos que moretur,
Qua fluuijs, qua, sint gelidis primordia lymphis.

Oceani vastos que vis ad litora fluctus
Egerat, alterna rursus que sorbeat astu.

Qua Tethys constricta fide sua murmura frangat
Adripam, & molli frustra obluetetur arena.

Quis salis undosq; latices infecit amaror:
Vnde trahant varios, Protbeum mentita, colores
AEquora; cum, liquidi rident ubi carula ponti,
Miramur longos per aquas albescere tractus.

Tum canit, ut * Lorylum nascentē in luminis oras
Excepere sinu Charites, tenerisque dēdere

Am-

Ambrosiæ fuctos, & Hymettia mella labellis.
 Cui sua iam primis arcum reclusit ab antro
 Natura, & Gray sacrum penetrale Lycei
 Quid loquar, aut miranda Sophis inuenta Pelagis
 Orbibus inclusos vitreis autætheris orbis
 Aut tormenta manes que torset abentis, Latinas
 In scopulos ractasse rates, aut gurgente in alto
 In classem rads actos specularibus ignes
 Aut, ut Dadales narraverit, ætæ Magnæ
 Ab ignis nubis alis tranasse & diuturnam
 His Lyladas Tyri cantus imitatur Iope.
 Litora responsant, & vadit ad montis imago.

Post

POST DELETOS ELVVIONE MORTALES,

Superstitis Noëi luctum

Thaumantias abstergit alloquio.

*Q*ui Baccibulatas, qui vitis ab obere nectar
 Presserit, & granidos prelis orgero racemos;
 Monstravit, Divam cultusque, & seclanovaris;
 Hinc canet, & prima deducet origine carmen
 Pieris, hinc rerum primordia pandet Apollo.

Tu mihi tu, liquidum forma mentis, Lyæum,
Die cruor, vivum raseo, qui fapta propinas
Numen, & arcano cer entheus imbuis astus.
Nunc o purpuræum raseres, pectus ait videnti
Pectoris, effuditque rubenti, valææ fontem
Quique sacris alim macrose fontibus dâisse
Sit, mentem qui Vatis agat, qui pectora Thyrsus.

Postquam res bonitæ inmissæ maria obrutæ undi,
Iussa, redit in claustra corgerat Oceani Rex,
Omniaque eturios fœderum contagæ piarat.
Vix novus emerse aspectu telluris, Bæus

Oceani longæ fremitus, totoque furentas
 Aëre placarat nimbos, nubesque fugarat.
 Iam trifidum validi telumque, ignemque lacerei
 Numen, & Ultrices suspenderat ethere lymphas.
 Ipse relictæ tantos cinclis, & caræna Coros
 Arbiter Aëlis frenarat, & undique quantas
 Accierat nimboſa minax in claustra procellas.
 Nuncia sancti iam dudum fœderis Iris
 Sollicita trepidum formidine soluerat Orbem,
 * Lamechides cum tanta Heros de clade superſtes
 Propter Erythraei litus maris, appulſit error
 Quò ratis, & tanta ſubfederat abiete ſuſtus,
 Flebat, nec ſtatis auras, queſtuque lenabat.
 Qualis ad Argæi ſcopulos, aut ſaxa Mæſæ
 Navita in Boreæ vitam furatus, & exiſtis,
 Appulſit ignotis inglorius hoſpas aruis
 Hinc depletur inops, nudaque explorat in alga
 Fluctibus obreptos rapidis, & turbine marces,
 Ille ludibrium, & cecæ nant prædæ procellæ
 Talem Lamechiden hæc anxiè legitur Erythra

Fleuisse, & monstris hæc exoluiffe marinis
 Mulcentem fluctus, & flamma uoce morantem.
 Omnipotens Genitor, tot me post fulmina, tot me
 Post meritas hominum clades à funere seruas?
 Quid vitam maror hanc ultra terras ubi ponto
 Vidimus emerfas, quid adhuc hanc ducimus auram?
 Quin age, iam telo fulmen molire trifurca
 In caput hęc, vel terra, iube, compage dehiscat;
 Ni mihi, ni tellas iam parcere discit ab unda.
 O nunc, si gemina pietas vos aquare mergit,
 Vincite vicinas, mea lumina, vincite fluctus.
 Triste super, turpi collapsa cadavera tabo
 Quin lacrymantem diluuium excitis tegat unda
 Flebilis, ultrici quas merfit Aquarius urna;
 Unda dedit mortalibus exitium, unda parentet.
 Hæcine Sobreferas iubar ad spectacula? tandem
 Hæc reuocas admonstra diem? quin verticis aurum,
 Et nitidum, pulla condid ferrugine crinem?
 Abde Chao, cæca caliginis abde latebris,
 Quos moles non ulla urna, non ulla sepulcri

Clauserit, immani licet Offa fatiscat biatu,

Caucasus, aut Atlas, aut ardua Acroceraunia:

O ubi florentes sylvaque, & ruris honores?

Laurique, platanique, & amantes ardua palmae

Vnde renascentis germen tulit ales oltuae?

Tam citò num reduces rear vsquam à funere sylvas?

An pluuio superest immunis ab equo et lucas?

Huc volucrum genus, & mecum seruata ferarum

Progenies, nostris socias excite querelas.

Quid trepida per inane, quid ò loca sola, volucres,

Quidue ferae petitis per inhospita tesqua latebras?

Omnia sunt vasto late squalentia cultu:

Nulla laceffentium vos agmina, nulla sequentium

Palantes adigunt, teloque, astuque fatigant.

His prope litoreas proles Lamecheta cautes

Dum gemit, assultans certatim admurmurat unda:

Tristior & lacrymis fluctus assurgit amaro.

At questu cecis prodire cubilibus agmen

Quadrupedum, trepidisque volantum exercitus alis

Visus, & Heroem sola sub rupe gementem

Visendi studio, & cura gestire loquendi,
 Quales, Hyperborei gelidas ad Strymonis undas,
 Plurima quæ quadrupes Orphesi, quæ plurima cinxit
 Ales, ab immiti raptæ dum Coniugis Orco
 Et numeris ægrum, & testudine mulcet amorem.
 Atque ea dum queritur, dum tristia corde volutat
 Vota Pater, leuibus demissam nubibus Irim
 Cernit: eam fulua velarat Iaspide cyclas
 Discolor, & crines accenderat igne pyropus.
 Tum sic affatur, turbataque pectora mulcet.
 Heros Lamechide, Mortalibus altera rursus
 Secula qui profers, æternaque semina seruas,
 Parce metu, ne uè ultra vllis terrere periclis,
 Calcilam defuncte minis, defuncte ruina
 Aetheris. en vltrix scelerum iam detonuit vis,
 En furor, & cali procul inclementia! terris
 Altera iam dudum facies illuxit Olympi,
 Altera venturæ iam vertitur orbita fecis.
 Cerne, renascentis tellus cinnabula mundi
 Flore nouat, picti reduces en veris honores

Explicat, & lato post funera ridet acanthos
 Iam virides tuta ramos, sua tecta, volucres
 Concelebrent: late surgunt nemora ardua, calo
 Quæ coniuratus radicatus eruerat Libs.
 Haud ullis posthac Mortales cladibus unda
 Terreat: hoc olim quin diuitis equor Erythra
 Gurgitis aggestos inter stagnantis aceruos,
 Incolumes sinet ire tuos ad regna Nepotes.
 Hinc nouus ora siti squalentibus exiliet fons
 E solidis lapidum venis, è vulnere saxi.
 I genus i, stirpem seclis extende futuris,
 O Atauum tradux, prisceque anno sa propago
 Temporis, o vitæ custos, & sanguinis bares.
 Te duce, iam tursum surgentibus inchoet annis
 Posteritas, serui memorent te secla Minores
 Auspice te posthac, memores euenta Magistro,
 Et mundi referant ortus, & sancta rerum.
 Maeste sate, cuius iam nunc sub male laborat
 Tellus, & vastæ nutant latera Amphitrites.
 Ergo aditum in flris facilem malire secundis.

Lecta Deo Soboles, & spes ordine Nepotum.
 Interea segnes iaceant ne ruris honores,
 Ne pigeat rastro, valido ne vomere glebas
 Scindere, neu paribus terram versare iuuentis.
 Hanc & prima est vitam duxere Parentes
 Scilicet, hanc Soboles. Sic pinguis adorea messis
 Ante datum legere, & felicia carperé mala.
 Vitea precipue satio inuict; illa Lyana
 Illa racemifero lactum dabit obere nectar.
 Palmite cerasos fere tractus, palmite colles;
 Vites tendé procul propagine, trudu e tende.
 Iam latis amplexa vltimos vineta Hymenais,
 Matutino roré tumescere, factaque gemmas
 Incipiant rupto internoctia trudere libro.
 Hinc nouus immisissis per inania palmes habenis
 Exilit, hinc custos felicibus incubat vuis
 Pampinus, exhaustis hinc prela, lacusque racemis
 Ambrosium gratos seruant tibi nectar ad usus.
 Tristior hinc luctus obliuia potat amaron:
 Hoc animis, hoc hausta recens è fonte voluptas

Nulla sinet tetrīs agros cere pectora curis.
 Unigenam, Magnaeque parem virtute Parenti,
 Mortales indutum artus, at cetera Numen.
 Hæc olim Lenæa modis in pocula miris
 Mystica libandum sacris altaria mensis
 Apponent. liquida sub imagine Calvotum Rex,
 Impiger acciri Sacris; fugiensque videri.
 O quos ætherijs è fontibus ingeret bauxtus.
 Et consanguineos ciet in præcordia sensus!
 Sera canat seris commenta Nepos ibi ætas,
 Nectaræum Superis cratera novare iuventam.
 Hic nova felices in secula prorogat annos
 Puniceo saliente latex, & munera vite
 Integral, & dias reparat Mortalibus auras.
 Thyrsos pulsa, sacri mens pulsa Cupidinis æstro
 Qualem olim dios Bacchabitur inter amores!
 Ebria quas inter salient præcordia flammæ!
 Illicet insanò Trieteridis Orgia Baccho
 Sera Superstitio stimulet, thyrsosque Cytheron,
 Taygetus thyrsos, & Menadas Ismara iacent.

At

At tua sanguineis salientibus ora rigabit
 Progenies, quo casta animum se fonte voluptas
 Indat, & atherius se mentibus ingerat ardor.
 I, memor etatis mendacia pande future,
 Perge, dolos fama, atque annorum arcana recluda;
 Profer Auos, cui profer monumenta sepulti,
 Rursus & exciti redimiuu cadauera secli.
 Argue Saturnos annalibus, argue Ianos,
 Et Pyrrhe lapides, animatoque signa Prometheo.
 Posthuma te quoqdam dediscat fama Magistro
 Vel Thaumante satam, vel me Iunonis Alumnam.
 Surge age, vicini te litoris aggere puppis,
 Artis opus supera, ventisque, ondisque moratur,
 Illic res Atantum, tenerique exordia mundi
 Cernere erit, primaque sotos à stirpe Parentes.
 Hanc tibi, qua * Latij fines, quaque Italia tandem
 Regna petas, dederunt diuinitus astra carinam.
 Hac genus i protende Nepotibus, & noua Diuum
 Munera iam terris tradas, & Numina monstres.
 Ne trepides; ego sum, piclo quam suspicis arcu
Ter-

Terrentem nimbos, atque atrâ nube secantem,
Numinis interpres quondam, patrisque Sequentem.
Dixit, & actutum superis se reddidit oris.
Gratatus Diuis sic voce Noëus euntem
Prosequitur, Tantis quæ rerum euenta laceffis
Iri, sub auspicijs ? Diuum sequar omina, Diuum
Signa sequar, quocumq; vocant. Simul impiger arbes
Excitat, & meritos Superis instaurat honores.

At non dum lacrymas detergunt lumina, nec dum
Pectore sopita ducunt obliuia cura;
Sollicitos cordi sed adhuc exaggerat æstus
Vndique funesta præcul obuia cladis imago.
Quævis ad Idaeos elapsa indagine factus
Cerua fugit, cui tela Cydon infixâ reliquit;
Per nemora uia fertur, & herbosas conualles:
Urget anhelantem stans, urget odora canum vis,
Urget arundineus præcordia saucia morsus.
Ergo illum propior felicibus auocat auris
Carbasus, & fatis, & calite iussa Magistro
Aduentare abies, & sospes adesse periclis.

Pi-

*Picturata foros, se cloque nitent Elephanto
 Transtra, laboratis latius hinc compagibus, illinc
 Prisca refert spectantium oculis miracula, puppis.*

*Exprimit, ut liquidos super Auræ volucris aceruos
 Ibat, & immensum sese per iuane, ferebat.*

*Hinc varias operum moles, fecundaque rerum
 Semina, vitales in luminis euocat ortus.*

Dia per arcunos operosa potentia nutus.

Ipsa: videbatur ratila Matuta quadriga.

Lora dare, & respiciam iamque attollere frontem,

Vtque nouus stuprat nigrantibus Orbis Eorum

Excitum tenebris, & adultam in gurgite flammam,

Rursus ab Occasu, reducemque è funere lucem.

Et face Luciferum, natumque Hyperione terras

Lustrantem, & adq̄. & verticis igne comantem,

Astrorumque Choros, his dantem iura Diuinum.

Iamque fluenti sonas vox Numinis increpatis uadat,

Et freta diffundit, mox aggere cingit arena.

Tum iubet extendi campos, subsidere vallis.

Et tumulis, summoque iugis, affurgare montes.

Iam

Iam fluvij tellus, iam fontibus ora relaxat:

Aëra tranari pennis, pinnisque natari

Cerulea: iam saltus inter genus ire ferarum

Cernere erat, passimque agris armenta vagari.

Parte alia studijs trepidam discordibus Arcton,

Et septemgeminos circum fremere arma Triones

Miratur, totumque Heros Lamechæius axem

Palmisque, & positis latè fulgere trophæis.

Namque videbat, uti toto procul æthere Manes

Diffugerent, toto vindex urgeret Olympo

Aliger, & summo pavidos Aquilone fugaret.

Nec procul hinc limum viuos molitur in artus,

Consortemque tori rerum Sator edit in auras

Vitales, molli discelsa per itia tactu.

Nec non & Stygijs pollens afflatibus anguis

Voluitur, inde dolo Lethale Parentibus afflat

Virus, & è caelo profugum gentes obruit Orco.

Hinc sceleram Diras, & te, male suade, latebris

Reptantem, & patri ingluviem tellure replentem,

Virgitis es iussuque vereri, & Virginis arma,

Vir-

Virgineisque dolos talis, istumque minari
 Spectabat. Segetes inter iam curdus borret,
 Spinasque, tribulosque inter syluæscit acanthus.

Hinc facit tartarea, diraque cor iectus Erinny
 Excipit insidijs fratrem Germanus, & auris
 Sustulit insentem vitalibus. ilicet agros,
 *Vicinasque vepres rosens latè imbuit imber,
 Hac primos è cada rosa duxere rubores;
 Ante quidem niuens tetaxisse rosaria candor
 Dicitur, & prædisse recens sine cuspidibus flos:
 Horrida sanguineis surgunt nunc tela rosetis.

Hæc inter volucres magnum per inane quadrige
 Ibant, & raptum terris Heroa vehebant.
 Nequicquam Genitorem ambas ad sydera palmas
 Tollentem cernas, & equos clamore sequentem.
 Hinc & robusta, proceraque alta iuuenta
 Incessunt capita, & ceruicibus astra laceßunt;
 Quantus Atlas, aut quantus Athos Titanes, Olympo
 Bellantes ausis immanibus. Inde recentes
 Diluio clades, dissectaque corpora ponto!

Se quoque Lamechides fluctus videt inter, & Euris
 Roboream, & vasto fluitantem in gurgite molem,
 Atque hinc exactos procul alas oliuiferas imbres,
 Nimborumque minas, tempestate que canebat.
 Nigra de hinc volucris refides porta sacra letæbras,
 Strata cadaveribus cernit dimilitora, passis
 It per apricam alis, & oranti gutture arenam:
 Fœdera pacato iam nunciat Iris Olympo,
 Perque novos vineta iubet pubescere cultus.
 Cuius ab auspicijs prius innuba nupsit Iaccho
 Nâias; unde graues agris Mortalibus æstus
 Et mulcere datum, tristes & pellere curas.

Taliq; monstrantem dudum spectacula pinum
 Conscendit Senior, fausta que sub alite soluit
 Cum Gnatis, Nuribusque, Nepotibus. It generis spe
 Tra ducens seclis venientibus, a quæra puppis
 Eruit, & cali merces, & pignora portat.

IANI IDOLOPOEIA

Is in Sodalium confessu Ianuarium mensem refert :
 ac principio se, Annisque principatum magnifice
 ostentat: tum, simul etque illum longius, quam
 deceret sapientem, inanis gloriolæ iactantior au-
 ra prouexit, reuocat ad officium, modestiamque
 Religio: geminumque os ad cõtemplandum, pre-
 dicandumque, quod obuersatur oculis Diuini
 Nominis Insigne, conuertit. In omnem denique
 partem se uersans quo Dni Ignatij Cohortem aus-
 picatissimo Diuini Nominis ductu totissimam,
 tesseraque Salutaris, Augustissimique Signi visen-
 dam, Panegyricæ Laudationis insignibus coho-
 neltet.

Ille ego, quo menses inuunt felicitibus orbem
 Auspicis, Annique ferret, ac limina seruant,
 Ducbar Olympiadum Iamas, me lustræ sequere
 Condabant Patris, atque Aspice, secta uocabant.
 Signifer astrorum, Tran, ego Signifer annis.
 Per dius, ac pernox, duobus per astro quadrigam
 Sol agit, meus uidentis, præt orbibus orbis,
 Nec uagus, ac summa ueluti Regnator ab arce,

Iura dat, auctorumque dices, ac temperat eunum.
 Seu veluti biga rector, puppisque magister
 Lora mana, clausumque regunt; auriga iugales.
 Adductis neuocat, fusiisque impellit habenis:
 Nec tamen admotis urget calcaribus armos.
 Impositus dorso alipedum sed nixus acerno
 Stat solio, gressuque pares iubet ire per aquor
 Immensum spatio, & cursu praertere Caros.
 Nec mixtus & iussi remis insurgere nauta,
 Pro se quisque alacres obeunt dum munera, Tiphys
 Puppe sedet: non ille foros, non ille pererrat
 Transtra, nec insurgit tonsis, velisque ministrat:
 Dextra gubernaculum sed temperat, illa carinam
 Dirigit, aptatos subeant dum carbasa portus.
 Haud secus ipse sedens anni pro limine, tempus
 Ordior apparant reduce: longa ordine menset.
 Quam varij vultu, varij tam nomine, versisque
 Incessunt spatij, atque oribus ora laceffunt.
 At sol signiferum velut hospes obambulat orbem.
 Signa recognoscens uno vix lumine: quando,

*Neque mihi lateant, bifrons tot lumina vertice
 Accendit, quot certa sibi discriminat annas
 Tempora; seu ver erabuit, seu condidit aetas,
 Seu talit autumnus Bromiam, seu bruma pruinas.
 His ego luminibus, qua sint, qua deinde ferantur,
 Qua vel sunque prius fuerint hominūq; Deūmque
 Exploro, rerumque obitus contemplor, & ortus.
 Et quid fera ferant olim, quid prisca tulissent
 Tempora, qua veterum fuerint exordia rerum:
 Rursus ut alternis ortas, ac funera miscent
 Res hominum, redduntque vices cunabula bustis.*

*Eia age venturum nunc altera vertat in aeam
 Frons aciem, & seros hinc lumina tendat in annos.
 Atque alia ex alijs liceat spectacula seclis
 Prospicere, & condenda Nepotibus ordine lustra
 Gratari iuæet, aut oculis ut eunque tæri,
 Seu letum, seu triste manet mortalia fatum.
 Quale superstitio Maleis, summaque Capbæris
 Ræpe, mari magno fœdas instare præcellas,
 Si quis & insano præcelsa altæ fumescente fluctu,*

Iactarique grauem speculatus gurgite pinum
 Horreatque idem famma gratetier ab arce
 Turbine ad fundam plenis appellere velis.
 Sic, procul euentura annis voluentibus adsunt
 Dum mihi, vel visu incunda, vel aspera; ceruent
 Altera gratantem, meque altera fata dolentem.
 Seu graue Saturni sydus, siue equior Orbi
 Flamma Iouis, seu Luna; Vna; Vna; Vna; Vna; Vna; Vna;
 Martia vis, seu vis Cyllenia temperet ditam.
 Bellaque, fatorumque minas, caesuraque Regum
 Imperia; & caecos per aperta pericula motus
 Astra procul moneant, ipseque è carcere metas
 Ostendant rerum, & cursus spatia ultima monstrant.
 At tibi quis mentem rapit astus, tunc & cupido
 Qua noua cor urget? qua curat? quis excitat ardor
 Prisca referendi, quis amor ventura notandis.
 Quò proci? & sacris me nunc iubet, in Galendis.
 Vana superstitio? quis me auocat ex arce ab axis
 Calicolum? Me iam veterum contagio Parentum
 Lustrant, scelus, & que atra me labe piangunt.

Et

Et Charis, et comites, Spes alma, Fidesque, Quirini
 Sacra, Patris, dictasque Numae de nomine factas
 Deditici, Bruto profugas, sub Consule Reges
 Vt patrum, videre Laras, sic Sacra, Deasque
 Me dux, abesse, scis à mensibus, aspicit annus,
 Auspice me, menses, veterum, monumenta Deorum,
 Ritusque, cultusque, sacris Solennibus arcent.
 * Anguis Apollineus, Pario cui marmore templa
 Surgebant, medio cui Tybride thura lita'ant,
 Vestibulo ex ipsa, nostrique è limine mensis
 Pulsus abit, bifida nec vibrat spicula linguae,
 Muta metu Stygijs sed condidit ora latebris,
 Nullus Agonales paruo post tempore ritus
 Concelebrat, Carmenta suis, Iuturna que templis
 Diffugere: sacras Augusti nomine lucas
 Haud memorant Idus: victor cui templa Camillus
 Extulit, ex imis euertere fundamentis
 Iussa Superstitio, patrio qua more Quirites
 Sacra procurabant Pacis, vouere Puella,
 Virginea dū que fœdus Amoris in alio

Firmanit, terrasque inter, calumque locavit
 Patifera vel sceptram manus, vel iura Parentis
 Arbitra Cæcolum, Mortalium & Arbitra sanxit.
 Qua Duce, nunc alio voluit se cardine menses,
 Auspice qua, series vertentibus altera seclis,
 Altera Romanis redeunt Solennia fastis.
 Huc, Iane, obtutum, huc gemina iam lumina frontis,
 Huc omnes conuerte acies. Illum aspice flammis,
 Illum auro, illum astris, illum fulgentibus orbem
 Candentem radijs, atque atheris igne micantem.
 Cui medium diuina notant Insignia, casti
 Numinis effigies, & Nominis argumentam;
 Argumentum augustum, ingens: tribus illa coruscant
 Signa notis; sed quanta ferunt secum omina! quanti
 Instar habent: dia referunt quæ Symbola formæ!
 Illa Salus, Charis illa præt, sequiturque, verentur
 Sydera, terrarum colit Orbis, Auerna tremiscunt.
 Quæ se cunque sacri vis Nominis afflat, amoni
 Spirat Onyx, superi diffunditur uber oliui,
 Balsamæque, & molles casia liquuntur odores.

Nominis en huius captas dulcedine mentes,
 Suauibus illicebris, & odore afflatibus aura
 Signa sequi, tantisque iuuat dare nomina Signis.
 Qualis odorato rediimus cadauere busto,
 Aut ubi Panthæo cineres exciunt aceruo,
 Acternam auriens vobiscum Phœnissa iuuentam
 Dum reparat, grato reduces dum funere cinas
 Excitat, & fetus in secula prorogat annos;
 Illa Arabum fruges, & cespitem læta Sabæo
 Dona, Paratopias per imania vobis ad oros.
 Iamque Phari latè fines, tam culta Canopi,
 Et Relisueas perfundit odoribus agros:
 Hinc atq; hinc glomerantur aues, stipantq; frequentes;
 Pone sequi iuuat, afflatu quodcumque præis Dux.
 Arsit enim busto Ciliicum seges, arsit Orontis,
 Arsit, iburiferis que germinat arbor arenis.
 Haud secus effusus licet undatquo visere coctus
 Rapondi stulto, & curâ gestire sequendi,
 Diuinam simul attollunt insignia Nomen.
 Illos ducit Amor per spicula, perque cruentos

Licetorum chalybes, præperitque capæ obvia mors em
 Vulnera, * vicinici ducit quæ tessera Signis
 Urget iter Ducis exemplum, ei vixit Apollinis,
 Urget Sydereæ nomenaque, decussaque, corona
 Scilicet hoc Ignatiades hoc Auspice Soli
 Ire pares mirantur, & emula ferre per Orbem
 Lumina; Romanos alijs protendere signa
 Orbibus, atque alio media inter tela sub axe
 * Tergemina sancire iuvat dum iura Tiberæ
 O ubi sum, licet Heroum nunc ipsa tucri
 Oramibi, Diuum festas que nuper ad aras
 Numen anhelabant, & Nomen ad astra ferebant
 Quantum to affabat mentem Deus, exiit cor
 O quibus excitam curarum ardoribus, o quibus
 Emicuere sub ima site præcordia fere
 Augustum dum Nomen amor sub corde ciebat
 Auctoremque, Ducemque, Salutiferamque vocaret
 Credo equidem nec vana fides, hoc enthor Nomen
 Corda laceſſebant, votis huic pleſtra dicabant
 Barbitaque, & lituos Vatum choros, Ilius ergo

Nominis, bis orbem solennibus inchoat annus.
 Hoc, Ignatiadum Proceres, vos Nomine Olympo
 Aequat, & aetheris signum desferre Eboratis.
 O quam te memorem tanto sub Nomine, tantis que
 Ire sub auspicijs Acies dignata! triumphos
 Ipsa tibi, dant ostrea, suos dat Olympus honores.
 Quid formidandum, Stygio quid ab hoste timendum,
 Dum superum iurata vocas in fœdera Numen,
 Et tua sub tantis despondes nomina Signis?
 Celicolis & fida Cohors, iurata tueri
 Romulei seu Sacra Patris, seu iura Tonantis
 Si qua labant rerum discrimine, si qua laborant,
 I formidatum Diti genus, asserere calo,
 Tartareis quæ colla gemunt obnoxia vinculis.
 O nunquam indecores anima dediscite, vestris
 Si quid forte minus fatis, seu degener orsis
 Mens agitat, si quidquam humili se pectore versat,
 Quod generis virtus, aut Nominis, abnuet omen.
 Est vobis Erebo Nomen fatale domando
 Scilicet, & santi sub nomine Vindicis, ingens

*Vis fati, calique subest, & grandis origo
Militia, rerumque latentior abditur ordo.*

*Quo Deus afflatu, quonam tibi Numina mentem
Impulit, Ignati, qui tantum ex aethere Nomen
Et decus, & fidam legerestutamen in hostes?
Diue refer, prima repetens ab origine causas:
Vnde tuos fulgere sacris Herodas in armis
Iusseris, & tanto fretos Duce bella cedere.
Hac referes adyta, & rerum penetralia pandas.
Hac, Duce te, Ianus Sacrorum arcana recludat,
Et memorent seris vertentia secula seclis.*

*Tempore quo primum Tyberim Lioiola petebat,
Et noua Sacrorum Vindex legere arma parabat,
Pro re Romana, pro triplicis orbe Tiara,
Iam Vaticana celo contermina molis
Culmina prospiciens, lacrymis has fertur obortis
Effudisse preces, Diuosque in vota vocasse.
Vrbs, ait, o caelo concors, affine Tonanti
Quae regis imperium, cui calitis amula regni
Regia, quia nati tollunt ad sidera fasces:*

Sa-

Sacrorum quæ Rege vicem Mortalibus implet
 Numinis. En calo, in terris, Ereboque potentem
 Te colimus, pronique tuis aduoluntur aris.
 O septemgemini licet mibi culminis Arcem
 Si tegere obiectu capitis; si Sacra, Fidemque
 Rômulei Patris, & ritus fancire creuore,
 Det Superum Reguator, & annuat omine votis.
 Ad sis auspicijs æther sequar omnia; calo
 Auspice, quæ tantis obstitit discrimina capis?
 Quæ tantis aduersa arsis luctetur Brimys?
 His iter urgebat studijs Mauortis ad Urbem,
 Has animo curas Heros, hæc vota fouebat.
 Cum vetus acolui sperabatur ab aggeris templum,
 Accessit, tantis iuuat astra lacessere votis,
 Tempia per, & si quæ posita Cælestibus ara.
 Ingressus penetrare, sacra, vestigia molis.
 Spectat, & euenit disiecta torumata templi.
 Semirutæ pendent arcus, iacet ara, tholique
 Culmen, & cinota procumbunt limine postes.
 Hinc testudinea molis vix parte superstes

Sta-

Stabat Apellæ variatus imagine formis
 Argumentum operis; quamvis deleta ruinis,
 Quamvis multa situ inducto, squaleret imago,
 Hic primum suspicijs sibi rerum euenta secundis,
 Et mentem oblato diuinitus ordine firmat,
 Dum sacra miratur veterum monumenta laborum,
 Namque videbat, uti Senior dignus ab oris
 Isacidum, quo certa regis vestigia Numen
 Ibat, & ingenti Romam se mente fenebat,
 Jam procul è summo Tarpeias aspicit arces,
 Culmine Romanas Superis iam delitescat arat,
 Hinc propere cælo Capitolie subdere tantis
 Terris, hinc confis hancet, facinusque volutat
 Euentus rerum, fœces, sauasque secures
 Romulidam, lagidumque minas, irasque Tyranni,
 Ipse videbat, ut supra in Regnator euntem
 Dux regere, in se, hincque preire in prælia, signis,
 Auspice quo, ad hostem contra, contraque Quirinum,
 Tendit, & aduersum fidens fert pectus in hostem,
 Nec procul hinc præceps Samaritidum Aduena terra
 Fer-

Fertur, & illiso conspergit saxa cerebro.
 Demens, qui Hygys ausus se credere penitis
 Aethiim per iter corporis librarat: at illam
 Strauit huius eieci ansem animam, fustisq; vomit
 Sanguineos Senior fretus prece. Inimique tropaeum
 Relligio, domitoque refert ex hoste triumphum.
 Hinc illam Divum tradentem sacra Quirites
 Illam unctis circum effusa per conspiciunt gentes
 Excipiunt alacres: illam spes alma, fidesque, robor
 Et Pietas, & amor Ratis, comitantur, eantem
 Nec procul immanis pendent monumenta furoris
 Tela, cruces, uncitada, flagra, vincula, secures;
 Proque Sacris, arisque nova decora edita pueros
 Inde triumphales dextris attollere palmas
 Victores, meritisque totius pacis ingens fatis
 Cernere erat, positis & fulgure temple trophaeis
 Hinc fremit invidiosa Pluton, furit inde Invidia,
 Viperea suffecta rotas aspergine molas.
 Fatis ab aspectu simulato: Ignatius omen
 Ducit, & à picto vix sanctorum fornice vultum

Auct.

Iactari que grauem speculatus gurgite pinum
 Horreatque idem summa gratetur ab arce
 Turbine defunctam plenis appellere velis.
 Sic, procul euentura annis voluentibus adsunt
 Dum mihi, vel visu incunda, vel aspera; cernent
 Altera gratantem, meque altera fata dolentem.
 Seu grane Saturni sydus, siue æquior Orbi
 Flamma Iouis, seu Luna; Vna s'q; vel æquicomus Sol,
 Martia vis, seu vis Cyllenia temperet ditium.
 Bellaque fatorumque minas, & asuræque Regum
 Imperia; & cæcos per aperta pericula motus
 Astra procul moneant, ipsoque è carcere metas
 Ostendant rerum, & cursus spatia ultima monstrant.
 At tibi quis mentem rapit astus, tunc & cupido
 Quæ noua cor urget? quæ curat? quis excitat ardor
 Prisca referendi, quis amor ventura notandis?
 Quod procul è sacris me nunc inbet ieiæ Calendis?
 Vana Superstitio? quis me auocat ex ætate ab ævis?
 Calicolæ? Me iam veterum contagia Parentum
 Lustrant, scelorumque atra me labe piangunt.

Et

Et Charis, et comites Spei alma, Fidesque. Quirini
 Sacra Patris dictasque Numa de nomine factas
 Deditici. Bruto profugas, sub Consule Reges
 Vt patrum videre Lampsia Sacra, Deasque
 Me dux, abesse suis à mensibus, aspicit annus.
 Auspicio me, menses veterum monumenta Deorum,
 Ritusque, cultusque sacris Splendibus arcent.
 * Anguis Apollineus, Pario cui marmore templa
 Surgebant, medio cui Tybride thura litant,
 Vestibulo ex ipso, nostrique è limine mensis
 Pulsus abit, bifide nec vibrat spicula lingue,
 Muta metu Stygijs sed condidit ora latebris.
 Nullus Agonales paruo post tempore ritus
 Concelebrat. Carmenta suis, Iuturna que templis
 Diffugere: sacras Augusti nomine lucas
 Haud memorant Idus: victor cui templa Camillus
 Extulit, ex imis euertere fundamentis
 Iussa Superstitio, patrio qua more Quiritis
 Sacra procurabant Pacis, vouere Puella,
 Virginea di que sedus Amoris in alio

Firmanit, terrasque inter, calumque locavit
 Patifera vel sceptram manus, vel iura Parentis
 Arbitra Cœcolum, Mortalium & Arbitra sanxit.
 Qua Duce, nunc alio voluunt se cardine menses,
 Auspice qua, series vertentibus altera seclis,
 Altera Romanis redeunt Solennia fastis.
 Huc, Iane, obtutum, huc gemina iam lumina frontis,
 Huc omnes conuerte acies. Illum aspice flammis,
 Illum auro, illum astris, illum fulgentibus orbem
 Candentem radijs, atque aetheris igne micantem.
 Cui medium diuina notant Insignia, cœsi
 Numinis effigies, & Nominis argumentam;
 Argumentum augustum, ingens: tribus illa coruscant
 Signa notis; sed quanta ferunt secum omina! quantum
 Instar habent: diæ referunt quæ Symbola formæ!
 Illa Salus, Charis illa præit, sequiturque; verentur
 Sydera, terrarum colit Orbis, Auerna tremiscunt.
 Quæ se cunque sacri vis Nominis afflat, amoni
 Spirat Onyx, superi diffunditur uber oliui,
 Balsamæque, & molles casia liquuntur odores.

Nominis en huius captas dulcedine mentes,
 Suauibus illicebriis, & odore afflatibus aura
 Signa sequi, tantisque iuvat dare nomina Signis.
 Qualis odorato rediimus cadaxena busto,
 Aut ubi Panthæo cineres exciuit æthero,
 Aeternam moriens ad iucis Phœnissa iuuentam
 Dum reparat, grate reduces dum funere canas
 Excitat, & seros in secula prorogat annos;
 Illa Arabum fruges, & cessite lobæ Sabæo
 Dona, Paratopias per iraniam vœbat ad oras.
 Iamque Phari latæ fines, tantæ culta Canopi,
 Et Reliquias perfundit odoribus agros:
 Hinc atq; hinc glomerantur aues, stipantq; fruguetes;
 Ponè sequi iuvat, afflatu quodcumque præsit Dux.
 Arsit enim busto Cibicum seges, arsit Orontis,
 Arsit, thurisiferis quæ germinat arbor arenis.
 Non hæc sacris effusis licet undatque visere cœtus
 Rapendi fœdus, & curâ gestivo sequendi,
 Diuinum finat attollunt insignia Nomen.
 Illos ducit Amor per spicula, perque cruentos

Licetorum chalybès, properitque par. ob huius mortem
 Vulnera, victoribus ducit quæ tessera Signis dicitur?
 Urget iter Ducis exemplum, cui vixit honoris,
 Urget Sydere nomenque, decusque, corona. ob huius
 Scilicet hoc Ignatiades hoc Auspice Soli nati in orbem
 Ire pares mirantur, & enula ferre per Orbem
 Lumina; Romanos alijs proterere fides
 Orbibus, atque alio media inter ista sub axe
 * Tergemite, sancine iuvat dum iura Fidæ.
 O ubi sum? licet Heroum nunc ipsa tueri
 Ora mihi, Divum festas que nuper ad aras
 Numen anhelabant, & Nomen ad astra ferebant
 Quantus io afflabat mentem Deus, exiit car.
 O quibus excitum curarum ardoribus, lo quibus
 Emicuere sub ima cæte præcordia fides
 Augustum dum Nomen amor sub corde cievit
 Auctoremque, Ducemque, Salutiferumque vocaret
 Credo equidem, nec vana fides, hoc enthor Nomen
 Corda laceſſebant, votis huic pleſtra dicabant
 Barbitaque, & lituos Vatum chorus, Illius ergo

Nominis, bis orbem solennibus inchoat annus.
 Hoc, Ignatiadum Proceres, vos Nomen Olympo
 Aequat, et aetheris signum desferre Eboratis.
 O quam te memorom tanto sub Nominis, tantisque
 Ire sub auspicijs Acies dignata triumphos
 Ipsa tibi. dant ostro, suos dat Olympus honores.
 Quid formidandum, Stygio quid ab hoste timendum,
 Dum superum iurata vocas in fœdera Numen,
 Et tua sub tantis despondes nomina Signis?
 Calicolis ista Cohors, iurata tueri
 Romulei seu Sacra Patris, seu iura Tonantis
 Si qua labant rerum discrimine, si qua laborant.
 I formidatum Diti genus, affere calo,
 Tartareis quæ colla gemunt obnoxia vinculis.
 O nunquam indecores anime dediscite, vestris
 Si quid fortè minus fatis, seu degener orsis
 Meus agitat, si quidquam humili sepectore versat,
 Quod generis virtus, aut Nominis, abnuet omen.
 Est vobis Erebo Nomen fatale domando
 Scilicet, et tanti sub nomine Vindicis, ingens

*Vis fati, calique subest, & grandis origo
Militia, rerumque latentior abditur ordo.*

*Quo Deus, afflatu, quonam tibi Numina mentem
Impulit, Ignati, qui tantum ex aethere Nomen
Et decus, & fidum legeres tutamen in hostes?
Diue refer, prima repetens ab origine causas:
Vnde tuos fulgere sacris Herodas in armis
Iusseris, & tanto fretos Duce bellaciere.
Hac referes adyta, & rerum penetralia pandas.
Hac, Duce te, Ianus Sacrorum arcana recludat,
Et memorent seris vertentia secula seclis.*

*Tempore quo, primum Tyberim Lioiola petebat,
Et noua Sacrorum Vindex legere arma parabat,
Pro re Romana, pro triplicis orbe Tiara,
Iam Vaticanæ celo contermina molis
Culmina prospiciens, lacrymis has fertur obortis
Effudisse preces, Diuosque in vota vocasse.
Vrbs, ait, o vobis concors, affine Tonanti
Quæ regis impertum, cui calitis æmula regni
Regia, quæ facti tollunt ad sidera fasces:*

Sacrorum qua Rege vicem Mortalibus imples
 Numinis. En calo, in terris, Ereboque potentem
 Te colimus, pronique tuis aduoluntur aris.
 O septemgemini liceat mihi culminis Arcem
 Si tegere obiectu capitis; si Sacra, Fidemque
 Rómulei Patris, & ritus sancire cruore,
 Det Superum Regnator, & annuat omine votis,
 Ad sis auspicijs esbor, sequar omina; calo
 Auspice, qua tantis obstitit discrimina ceptis?
 Quae tantis aduersa arsis luctetur Brimys?
 His iter urgebat studijs Mauortis ad Urbem,
 Has animo curas Heros, haec vota fovebat.
 Cum vetus acoliis sperabatur ab aggere templum,
 Accessit; tantis iuuat astralacessere votis,
 Tempia per, & si quae posita Caelestibus ara.
 Ingressus penetrat; sacrae vestigia molis.
 Spectat, & euenit disiecta torcumata templi.
 Semirutu pendunt arcus, iacet ara, tholique
 Culmen, & emota procumbunt limine postes.
 Hinc testudine a molis vix parte superstes

Sta-

Stabat Apellæ variatus imagine fornix
 Argumentum operis; quamvis deleta ruinis,
 Quamvis multa sita inducto, squaleret imago,
 Hic primum auspicijs sibi reverentia secunda,
 Et mentem oblato diuinitus ordine firmat,
 Dum sacra miratur veterum monumenta laborum,
 Namque videbat, uti Senior dignatus ab oris
 Isacidum, quæ certa regis vestigia Numen
 Ibat, & ingrossi Romam se mente ferebat,
 Jam procul è summo Tarpeias aspicit arces,
 Culmine Romanas Superis iam delinquit arat,
 Hinc propende cælo Capisolia subdere tantis
 Terribus, hinc conspici hæret, facinoræ violat at
 Euentus rerum; fœces, faucesque seque
 Romulidam, lagadique minas, irasque Tyranni,
 Ipse videbatur superis in Regnator euntem
 Dux regere, infestisque præire in prælia, signis,
 Auspice quo, contra, contraque Quirinum,
 Tendit, & præuersum fidens fert passus in hostem,
 Nec procul hinc præceps Samaritidum Aduena terra
 Fer-

Fertur, & illiso conspergit saxa cerebro.
 Demens, qui Pygys ausus se credere penitus
 Aethiump per iter corporis librarat: at illam
 Strauit huius cecelansero animam, sua usq; uolentis
 Sanguineos Sensor fretus prece. Iamque tropheam
 Relligio, domitoque refert ex hoste triumphum.
 Hinc illam Diuum tradentem Sacra Quiritis
 Illam amnet circum effuso per conspecta gentes
 Excipiunt alacres: illam Spes alma, & fide facit prodo.
 Et Pietas, & amor Rati comitantur: canter
 Nec procul immanis pendent monumenta surgita
 Tela, cruces, unci, tede, flagra, uincla, secures;
 Proque Sacris, arisque noua decora edita puero.
 Inde triumphales dexteras attollere palmas
 Victores, meritisq; a totius pacis iungere Jentis
 Cernere erat, positus & fulgere iuxta trophaeis
 Hinc fremit inuicta Pluton, feris inde iugera
 Viperea suffecta truces asprogrine uulat.
 Patis ab aspectu simulato: Ignatis omen
 Dacit, & a pieto uix tandem fornice uultum

Avertit, talemque animo, talem ore precatur
 Esse sibi metamque via, finemque laborum
 Astra velint, cursumque regant, ac vota secudent.
 En, ait, en tanto dudum quem Numina ducis
 Calipotens: parua si, te Duce, nauita cymba
 Afferuit cæla tot regna, tot abstulit Orco
 Pradaeque, exuviasque; viden virtutis egentem
 Terrarum, calique potens iam Numine Diuum,
 Robore iam dextra, & caelestibus instruat armis
 Me tua vis. In bella vocas? tu Ductor ab astris
 Signa moræ, & validam in Diti motire phalangem.
 Audyt orantem: ac ruere æthere visa repente
 Tempestas radiorum, alioque nitescere cultu
 Iussa loci facies: medio ceu scena teatro,
 Inversa à cœli fronte, novos ostentat amictus,
 Atriaque, & Parijs reserat decora alta columnis:
 Mons Idaeus, Ioli, aut gelidi pineta Lycei.
 Aut ubi Causasa dederant spectacula rupes.
 Hic Genitor volucrum media inter millia Diuum
 Visus. Eum rutila decorat Thaumantide crinis,

Et circumfusum trabes pro tegmine lumen.
 Nec procul Vnigenam præcinctum tempora duntis,
 Quadrifida sub mole trabis genua agræ trabentem.
 Cernere erat, qualem Solymos videre per agros
 Lapsuque, tractuque truentum insistere callem.
 Tum simul est placido demissa supercilio frons
 Calicolum Regi: sic ille affatus amantem est.
 Parce metu, Laiola; Duce[m] videm agminis? Hic est,
 Hic, tibi qui Ductor, qui Signifer ibit, in hostes
 Idem animos, validas dabit idem in pectora vires.
 Vade age, & hoc acies trahit Bactra ser Auspice turmas
 Hoc Duce bellantum, Ducis ipsa sub ora cadentum,
 Pro superant cultu, veterum pro iure Sacrorum,
 Spectet, ubi primo terras Sol afflat Eoo;
 Spectet, ubi sero procedit Vesper Olympo.
 Dixerat. Ille Duce[m] sequar ocyus, inquit, eantem
 Signifer at Natus sic voce coercet, inermis
 Ire paras in bella, idem Ducis arma trabalem
 Hanc subeas humero molam, qua vindice Ditem,
 Quaque mihi profugas coges procumbere gentes:
 Hanc

Hanc habens, bellique Ducem pacisque Sequestrom.

Hæc quoque Signa dabit, nostræ de Nomine signis

Addendas, sacraeque noctis inferiæ Cohortem.

Iam quantum bis lateat decus, & tutamen in armis,

Ipsæ tantæ referent oculis penetrata Divum.

Supplicis his ante ora iubet discedere cabum,

Quæ Lotola oculos, aciemque intendat; at illi

Evadit in faciem ingentis sese aethra theatri.

Obtutâ, & stans per lucem in se de resulsit.

Ille videt, ait, auratum qui circumat orbem

Fulgor, & ætheria describit imagine flammæ

Emicat è nostri fovee Nomine. Ille dicit

Dat iubar, & rutilum rosea decus afflat Eo.

Illius Orion, atque illius igne Bootes,

Pleiadesque Hyadesque, Lycaonijque Triones,

Ventis accendunt flammæ, & spicula vibrant.

Mane novæ illinc accessit Lucifer ignes,

Illinc serena rubens accessit dumina Vesper.

Nec tantum hæc afflant insignia Nomine ætheræ

Fulgore, sed idem cali progeritæ Nomen

Tota dedit, ut ita quo hostem procul egit ab Arcto.
 Aspice, quae sacris pendent è postibus arma:
 Haec Superum monumenta Ducum, bellique trophaea.
 Sanguine cernis adhuc, taboque infecta Draconis
 Spicula, sydereoque cruentam Vindictis hastam.
 Signiferis, fumantibusq; Diem vinceret ab aere,
 Hoc decus insigni, decus hoc umbone gerabas,
 Hoc trepidos Nomen Atanes Aquilano fugabas.
 Terrificum tibi Signum videre Tritonus,
 Et strepitum senseris rantis ab aethere caelae.
 Sentiat & Pluto te hoc Nomine bellamouentem.
 I decus, i Sacris columen; datur en tibi nostrae
 Tessera militiae, Dux Ipse Cohortis. Imago
 Protinus hic templo se sustulit, inde cunuli
 Inuebitur nitido, sub flammis Ales habenas
 Temperat, assuetos freno submittere Coros.
 Hac tibi diuina dederunt exordia Nomen.
 Gens Ignatiadum. Tantum de fospite Signum
 Gangaridum fines ultra, trans Gangis arenas,
 Trans Garamantaam sedem, trans culmen Atlantis,
 Trans

Trans Seras, Opbirenque, phazetratæque Colonus.
Ammeria: super Herculeæ discrimina meta
Fertur ouans: texum omne sub his insignibus agmen
It decorum, tecum omnis habet tentoria virtus,
Omnis bonos, omnes veniunt in fœdera laudes.

Tamque sub auspicijs tanti me Nominis annuum
Ordiri iuvat. En buius feror omine læcis
Vltra omnes, supraque aut inætabilis oras.
Quod mihi dum nostris liceat præferre Calendis,
Vos tantum Hesperij, tantum edite Nomen Eois:

Trium-

Triumphus.

BEATI ALOISII GONSAGÆ

Ædeuictâ Honoris, ac Voluptatis illecebrâ,

DIVINI AMORIS AVSPICIIS.

*I*Te triumphales, calum patet, ite Curules;
 Iam sua Cælestes referant Capitolia Ciues.
 Ilicet attollit merita decora inclyta palma,
 Et gemina domito hoste refert insigne corona
 Loisida virtus . pulsus ille Acheronta coëgit
 Vertere terga fuga, victosque faceffere Manes.
 Dum Proauum monumêta animo, multusq; recurfat
 Gentis bonas, & auita laceffit adorea pectus,
 Et stimulis mentem, & plaudentibus excitat auris,
 Nec non pellaci tegitur dum fronte Voluptas,
 Captat, & illecebris aures, & blanda petulcis
 Verba notis meditata, viam molitur ad imos
 Mentis inaccessæ sensus, & neçtare virus
 Inficit, oclentatque atro lita, tela veneno.

*Ille Dionæe fraudes elusit Erinnys;
 Olli Honor & fasces, & sceptrâ subegit: auito
 Tenuis ubi vitæ cultus præfulsit honori;
 Proque opibus, censuque, arctis in rebus agestas
 Arrisit, Pbrigioque rudis pro tegmine villus.*

*At quis opes, Stygiasque dedit prosternere vires?
 Quis procul è cæcis abductum in tuto periculis
 Servauit? cæli quis ouantem in sede locauit?
 Tu, Superis felicem afflas quæ mentibus auram,
 Ignem vis, utrinque pares excita per æstus,
 Quæ Genitor, Natusque vices alternat Amoris,
 Tu mihi vindicta gelu præcordia solæ, tuumque
 Numen, Amor, Divine, tuus mentem excitet ardor.
 Tu Vatem, tu Diue præi trans nubila, tecumque
 Euebe, sublimemque tuarum attolle per auras
 Remigio alarum. Te ponè secutus euntem,
 Signantemque vias, præclaraque adorsa vocantem
 Loisides super astra tulit nomenque, decusque.
 Teque adeo quæcunque sub Auspice bella peregit,
 Quæ Duce te euasit rerum discrimina Virtus.*

Gon-

Gonsagis, doceas, rerumque, arcana recludas.
 Sic, tua cum superos Mortalibus afflat amores.
 Aura potens flammis, & cordibus ignea vibrat
 Spicula, tartaree contra non ulla Megare
 Ora Cupidinais ausint, occurrere telis,
 Nec Stygius gelido tegat obijce corda, veternus.
 Nec minus, ð, calo dudum decus addite, cœptis
 Dexter ades, nostrumque iuues, Gonsaga, laborem.
 Seu te, Virginei tollit qui signa pudoris,
 Catus habet, volucrum iungis siue agmina Diuum
 Nam te nec Superum rapidis Gens ignea pennis
 Consortem si reuere Chori: nec intra Senatus
 Romulei non rite decus, * nomenque dedere
 Aligeris par, & gemine tibi laudis honores.
 Sis bonus ð, felixque. Tibi meus inflat Apollo
 Castaliam si sepe tubam, si Sacra, diemque
 Concelebrat; Pario Siren ubi marmore templum
 Constituit, votisque sacras solennibus aras
 Lecta Andrum fruge, & pingui veneratur acerra.
 Iamque fauens super ire iuuat spatia ardua mundi,

*Enthea vis quocumque, gubernatorque secundat
 Vota Deus, mentem qui temperat. Ergo age Diuum
 Auspicys gratemur, & alitis orsa sequamur
 Ingenij, quæ nulla queat per secla vetustas
 Soluere, sed seris memorisque Nepotibus etas
 Tradat, & ipse suis annalibus addat Olympus.*

*Est locus Hesperia in magna, quæ flexibus ingens
 Eridanus glaucæ frondosa per auia sylvæ
 Heliadum guttis rutilas subuectat arenas:
 Quæque supercilium, & toruæ decora ardua frontis
 Attollit, sociosque super caput eminent amnes
 Mincius, Andino lauros dum necesse, Alumno.
 Mulcet odorifera lauros ubi murmure ripæ
 Et liquidis circum irriguæ concentibus umbra
 Aemula Meandri, niueique fluenta Caystri
 Exprimit, argentea quæ diditur ubere lymphæ.
 Haud procul hinc summis tollunt semœnibus arces
 Fatidicæ Mantus, hic sceptræ Bianore ductum
 Heroum genus, & Regum Gonsaga propago
 Ostentat, fascesque, & auitum in signe, tiaras.*

Has

Hac memorant olim Procerum de stirpe Nepotem
 Loisiden dias. eductum in luminis oras
 Excepisse sinu Charites, formæque lepores,
 Et roseis celi mammam immulisse labellis.
 Flora renidenti pinxit puluinar acantho,
 Iris odorato sparsit cunabula nimbo.
 Ambrosiæ sensere Lares & odoribus aure
 Aëra mulceri, & Superum increbrescere plausus
 Gratantum puero, & felicia fata canentum.
 Ergo illum nullos rumpentem pectore questus,
 Signaque materni gaudentem agnoscere risus
 Syderci festâ volucres cinxere coronâ,
 Et socium superis iam tum legere choreis.
 Tamque parem primis puerum mirantur ab annis
 Ire sibi, partæ diuinitus indole formæ;
 Perque oculos, perque ora notis clarescere miris
 Aetherium sensum, & cognati signa decoris.
 Ille cui florentis opes, & dona iuuenta
 Vsq̄que nouo die ditescere munere gazæ
 Gratari Superis, & largius inde mereri.

*Prona quod effundit cæli indulgentia nectar;
 Vnde madens, sibi cælestes inolescere mores
 Gau det, & assimilés animo canescere sensus:
 Nec non ad Stygiæ sentit discrimina pugna
 Firma per integras euadere pectora vires.*

*Illum Calicola decorant insignibus, illi
 Dant alios Alij cultus. Hic lumina menti
 Insinuat, viuos pectus rapit Ille per ignes:
 Cordibus Hi tædas animant, Hi cælite flammæ
 Rore rigant, superæque fouent afflatibus auræ.
 His magis atque magis virtus adulescit Atumni
 Illecebris, patrio quibus ille assurgit Olympo.*

*Qualis odoriferi per Dædala culta vireti,
 Siue iugis Ennæ; madidis seu vallibus Hyblæ,
 Auricomos surgens è cespite ridet acanthus.
 Illum Naisades, illum coluere Napææ,
 Roscidus illum etiam prima sub luce comantem
 Lucifer, & tepidi fouerunt flabra Fauoni.
 Seu velut, in tonsi qua verticis explicat umbram,
 Arbor, & irrigue submittit frigora ripæ.*

Olli non vnquam natiuae prodiga gaze
 Dona, vel Arcturo, vel Orione terreat annus:
 Nec folijs Aquilo, nec floribus Auster honores
 Decutiat; nec bruma gelu, nec Sirius aestu
 Torreat: agrestes sed fallere nescia cultus
 Spem fouet, & foetu beat ubere vota Coloni.
 Sic Superum fotam studijs, & diuitis haustu
 Defluuij, caelo cognatam attollere frugem,
 Et dias excire satus virtutis ad oras,
 Ipsa sui Manto pubem miratur Alumni.

Sed non vlla magis Diuum praecordia tangit,
 Quam tua, Amor Diuine, puer Mantous. Olympo
 Arduus e terris quò se euebat ille per auras,
 Praepete tu mentem, tu praepete corpora raptu
 Ire iubes; tu corda feris, tu suggeris ignes.
 Nec te alacrem non ille inter discrimina nouit
 Maturasse fuga pernicious. imprigra pennis
 Auxilia, & medjs tutum seruasse periculis.

Quid loquar aut ignes, sobitusq; imitata Tonanti
 Tela cauo eluctatâ turbâ. quid ceca familla

Semina, per noctem dulci insidiata soporâ
 Aligerum sed quanta tui custodia. Numer
 Sollicitat Gonsago! tauro tormenta metallo
 Nequicquam sonitus, & inania murmura rumpunt;
 Nequicquam nocturna leues incendia somnos
 Terrificant. medio securum in turbine lethi,
 Haud mora, te liquida properans Amorales ab æthera
 Exciuit, tutâque locans in sede, leuauit
 Ambrosia afflatu, pressumque ad pectora pennis
 Texit, & ora umbras inter fulgoribus auxit,
 Iridis augustos capiti largitus honores. ....
 Scilicet haud alias radiantis imagine vultus
 Eluxisse faces, aliumue habuisse nitorem
 Crediderim: non ora alijs te insignibus æther
 Ardentem, flammâsque super miratus euntem est,
 Quàm quibus insignit sese Thaumantias, arcum
 Tendit, ubi, trepidaeque fuga dare terga procellas
 Cogit, & insanos arcet procul æthere nimbos.
 Iam tibi, quâ gressas properes, Dux aliger ignes
 Summonet, aduersasque iubet procumbere flammâs

Moliri que fugam, fulgentiaque ora vereri.
 Non ego te veritos alià sub imagine fluctus
 Ticini innocuo rear auexisse fluento;
 Obuia protendens glauca quàm brachia syluæ,
 Ibat in amplexus prono tibi ripa salictò.
 Hic, tua dum trepidi subeunt discrimina nantes,
 Dumque reformidant, Amor aduolat; ille volucris
 Remigio fluitantem altas su per euebit ondas;
 Ille alueo pronos obtendere robora ramos
 Admonuit, pradamque auertere fluctibus, ille
 Tollentemque minas amnem, rascumque sonantem
 Lenijt, & fluuio tecum gratatus amico est.
 Mitior ut gurges te mollibus appulit undis,
 Quàm viridi suadebat humus muscosa recessu,
 Et reduces tecum socios in tuta vocabat:
 Seu quos abripuit sua per ditortia, seu quos
 Dissiecta tulit unda vagos errore quadrigæ.

Nunc age, quo primùm vitalibus editus auris
 Loisides dium sibi fœdere iunxit Amorem,
 Expediam. Matura graui iam pignus in aluo

Urgebat Lucina, nihil tamen ulla labores,
 Nil vteri nifus vis Paeonis arte leuabat.
 Hic, trepidam Suprema vocant dum fata parentem,
 Alipotens tanti quondam custodia partus,
 Et Pietas, & freta Deo Fiducia, celo
 Erigit, & castis tubet astralacessere votis.
 Est, ubi languentem strato thorus alleuat ostro,
 Dius Apelleis Amor obuius ora figuris,
 Et varia vultus insignis imagine forma.
 Cernere erat, liquidos ut gurgitis inter aceruos
 Ibat, & immensum sese per inane ferebat
 Ignipotens, diaque Vigor spirabilis Aura,
 Ut fouet, & foetus plumis super incubat ales.
 Nec procul hinc Genitor micat arduus ora, verendo
 Ora supercilio, canis par tempora seclis,
 Et niueo per colla comam spectabilis auro,
 Perque humeros fuluo radiorum angustus amictus
 Dextra dat Vnigera, solij pro sede, curulem
 Irida, dat sceptri gestamen, & aurea circum
 Tempora, totq; homino discriminat orbe tearum

Vt pote quem terris, caloque, Ereboque potentem
 Observant Superi, colit Orbis, Auerna tremiscunt:
 It medium volucris sub imagine Numen Amoris.
 Quale fluenti sonas olim Iordanis ad undas
 Præpetis auspicium, nixæque insigne Columbæ
 Extulit augustum supra caput, amne lauabat
 Quod rigidis Vates velatus corpora fetis.
 Parte alia auratas bumeris Amor explicat alas,
 Vittæque, & clamydem, & referentem electra capillis
 Ignipotens, tædisque manus, telisque coruscant.
 Illicet omnis, eo telum intendente, Diones
 Pulsa Cohors, omnisque fuga dat tela Cupido;
 Illius, & spolia ampla refert, nervosque, plagasque,
 Telaque, Acidaliaque faces, viduamque pbar etram.
 Hæc inter superum latè iubar afflat imago
 Lucis inardescens maculis; ruit æthere turbo,
 Aurasque, flammæque, coruscantæque procellas
 Torquet agens: rapidis Amor illicet igneus Euris
 Incubuit, rutilis incanduit aura fauillis.
 Ipse sativæ Parvum de vertice signifer Ignis

Ad sua caelestes insignia cogit Amores.

*Ergo agram Genitrix mentem furata dolori,
Hinc atque hinc oculos dum pascit imagine fertur*

Has fuisse preces, & Amorem in vota vocasse.

Diue potens flammis, & prapetis arte sagitta,

Infantum generi patria qui semina noxæ

Ignigenis distilas auris, & flumine lustras,

Auspice quo, Natos vocat altera lucis origo,

Altera Mortales ineunt canabula vite.

Nunc à nunc, si nostra tibi sunt funera cordi;

Nil moror, etherias Infans modò lucis in auras

Appulsus, matiuas sacris contagia lymphis

Etnat, hinc sobolem extinet a comitem ire parentis

Iusseris: aut, si quà dederis producere luces,

Illius ò dignare tuis precordia flammis.

Hæc ait, orantis nec spes fuit irrita votis.

Haud mora, primores auris puer exeret artus,

Protinus vos Pietas lustralibus expiat undis.

Ablut à contagæ, secundà pignus ab aluo

Effudit, dioque parens addixit Amori.

His

*His regit auspicijs primos infantia gressus,
Venturos caelestis Amor quò destinat annos.*

*Inde procaz auertere Honos aggressus euntem,
Præmia Loïsidam cali quò signa vocabant;
Acrihus instigat. Stimulis euadere culmen,
Quò decus, & generis virtus aequurat Olympo.
Hinc Proauum effigies antiqua ab origine gentis,
Et veterum monumenta Ducum, Mauortiaq; arma,
Pradaeque, exnuiaque, ereptaque signa manipulis,
Quæ resides ad prisca vocant exempla Nepotes,
Fulgerè marmoreis inter decora alta columnis
Ostentat, tacitis acuens præcordia curis.
Pubèris hinc pectus patris subit amula laudis
Gloria, in excita iam promicat indole virtus.
Classica iamque iurant, lituumq; canorq; tubarum,
Et belli simulacra, moisq; effulgere in armis.
Discere qua denset cuneos, qua cornua tendat,
Quanta aciem struat arte, locet qua fronte phalæges:
Quis locus insidijs, statio quæ accommoda fraudi;
Et per aperta solis discelsa repente furit vis*

Ignea, turritas aries ut proruit arces,
 Qualis erat, Gonsaga, tuis assuetus habenis.
 Tum sonipes rapidos immensa per æquora cursus
 Seu glomerat, saltuque super micat arduus auras,
 Turbinis in morem siue orbibus implicat orbis,
 Alternatque gradus, & crura volumine versat.
 Talibus ardentem studijs, hos inter ouantem
 Nunquam degeneres patria virtutis honores,
 Nulla licet letibale furens afflarit Erinnyis,
 His tamen increpitat dictis Amor, hæc mihi de te
 Pollicitus, cum prima puer vix lumina vita
 Attigeras, patriumque sacro scelus amne piaras
 Lucis adhuc, vitæque experes, etiam inscius enid
 Huc mea te in medijs seruabat dextra periculis,
 Huc super indulgens cali te cura fouebat.
 Nam qua belligera tibi laudis adorea plaudent
 Quis generis blanditur honos, & pectora carpit?
 Est alijs instandum orsis, alia arma mouendum,
 Altera militia, generis decora altera, Iuuum.
 Sub Duce, & egregia Procerum sub gente nouanda
 Et

Et sua sunt calo, sua sunt & classica Diuis;
 Et sua Religio cogit sub signa cohortes,
 Fidaque Tanarios contra mouet arma maniplos.

Illa dat insignes spolijs ad sydera currus
 Ducens, victrices eadem dat cingens lauros.

Aspice Romulidum reduces ad signa Triones,

Aspice Christiadis domitum cultoribus Indum.

Scilicet hat Ignatiadum praestantibus ausis

Edere tantarum licuit decora inalyta rerum.

Quò diuersus abis? caelestis ad omnia palcos

Hatallunt tibi signa Duces: his praemia pugnae

Magna triumphata referes iam victor Averno.

Calipoten, que tant a tuo vis obbet amore?

Que Superis aduersa diu luçtetur Erinny?

Deserit obfessi profugas iam pectoris arcem,

Inque suas vanescit Honos inglorius auras.

Nil adeo Gansaga animo, nil pectore versat,

Quàm generis sibi quidquid aper ostentat bonorum,

Posthabitum, Lojola, tuis addicere signis,

Virginis iuratus adhuc in vota pudoris.

Nee

*Nec minus infidias illinc parat, & sua cæcis
 Bella mouet Cytherea dolis, suaque arma Cupido,
 Et patrium iurata vocant in fœdera lœxum;
 Quo Natum Genitor tantis auertere capris
 Nititur, & blando residem submittere Amari.
 Quid memorè, ut choreis, ut equestris imagine pugne
 Hinc oculos, illinc concentibus auocat aures,
 Imaque pertentat molli præcordia sensu
 Mænali per opaca iugum nunc Arcas amores
 Exprimet, orbans resonat nunc scena theatro.*

*Fortè nouos dum longa darent spectacula ludos;
 En liquidi late maris expletur æquor imago
 Cæruleam uerbò credas spumescere fluctu
 Litus, & allisis crebrescere muroribus arenis.
 Caruleas Triton agitât delphina per undas;
 Semiuiui quod lora uocant, hic æquorâ tranat
 Impiger, & passis volitat per cæcæla pennis.
 In medio pappis spumantes erunt iestas,
 Et Zephyrâ uada falsa falis secant, ufa, fecundis.
 Illâ Argos, Ithacâ inque rediit Lærtias Heros*

Ve-

Vela dabant, Regionis Arca Vitorum, Quibus sed claudere
 Quam simul et Siren vitrea prospexit ab unda,
 Flauentes per, callos domus effusa, canora abui
 Hos de ditate nodos, hęc illi ad carnaliter plectra,
 Qua feruē constantia, mox istis fortuna marinis
 Obiecta, ut reuocare viderent, quos pax fœdus, nulla
 Per uia redemptio, octo numeris intendit, illas per
 Insidijs quæ Soglas, fœdum, quæ facti Charibdis
 Occupat, et vixit furti, ignibus ora Cyclopum,
 Lixoribus, nostris, fœdum, ob uertite proam,
 Hic iuuat hęc, pax, ista, vultu, quæ, per, eam,
 Hic, ubi, factura, fœdum, fœdum, vultu, vultu, vultu,
 Et molli secum, sine, pax, vultu, vultu, vultu,
 Sponte sua, fœdum, fœdum, fœdum, vultu, vultu,
 Saucia vomeribus, vultu, vultu, vultu, vultu,
 Hic, fœdum, vultu, vultu, vultu, vultu, vultu,
 Et gelidus, vultu, vultu, vultu, vultu, vultu,
 Propter aquam, vultu, vultu, vultu, vultu, vultu,
 Sed vires, vultu, vultu, vultu, vultu, vultu,
 Et tēstudineum, vultu, vultu, vultu, vultu, vultu,
 H

Umbroso hospitibus fugit laquearia vestro
 Hic omnis Genia pedes operata iuvata
 Exigit indulgentia vanae florentibus auras
 Optima quaeque dies vacuari fugit aeger Burd
 Nec rursum sua per vestigia vertitur aetas
 Usque renascentem quantumvis. Per inchoat aevum
 Prima quo non illa redum tamen deo vengit
 Ille suo cum Vercis iuvante deciduas floret
 Lustra redordiri nescit fatumque mereri
 Sed postquam insanis est vata, et vena procellis
 Iactari, et surdas remis incumbere nautas
 Agnovit Siren, furibis accensa querulis
 Nectibi Laertes, Genitor, nec lacteus humani
 Nutrit immittens primaeque loca hic anhari
 Crudelis, sed et meritis effudit in undas
 Scylla, latus monstris furoreque dirantibus
 Aspra sinu vinctis sustentem, anopta
 Ira, miris spumantibus, et vena procellis
 I lacrymis devote, et deo vengit
 Sirenis morientis, et deo solam auras

— 141

H

Spe

Spera quidam, tenebris dederunt cupabulos cautes,
 Cautibus in medijs pennis cum morte daturum.
 Ab quatior rapida iactatur ab æquore nomen,
 Sirenis referens, qui nunc litore scantis,
 Hospes in ignota requirit quæ optabit arena.
 Dum canit, affrescit circumplaudente citrona
 Larua potens, quæ in pellacis imagine forma
 Loisida (nequa enim partem peruadere mentem
 Passus Amor) super ariserat spectacula pompa.
 Ergo oculos læuæ astræ super trahit, ista Deo mæs,
 Namque uidentur, uti super ariserat, duas alas amantum.
 Ibat: cum pueri iusculi ianupte que puella
 Aligeræ, ab ortho conuictis, onctis que gaminæ utam
 Sacra cantant. Vt uero nouis inuicta diuinitudo
 Condiderit, lapsus fuit hominum irenigæ nouarum,
 Vt gemitus idem flammis accendat uocem, circumque
 Terras, quæ in uisibus, domus, deo cuncta bene lesbo
 Impuleris, tu uisus in uisibus, faulthæ om osha
 Subijcis, afflatus que uisus, tu fidele corpus
 Nec te ulla feruor in fide, in uisibus, tu osha

Nec prociſt auertunt veterum contagia fraudum,
 Omnia quin auris, quin ignibus omnia laſces,
 Omnia ames. Alterna Patri, Natiſque voluptas,
 Aurai vis, alma, aſſuatiſque ardon Amoris,
 Salue, noſque tuis, terraſque illabere ſummis,
 Hac ubi peſſactæ cluſit imagine formæ,
 Loſides, cor nequa olim cotage Voluptas
 Afflaret, ſetis horrentibus aſperat artur,
 Et chalybum vinculis, & vindictis impetatoris,
 Reddit Actiſaliſ innocentiſ pectora vitis,
 Tamque obliuſam tunc captis, ac totam horrentem
 Loſida, medianæ cor inter lapſa quietem
 His Patrem dixerit, Alterius ne tendes, vetat Rec
 Calicolum. Ille ſibi primo quem legis ab ortu,
 Indigetem ſuavis olim dignabitur aris,
 I, Superis deuotum ultra caput aſſere, namque
 Quo vitæ gens olim, famamque attollat Olympo,
 His adeo montis, nuptis quæ Naminis, & quæ liquor
 Loiolæ vocant, aſſuſit armenta ſignis,
 Ipſe ſuoſ cæleſtes, quæſitæ deſpondet amara, illo
 Ex

Ex Donarijs.

QVÆ IN D. IGNATII APOTHEOSI

Genes eius obstrictæ beneficijs, aliæ alia
gratiâ hinc ergo deuoterant, magna
pars cum interciderit, quæ super-
O sunt, hic habest atq; in pri-
mis quæ offert

THETIS TYRRHENA

Coralia.

O Mibi stauentes euoluerunt Hermus arenas,
Nostra vel Boia dutesceret, unda lapillis.
Ad tua Tyrrhena fuerent Donaria gaza,
Nunc tibi vix imâ frutices è caute rubentes
Vellimus, è que suis virgulta corallina saxis.
Vt que. tener, medioque virens hic gurgite cespès,
Aère motè hausto, superisque indicat auris.
Sic maâ gens simul afflatus et Numinis haustit,
Auspice te; obiecti nihil auersata laboris,
Degeneresque animos, signemque exosa quietem,

Gestijt aduersis caput obiectare periculis,
 Ausa vel egregia vitam pro laude pacisci.
 Talia Posteritas hoc Symbola munere discat,
 Et memorent seris verterentia secula seris.

SERICANA REGIO

Bombycinum Vellus.

AMHRYT TITENT

Texta colorati mittunt tibi vellera Seres,
 Pictus ubi Tyrio Maander oberrat in ostro,
 Et virides trocei ripas. Parxit mundum
 In medio caedis. Et sacra dum qua triumphos
 Cernere. Et pars a se pio profanare palmati
 Primus ab Aurora populis. Et finibus. Et
 Procumbit taculis. Et Antanas agmen
 Daehat. Et elatisit prope ad astra. Et
 Hinc Superistolo. fungunt delubra. Et
 Sacraque Romulidum. Pietas. Omniaque videtur
 Ire per Aurora fines. Aethra. Fidesque
 Et sacra finitimas. ad flumina cogere gentes.

Parte aliâ templis profugos vocat Græci. Amidas; A
 'Eque aris, sacrisque procul penetralibus agmen
 It* Fato chæm duktique die ludibria faxis; in
 Ad sua viæ redoces referunt se tantana. Mores
 Hæc tibi, tantarum memori, promunere laudum,
 Pergameo referunt textu spectacula Seres.

GANGES

Elenchum,

Conseruum ex salinis, et pyropis.

Ille ego, cui Rhœbi propriæ natalis, & ortus
 Aurora, cui culta nouæ cupabula Iucis,
 Gemmifer, & cæli iam clarus origine Ganges.
 Quem dudum extorrem quam longe auertit ab illo
 Fonte Superstitio, nigroque inuoluit Auerno
 At Duce te, Ignati, Sacris imbutus Olumbo
 Concilior. Iam me lustralibus eluit undis
 Relligio, cultuque Fides asciuit, & aris

Romulidam. Hor tibi Suberitur si Nomen honores.
 Restituit, tanti vigeat quò gratia factis,
 Accipe diuitias, alucis prolempar tota sum,
 Fontis opes geminas, & munera. Alatis Orna
 Nexilis hæc serles adamantibus, illa pyrops
 Sacra tholo, eridiat seros in secla nepotes
 Alteraque inuicta vim mentis, & altera flammæ
 Pectoris; hac ignes testetur, & illa labores
 Diue tuos, & qua liceat vice donec rependat;
 Dum Tagus aurifera tibi defluat ubere lymphæ,
 Et colat ipsæ sors patrium te Nomen Iherus
 Diuitijs, flauæque uehat tibi munus arena,
 Vt tua votiuo spiritus simulacra uictor.

DORIS ERYTHRAEA

Vniones.

Accipe sæcunda unigenas è matre sorores,
 Patre satas calo, I bettidisque rubentis alumnas.
 Nos etiam, Lotola, tuis aduolutum aris,
 Et tua purpurei ditant donaria fluctus;

Ab quid Arabum vsque quis Regnator ab ulais I
 Summoget, eque sacris iam dudum legibus arctis
 Ab quid adhuc acies, & sospita signa tuorum,
 Praesidiumque Ducum, & Romanas abnegat aras!
 Huc Pater, huc molire facis tormenta trifida,
 Inque seras rapidum iaculare è nubibus ignem,
 Annue iam, votique reos ad dona quotannis
 Coge. Tibi iam nunc puro se rore maritat
 Concha, pratinofus iam matribus imber opimis
 Impluit, & conchas tibi ros fecundat biantes.
 Quin, mea, ni fadum vitient suspiria rorem,
 Polluat & baccas ni pectoris estus anhelis,
 Censu Erythraea veniet tibi ditior unda.

NERINE OCEANITIS

Purpuram.

HAEc quoque deferimus patri conchyliis Neret.
 Accipe, purpureo qua feta dat ostrea succo
 Oceanus Pater, spissoque salsis Indan lapillis
 Implicuit, testasque nodis adhaerent, & auro.

*En Genij ludentis opus, quæque Sonorum
 Arte laboratas finudo in * turbine gemmas.
 Hic tibi votivi murex pro munere cultus
 Imbuat, extremi mittunt quæ velleris Seres.
 Purpureum supra quod diuitis æquor Erythrae
 Regna coloraris, Neræique beatis arenas
 Cæde tot Hieronum, Procerumque cruore tubrum.*

TRITON SARMATA

Succinum.

*L*uciferi valeant ignes, & Cypridis astrum,
*Hæc mihi cuncta tenus foedæ sit flamma Dionæ,
 Quæ maris insanis cunabula duxit ab undis.
 Sat mihi seu dorso, seu coniuge, vecta per aquor
 Pisce Venus; sat me delphines ière magistro
 Prona Dionææ celeres ad lora quadrigæ.
 Iam tuæ, ignoti, meritos hinc ignis honores
 Afferat; en illi cultus, & dona volantes
 Deferimus: nam ille vices mihi fœderis implat
 Vnius, innumeri, tua fac habet iustæ. *Bot.*
 Qua*

Qua beor, & castis vobis pectus flammis

Hinc parere tua Tritone iuabit habena

Illa vehat munita rotis, & labe piandam

Seu regat ad Superum mensas, & pocula Diuum

Quò, velcunque vocet me celitis impetus aure

Hac adeo proiecta vadis electra marinis

Et quod ab Euidano fluviorum Rege tributum

Fertur, & Arctoo veniunt qua debita Nereo

Succina, votiuas inter suspende coronas.

Vt trahit haec stipulas, & inanibus haeret artibus

Gemma, nec amplexu vilis se subtrahit algæ;

Tenuia sic nostra ne despice munera gaza,

Sic nos, sic & nostra tuis studia allice flammis

SABAEVS

Phura

EN superbi adscite vicini Horribus Herps,

Quas tibi dant mercas Arabas, qua dona Sabaei

Vber adbrata ne despice munus acerra.

Mille licet Sacris operantum, & mille precantum

1088

Vsque

Vsq̄ue tibi flagrent studijs ardentibus anæ,
 Et pia sufficiant Panibusq̄ corda vapores,
 Assyriaq̄ vicem subeant suspiria flamma.
 Hæc aded, o Divus decus addite, munera cordi
 Sint tibi, iam pridem * castis qua læta colonis,
 Nostra tuis iam sylva focis, arisque dicarant.
 Illa quidem plagas pro te quam passa libenter,
 Debuerit quod odora tibi manare cicatrix,
 Quodque tuis fuerat Sacris deuota litandis!
 Fœcundus quam sponte liber tibi soluit opimum
 Gluten, & è pingui concretam cortice * mammam!
 Hos igitur patrij meritis tibi turis honores
 Aduerimus nostris tu pinea sinibus orge
 Robora, turritis imple tu puppibus oras;
 Quæ mihi præsidium, & stygio tutamen ab hoste
 Sufficiant, & nostra Duces ad litora uertent,
 Qui nos instituant Sacris, & calice iustrent
 Naiade, concilient qui Romula ihera Sabais.

Auctor

AVCTOR NEAPOLIM REDYXVI

Ad P. Petrum Alois absentem .

Sepethi, irriguis felicia, culta fluentis,
 Et fortunatas vidi Crateris arenas,
 Quas patrys Natura dedit cunabula cyncis,
 Vberis Elysiu tractus venerabar, & orbem,
 Qua tua te Siren nascentem excepit, & ori
 Eloquij nectar, melos immulsi que labellis.
At sine te, vesiamena phaga, Segehulic ara
 Te sine, nec citrei videt clementia ponti.
Aretagen, myriusque nauos, & laura cultus
 Deardicit, seruatque tua nona germina fontu.
Litora iustabit Doris, iuga montu Orcau
Illa nauos vndis, bur monsibus addet honores
Ipsa suam rursus, te mons Orpheu cernet,
Teque suam cernet, si rursus Ariona Nerou

IVLII CAESARIS DESTITI

Ad P. P. Caesarem
e Societate Iesu,

POLYHYMNAE, SIVE SYLVARVM

LIBER SECVNDVS.

Ptolemae

Virginēi partus picturam qui nouerit, suble-
ctam nostris Hic plangitque materiat
uerit; in gemina quidem amba, planeq; eadem
imitatione versantur. Hic proinde poetico illo
depictam, quam hinc colore exproferam, tra-
tus integerrimi tabulam prodimus, & in bono
quod auit, lumine collocamus. Hospitalē
scilicet Virginēi puerperae specum, ac tatebram
eiusdemque qualonem, in sicum institutas rigentibus
stipulis, pro textili stragulo, cunas; intempe-
sta noctis, ac celi brumalis affectu, mutas den-
que proinde Iasum Deo supplicem in modum
procumbentes. Ac sane par erat, vt domestici sa-
crarij aram, insignem Dei vagientis incunabulis,
restem religionum, Sacrorumq; semestrium, quae
statis solennibusque cerimonijs coluntur à no-
bis, suo quoque cultu Musae celebrarent. Atque

hinc omnino foret exploratum, non magis Par-
 nasia, quam Bethlemia rupis aditu mentes ad
 effundenda carmina divinitus excitari. Iam verò
 proludit Elegis Trochaicum eiusdem argumeti
 pervigilium, in quo modulando, eas nobis car-
 minis leges indiximus, quas praescripsit vetus
 pervigilium, quod quidam Veronensi, non nulli
 Urbicario Catullo, alij Lucetio tribuerunt. De
 quo Lipsius ita censuit. *Carmen est elegans, mol-
 le, tenerum, Romanis, non Alexandrinis delicijs
 & cui merito praefandum, Fausta lingua.*

IN CHRISTO SOTERIS NATALIS DIEM

Et cetera quibus signis similitudinibusque
 et cetera quibus signis similitudinibusque

Hinc facessat, si quis astutus, si quis terget cor rigor,

Alget ora dum praeiens, igne dum cor estuat.

Sub manipulis fiet Infans, & nati sub lora

Cras Tonantem, qui latabat tectus alio vitine,

Stramen inter, non pulchrit, & rucera capient;

Dum trifulco flagrat igne, dum ciet tonitrua.

Cras Eoa fulgurantis syderis ductu cohors

Reddit undantem Sionem de Sabais essedis,

Ferre Eo munus optat orbe tunc Lucifer.

T bura ferre, ferre staten, ferre & cetera munera.

Hinc facessat, si quis astutus, si quis terget cor rigor.

Prona veris, auriga, lora; flecte currus deulas,

Bethlemitis, opa Regum poscit agmen, aetheris

Fulgor illuc ductat, illuc Regias vocat Puer.

Ite, gemmeo purpurantes rore vultus irrigat,

Pendet unda ludibunda decadiuo pondere,

Vix suos anceps ocellis gutta casus salsinet.
En gementis aura cordis ore rones desunit!
En odorum diffilat aura vagienti spiritu!
De genarum liliatis, de rosetis aduolat.
Mollicello de labello, de flabello pectoris.
Hinc facessat, si quis aestus, si quis urget cor rigor.
Parce bruma, nix, pruina, Cori flabra ponite.
Saeua cede vis procella, cede vis Orionis.
Axe malis è Borèo quantus ingruit rigor!
Quantus atterit tenellas oris argentis rosas!
Qualè Thracij rabescit as flagello turbinis!
Aestuante corde quales obrunt Et nam nines!
Hinc facessat, si quis aestus, si quis urget cor rigor.
Nomen ignis, ignis omen Numen olim pretulit,
Nunc ubi Infans alget, vlla ne verere incendia.
En rigescit, en ab igne nunc inermis est Amor.
Ne quid aestu, neu fauillis, neu quid igne deflagret
Fallor. ardet, ac niualis * ut sit Infans, ignis est;
Totus est ut ignis Idem, totus Idem dum riget.
Vel rigescat os pruinis, haud tamen credi potest,
Ese

Esse inermis hic ab igne, si continus arferit,
 Vrit algor, frigus, oris, glacies, oris obuios,
 Compari flagrant, et aestu, mittis Barabbor Duces,
 At ferox prociat facessas hinc Sionis Arbitter,
 Catus ut sit insruentus immerentium stragibus.
 Nil obesset, quae uentres, si quid ira poneret.
 Iam tribus Pueram uideres iura dantem Regibus.
 Aridas inter genistas, berbidos inter ibros:
 Et tenello larga Regi congeri donaria.
 Deque Gange, deque Oronte, deque Hydaspe manera.
 Hinc facessat, si quis aestus, si quis orget cor rigor.
 Nec Pirago Mater us sit, nec mandatas Alger,
 Pleetra tangens, et si que nox est per uigil concentibus.
 Hic erit gregis Magistri, Bethlaqtios, aut Nazaris,
 Quos Hebronis ora misit, quosque mons Oltuifer.
 Mater è culmo cadille, ceu tribuna, et turris.
 Dico Insans iura, iussa mox capebant Calites.
 Ite Memnonis Ne potes, in facesse Barbaro.
 Hinc facessat, si quis aestus, si quis orget cor rigor.
 Lux adest, quae prima mundo reddit incunabula,
 Quaeque

Quaeque rursus cogit orbem ancesse nascendi vias.
 Sanxit ipsa cum profanis sacra Diuum foedera,
 Vnde Graecis & Latinis, cultus unde Barbaris.
 Sub mapali cras veniens explicabit os nudens,
 Cras anbelat sub bouili tauras ara porriget,
 Et tepentibus fouebunt algidum os suspirijs,
 Nec querere iam canora conticere mablias.
 Assenat caeli Lyrista subter aethri fornicem.
 Ordinar quod ipse carmen, tantus adsit cum dies?
 Iam tacentis urget ora Phoebus, urget Pieris.
 Hinc flagret, cor si quod alit, si quod arsit hinc flagret.
 Alget ora dum pruinis, igne dum cor asuat;
 Sub mapali, qui flet Infans, & nivali sub Ioue.

ELEGORVM DEDICATIO

Bethlemijs Incunabulis.

Primus hos citbara, diu cunabula Partus,
Prima iubent Elegos ore ciere modos.

Ipsa suum condant iam Phocidos antra canorem,
Maior ubi Bethla, personat antra canor.

Dulcius hinc Praeri gemitu melos editur, illinc
Quam quod Apollinea redditur arte melos.

Antra canant olim pueri Iouis hospita Vates,
Hospita mi pueri Numinis antra vocant.

Antelyram Cresse qui deuouere latebra,

Quam bene deuota consulere lyra.

O quis honos illis, & adora parta, sub Ida.

Dum memorant antro delituisse Iouem!

Lacteolos malis Genitor ne manderet artus,

Dirus agit Natos dum furor* esse suos.

Prob pudor i est capra, quis credat! olentis alumnus,

Calite quem potum nectare pleetra canunt.

Mugyt & taurus, tonitru per inania iactant

Quem fremere, & trifida tela ciere facis.

Quique bouis bifidis pressit vestigia plantis,
 Fertur ouans igneis ira per astra ratis.
 Equoreas tutum memorent licet esse per ondas,
 Tutata per equoreas it quoque phoca vias.
 Et nisi fraterni tranasset carula regni,
 Obrutus insanis esset adulter aquis.
 An minus indecores sibi vultus indere formas
 Visus olor, pigri mersus ad ima lacus!
 Obruta limoso cum pabula quareret alueo,
 Inque* suam rostro Iupiter iret auem.
 Iret* Amyclaei seu cum predator honoris,
 * Susfluit Iliacas unde Lacena faces.
 An rutilus abit in pluias cum nimbus, & aureo
 Naufragus obruitur Virginis imbre pudor?
 Quaque pudicitiae fuit obruta gaza procella
 Carminibus Vatum quam pretiosa fuit!
 Tempestas pretiosa sacro sed tuta pudori
 Qua pluit in Matris flebilis ora Puer.
 Et iubet hac nimbos procul ire procella, serenos
 Et iubet hac terris ire procella dies.

Tam pretiosa ruat mihi si nunc unda procelle,

Unda quid, haud quereret, tam violenta raris!

Irruat unda licet, statio tunciffima Betbleæ.

Dum specus, & medius sit mihi portus aquis.

Hic, ubi sit latebris Infans licet abditus atri,

Indice sydereæ, prodit ut igne iube.

O quibus hic Donis, quibus ambit hic orbibus aethrâ.

Tenuia qui circum via sibi lina dedit!

Quique rosas ostro, qui murice pingit Bound.

Pallet ab atq; enti decolor ora nive,

Cudit in aethru: faces gnarae solertia dextera,

Flexit in aetherias vis ad amanta globos.

Argenteo nubis, auro fulgetra, sonoros.

Calipotens nimbois extoluit are sâben.

At nunc conflavit ore, vel ore radentis.

Vix potis est illi, qui faciet ora, tepora.

Vt tamen hic veritus gemas impos, & omnium egenus,

Exprimat, & pecudam vix ut ab ore animam.

Hic mihi Numen eris, sacras hinc carmine Cenas,

Antraque Bethleæ, rupis ad astra feram.

AD

AD BETHLÆVM SPECVS.

Bethlæm, spesque suam tibi calmen Olympus,
 Ipse suum subdat iam tibi calmen Atlas.
 Igne quod accendit iubar æthera, tu tegis umbris;
 Tu iubar, exornat lace quod astra, tegis.
 Mille, vident, Diuum te iustrant agmina mille
 Esse tibi praesto rerum ab axe choros.
 Quae portenta tibi, tibi quae spectacula rerum,
 O quae sunt oculis obvia monstrata tuis!
 Inde vident, cunctis ut procubacere videntes!
 Hinc vident, et cunctis procubacere bouis!
 Ne specus Idaeum, Troesque culmina rupis,
 Neue, Cydon, iudices hospita lecta Iouis.
 Cede Cydon, Bethlæm habet specus instar Olympi,
 Lac ubi Virgineam nectaris instar habet.
 Cedat & Aetna, sua quamuis è rupe perennes
 Aggerat hinc flammis, aggerat inde niues.
 Hic quoque sunt Aetna miracula; Virginis ardet
 Ore, rubor, candet nec minus ore pudor.

*Tuque refers Aetnam Bethlaidos Incola caula,
A niue seu rigeas, seu cor ab igne flagres.*

*Cordibus hic etiam sua sunt miracula, quando
Nostra tuo cogis feruere corda gelu.*

*Quæque iubes mihi corda tuis feruere pruinis,
Mox etiam fletu corda liquere iubes.*

*Hinc simul ac glaciem cerno, cor writur; illinc
Cor simul ac feruet, liquitur imbrecalor.*

En noua quæ rerum facies ! discordia Deus

Quàm bene concordia fœdere iungit Amor!

Nec satis est inter discordia fœdus; origo

Ni glacies ignis, ni forset ignis aqua.

Hic mihi Bethlaeum numeros ciet ignis ad antrum,

Hæc mihi diuinos elicit unda modos.

Vsque colant alij Pimple sub rupibus antra,

Hæc ego sub Bethlae rupibus antra colam.

PROSOPOPOEIA

Bethlemiticæ specus.

Repes sub hac quisquis, Pastorum vere recessus,
 Quisquis & hac pullos vere sub antra gregis,
 Falleris, hæc nullus colit antra bubulcus, arundo
 Nulla sub hac saxi fornice mulcet oves.
 Ante quidem custos, ovium, pectorisq; magister,
 Hic pluvia tatum tæxi ab umbra pecus.
 Nunc ego Galicolis sum civibus hospita, Divis
 His ubi successit ræpibus hospes Amor.
 Hic posuit primæ Cælestis ouilia Pastor,
 Signifer huc profugas compulit Agnus oves.
 Illa ego, quæ quondam fueram pecudumq; bouum
 Caula, debinc hospes Numinis aula ferar.
 Hæc tamen excipiant notas licet antra rudentem,
 Excipiant notos hæc licet antra boues.
 Ora bouum quæ prona vides, & anabela rudentum,
 Prona colunt Infans Numen, anabela fouent.

En hic pro calamis resonant, citharæque, lyraeque,

Quas ciet, buccali præpes ab axe Chorus;

Ergo aliò conuertat iter, mea iuuenis quisquis

Pastor adit, Reges hæc ubi tecta colunt.

Hos tamen inuisi si quis specus aduenit, figent;

Ardens ne Regum pro uisibilibus fœtus.

Ni cantum te flammæ gradus ad culmina stent,

Cadua quos ipse fœtus ante rapos.

Ni bifores fœta lumentur fornice postes,

Aurea ne, loquar læna mea ornata eburn.

Si non barbaricos paries ostentat amictus,

Strata nec illuso sunt a fenestris fœta.

At nostra dædæ Regis Altiæ uisibilibus fœtus

Virgineusque Bethles hæpæc Altiæque dædæ

Nulla meo Cæsar contendat Regia tecto,

Nulla meo rertæ Cæsaris aula Dari.

Barbara quo læctet cæta se Regia, cultus

Plus ubi Bethlææ Regia ruptis hæbet.

Attalicos inter mihi at aurea gaza penates,

Rupè sub hac aurei fulgurat oris honos.

Ipsa

*Ipsa ostro Pueri ora rubent, ostroque labella,
Regia si fuco muricis aula rubet.*

*Flebilis è Pueri, quæ plurima pendet acellis
Gutta, prait baccas, Oceaniti, tuas.*

*Iam specus hoc cali complectitur astra, videtur
Ipsa Parens astris, ipse praire Puer.*

*Si sapis, huc Solyme, transfer tua Sacra, ferantur
Altius hæc templis scrupæ tecta tuis.*

AD HYEMEM

In Bethlæum specus debacchantem.

I Proculi rapido seu qua iuga turbine perflas,
Seu gelido lymphas frigore cogis, Hyems.

I, tua Phiphais i flabra immitte Gelonis,

Inque Lycaonios nubila pelle Getas.

Ne sine, ne Boreã, Caurumque, Notumque procellis

Peruia Bethlææ vertere tectâ case.

Hoc specus hoc asslent Zephyris felicibus aura,

Mollior hæc Veris mulceat antra tepor.

En tener ut glacie Puer vritur ora, genasque?

Istaque brumali verberere membra riget!

Lacrymula turgent, & baccâ purior Indâ

Hæret in ambrosiâ pendula gutta genâ.

Fallor? an irriguos in me defleēt ocelios!

Anne leuis mulcet lumina capta sopor?

Ab viden, ut tectum demissos excipit imbres!

Peruiaque Aeolius irruat antra furor?

CA.

Crude-

Crudeles Borea, crudelis bruma, rigenti

Vos quoque crudeles, ni tepuistis aqua

Agricola ingentem flammis aduoluite syluam,

Ferte vel euersas, rustica turba, casas.

Dum patet hinc pluuijs, patet inde reflantibus auris,

Egelidus caco vix tepet igne focus;

Nec gelidas potis ore auras auertere anbelo

Hic oneri quadrupes aptior, ille iugo.

I Puer è stipulis molles Genitricis in vlnas,

I, dabit amplexus; i, dabit illa sinus.

Non illic teneros glacies exureret artus,

Nec foderet nuceum rustica arista latus.

Ab ne nox, ne ladat byemis Pueri ora; niualis

Ab ne lacteolas atterat aura genas.

Parce precor gelida rosea vrere labra pruina,

Parce gelu teneras vrere, bruma, manus.

Interea dum acres byemis mitescitis ira,

Flectitis & rigidas ad mea vota animas,

Hic mea sufficient viuas suspiria flammæ,

Ni datur hæc alio vincere flabra rogo.

Eia

Eia agite ad gelidas genitrix appellite tuncas,

Imaque vitales promite corda faces.

O ego si possem Affyrios hic fundere odores,

Leetaque odoratis addere thura focis.

IN ARISTAS

Infantis Dei cunis intratas.

Felix est nimum felix, una si bona motus
 Stramine quæ cæli pignus, Aristas, foues.
 Sternere tu Pæro dignata cubile Tonanti es,
 Et stipulas tanto supposuisse toro.
 Tène latet, struis ipsa tuo cui cespite cunâs?
 Tène, sinum cui des inuidiosa, latet?
 Numen hic est infans, et qui premit opera Numen,
 Ipse Deus Puer, par Puer ipse Deo.
 Ille quidem magno proles æquæua Parenti,
 Virgineâ quamuis ille Parente Puer.
 Ille tuo iacet ille finis, cui militat æther,
 Qui rutilum summo fulmen ab axe, rotat.
 Ventorum rapida flectit qui tora quadriga,
 Quem volucris præpes turbina aura vedit.
 Nunc etiam stipulas inter genas effat Tonantis,
 Dextra licet nullo fulminet igne, probat.

MAIOR

*Maior tibi è cunis Puer Hercule comprimit angues,
Sive tuos, Acheron, seu, Libitina, tuos.*

*Felix è nimiam felix, tua si bona noris,
Stramine qua calis pignas Arista fones.*

*Tempus erit, nunc fronda fones qua pignora, quondam
Mystica mentito condat ut ore Ceres.*

Scilicet, Infantem exesa sub culmine rapis.

Quem palea fulcis stramine, fruga teges.

Siccine nunc dios stimulis horrescis in artus?

Siccine qua cunas sternis, Arista riges?

Quin* acus ad Pueri discit mollescere rores?

Quin rosei flores oris auena legit?

Nonne vides, Puer hic albet queis ora ligustris?

Nonne vides, Puer hic queis rubet ora rosis?

Cerne niues rosas, nixæque rosas in deo.

En ubi cognato Vere superbit hyems?

Has tamen ore rosas stimulis liuere cogis.

Cogis & has stimulis ore rubere nives.

Ab studeolis Arista, Deo in presu iacenti,

Debueras molli sternere fronde torum.

Tunc satam superis heriim Sator extulit auris!

Pubentem, favit Solibus, auxit aquis?

Et stipulam iussit, viridemque assurgere calvum,

Et calamum mollis fronde virere coma?

Nec, arvaque dedit factum lactescere fusco,

Summaque curuari, culmina fruge dedit?

Nimirum, Dio par ipsa, rependis Amori,

Cui rigidis, artus, figis acuminibus.

Cur acus exacuis, spicumque, quod hasta recludat

Ladere natus, cuspidem, parce, latus.

Ad SOLEM.

Vt matutet, atque adeo praeruptas ortum,

Ac Bethlaeos fines illustret.

○ Vbi sol terras flammis, ac lumine lastrat

Flectit iugum, deo tam refer axe utem.

Intempesta potam dum non obnubi, Eoat

Luciferi mater, ardere pande fores.

Ab Puer, obscuro qui flet nocturnus in antro,

Vritur en artas, vritur ora gelu

Exorere, & gelidam tetra caliginis umbram

Exige, prob quantum luminis umbra tegit!

Vsque tamen lateas, Sol, vsque moveris Eoum,

Nec reuoces pronas ad mea vota rotas.

En Puer hic, rigidas inter qui vagit aristas,

Ore iubar teras afflat, amara faces!

Circundat flamma quantum ille volumine zona,

Quam velit esse suis athra voluminibus!

Ambiat illum ether zonis, iam nulla Gelonos,

Nulla rigens vret frigore zona Getas.

Igneus his cedat vinculis iam circulus; ille
 Huic ubi se zona conferat, algor erit.
 Quantus in quantum zona hac circumdatur ardor?
 Quanta sub his Pueri pexibus Aetna latet?
 Et latet, & lucet vis ignea luminis; illa
 Fulgere dat noctes sydere, Sole dies,
 Phœbeis dedit illa novos vis ignea Solas,
 Et noua Luciferis ignibus astra dedit.
 Te sine Sol, umbra quantum iubar illa tulit vis!
 Te sine, quas bruma vis tulit illa faces!
 Hoc tibi nocturnus, Sol, lumine cederet horror,
 Hoc tibi brumalis cederet igne rigor.
 Ha simul atque arsere facta, cessere procella;
 Hac ubi fulserunt lumina, risit hyems,
 Oris ad afflatus, gelida tepere pruina;
 Luminis ad flammam, incalere niues,
 Illius ad risus, tellus arrisit acantho,
 Et medio emisit frigore bruma rosas.
 Visus & è molli flavescere dumus arista,
 Visa racemiferos & dare tesqua rabos.

Palladis hinc laticem liquentes voluere fontes,

Inde liquens Hybla fundere mella lateo.

Ullaque, vis flamma, vis illa caloris, in ipsa

Quadrupedum iussit serpere corda faces.

Tamque rudes æstum pecudes sensere, nonaque

Iuuit anhelantes succubuisse pyra.

Terga dedisse Ruidens fasti iam gestit Amoris,

Collaque Bos gestit supposituisse iugo.

Vsque licet lateas Sol, usque movere sub Umbra

Est tibi par flammis, nec minor ore Paer.

AD INFANTEM DEVM.

Coloribus expressum in Bethlemitica specu.

Nate Deo, dura excipiunt te culmina rupis,
 Et tibi Sylvestrem sternit auena torum.
 Tu quodam sidera Regnator, & Arbitrator aule,
 Nunc gelido nudus membra sub axe iaces
 Tantane Terrigenum carpit te cura? Cupido
 Tantis agit? tantus tene habet Orbis amor?
 Nempe tibi tellus stravit canabula flore,
 Obtulit & molles officiosa sinus.
 Tene fugit, feret illa tibi quae roborata quondam
 Quos Chalybes, figant qui tibi membra, feret?
 Ex illa spinis surget paliurus acutis,
 Tempora consertum quo diadema gerant.
 Tene ergo extorrem supera nunc sinibus ora,
 Scrupea montana culmina rupis habent?
 Nempe terunt Reges Parijs suffulta columnis
 Atria, tu pernox incolis antra Puer.

Nudus, inopè, rigidas inter procumbis aristat,

Et finis argentes vrere membra niues.

Tunc iubis ornasque Læas, plumisq; volucres?

Lanigeros ornas vellere tunc greges?

O ubi, quæ picti texunt aulaa Britannii?

O ubi, quæ pingit murice vela Tyros?

O mihi sint, Babylon quæ fingit tegmina, quæque

Pexa colorati vellera Seres habent.

Scilicet hoc tua fulgerent cunabula cultus,

Et procul arcerent hæ tibi frigus opes.

At nunc, pro rigidis quæ sternat Mater aristis,

Florea quo tandem germina caule legam?

Chloris opes referet vernas, clausisque niuales

Lenè tepens soluat floribus aura seras.

Aura faue Zephyritis, ad hæc cunabula flores

Hybla tuos defer, defer Hymette tuos.

Quos, Puer alme, tui gemitus si cordis adurant,

Rursus uti vivant, flebilis vnda dabit.

At quid vota aris damus irrita nec minus Infans

Fert acis, & rigidum ledere membra toram.

Credimus an me iudit Amor? me iudit imago

Scilicet. hic aliquo est fictus Apelle Puer.

Sape manū flammam solerti fecit Apelles,

Et ripam glaucis fersit arundinibus.

Venit & antiquas Progne meditata querelas,

Perspicuo testiuam pelleret fonte sitim

Atque aliqua aduersa iudens Philomela sub umbra,

Hortata est pictas reddere carmen. *alibi*

Et retulit stupida musceti excreta montibus,

Matris ad amplexus saepe puella pedem.

Credidit aut Phœbi stratum Pythona sagittis,

Lernaum flammis aut superesse caput.

Exprimat hic musco circumlita saxa virenti,

Finissimum credas lambere litura quas.

Exprimat hic vernis ridentem floribus Hyblam,

Ferre putes Hyblam alta, ferre rosas.

Narcissi lacryman, & roris virgulta marini

Suxit apis, carpsit sima capella rubos.

Ergo animum vani suspensum errore pericli

Ludit Apellæ subdolan arte color.

IN ARTISTAS

Infantis Dei cunis instratas:

Felix est nimum felix, una si bona notis
 Stramine quæ cæli pignus, Artistas, foues.
 Sterrere tu Puerò dignata cubile Tonanti es,
 Et stipulas tanto supposuisse toro.
 Tene latet, struis ipsa tuo cui cespite cunâs?
 Tene, sinum cui des inuidiosa, latet?
 Numen hic est infans, & qui premit opera Numen,
 Ipse Deus Puerò, par Puer ipse Deo.
 Ille quidem magno proles æquæua Parenti,
 Virgineâ quamuis ille Parente Puer.
 Ille tuo iacet ille firmis, cui militat æther,
 Qui rutilum summo fulmen ab axe rotat.
 Ventorum rapida scibit qui tora quadrige,
 Quem volucris præpes turbina cura vedit.
 Nunc etiam stipulas inter genas esse Tonantis,
 Dextra licet nullo factuinet igne probat.

Maior

*Maior ubi è cunis Puer Hercule comprimit angues,
Sive tuos, Acheron, seu, Libitina, tuos.*

*Felix ò nimium felix, tua si bona noris,
Stramine qua cali pignus Arista foues.*

*Tempus oris, nunc fronde foues qua pignora, quondam
Mystica mentito condat ut ore Ceres.*

Scilicet, Infantem exesa sub culmine rapis.

Quem palea fulcis stramine, fruge teges.

Siccine nunc dios stimulis horrescis in artus?

Siccine qua cunas sternis, Arista riges?

Quin* acus ad Pueri discit mollescere rores!

Quin rosei flores oris auena legit?

Nonne vides, Puer hic albet queis ora ligustris!

Nonne vides, Puer hic queis rubet ora rosis!

Cerne niues rosea, nixæque rosaria mala!

En ubi cognato Vere superbit hyems!

Has tamen ore rosas stimulis liæ scere cogis,

Cogis & has stimulis ore rubere niues!

Ab iradelis Arista, Deo tu pressu iacentis,

Debueras molli sternere fronde torum.

Tene

Tunc satam superis rerum Satos extulit auris!

Pubentem favit Solibus, auxili? aquis?

Et stipulam iussit, viridemque assurgere calnum,

Et calanum mollis fronde virere coma?

Nec aranea dedit factum lactescere fuscis,

Summaque curuari culmina fruge dedit?

Nimirum Dio par ipsa rependis Amoris,

Cui rigidis artus figis acuminibus.

Cur acus ex acuis, spicumque? quod hasta recludat

Ledere nativa cuspidi parce, latus.

Ad SOLEM.

Vt matinet, atque adeo praevertat ortum,

Ac Bethleos fines illustret.

○ Vbi sol terrarum flammis, ac lumine tustrat

Flectit iugum, deo tam referat axe utem.

Intempesta potum dum uox obnubis, Eoas

Luciferi mater ueritate pande fores,

Ab Puer, obscuro qui stat nocturnus in antro,

Vritur en artas, vritur ora gelu

Exorere, & gelidam tetra caliginis umbram

Exige, prob quantum luminis umbra tegit!

Vsque tamen lateas, Sol, vsque moreris Eoum,

Nec reuoces pronas ad mea vota rotas.

En Puer hic, rigidat inter qui vagit aristas,

Ore iubar teras, afflat, amare, faces!

Circundat flamma quantum ille volumine zona,

Quam velit esse suis aethra voluminibus!

Ambiat illum aether zonis, iam nulla Gelonos,

Nulla rigens vret frigore zona Getas.

Igneus bis cedat vinculis iam circulus ille.
 Huic ubi se zona conferat, alior erit.
 Quantum in quantum zonâ hac circumdatur ardor!
 Quanta sub bis Pueri pexibus Aetna latet!
 Et latet, & lucet vis ignea luminis illa
 Fulgere dat noctes sydere, Sole dies.
 Phœbeis dedit illa novos vis ignea Soles,
 Et noua Luciferis ignibus astra dedit.
 Te sine Sol, umbra quantum iubar illa tulit vis!
 Te sine, quas bruma vis tulit illa faces!
 Hoc tibi nocturnus, Sol, lumine cederet horror,
 Hoc tibi brumalis cederet igne rigor.
 Ha simul atque arsere facta, cessera procella;
 Hac ubi fulserunt lumina, risit hyems.
 Oris ad afflatus, gelida sepuere pruina;
 Luminis ad flammâs, incalcare, niues.
 Illius ad risus, tellus arrisit acantho,
 Et medio emisit frigore bruma rosas.
 Visus & è molli stauescere dumus arista,
 Visa racemiferos & dare tesqua rabos.

Palladis hinc laticem liquentes voluere fontes,

Inde liquens Hybla fundere mella lateo.

Illaque, vis flamma, vis illa caloris, in ipsa

Quadrupedum inffit serpere corda faces.

Iamque rudes astum pecudes sensere, non itaque

Iuuit anhelantes succubuisse pyra.

Terga dedisse Ruidens fasti iam gessit Amoris,

Collaque Bos gessit supposuisse iugo.

Vsque licet lateas Sol, usque morere sub umbra

Est tibi par flammis, nec minor ore Paer.

AD INFANTEM DEVM.

Coloribus expressum in Bethlemitica specu.

Nate Deo, dura excipiunt te culmina rupis,

Et tibi Syluestrem sternit auena torum.

Tu quodam sidera Regnator, & Arbitrator aule,

Nunc gelido nudus membra sub axe iaces!

Tantane Terrigenum carpit te cura? Cupido

Tantus agit? tantus tene habet Orbis amor!

Nempe tibi tellus stravit canabula flore,

Obtulit & molles officiosa sinus.

Tene fugit, feret illa tibi quae robora? quondam

Quos Chalybes, figant qui tibi membra feret?

Ex illa spinis surget paliurus acutis,

Tempora confertum quo diadema gerant.

Tene ergo extorrem supera nunc finibus ora,

Scrupea montana culmina rupis habent?

Nempe terunt Reges Parijs suffulta columnis

Atria, tu pernox incolis antra Puer.

Nudus, inopè, rigidas inter procumbis aristas,

Et finis argentes vrere membra niues.

Tunc iubis ornasque Leas, plumisqne Volucres?

Lanigeros ornas vellere tunc greges?

O ubi, quæ picti texunt aula Britannia?

O ubi, quæ pingit murice vela Tyros?

O mihi sint, Babylon quæ fingit tegmina, quæque

Pexa colorati vellera Seres habent.

Scilicet hoc tua fulgerent cunabula cultu,

Et procul arcerent hæ tibi frigas opes.

At nunc, pro rigidis quæ sternat Mater aristis,

Florea quo tandem germina caule legam?

Chloris opes referet vernas, clausisque niuales

Lenè tepens soluat floribus aura seras.

Aura faue Zephyritis, ad hæc cunabula flores

Hybla tuos defer, defer Hymette tuos.

Quos, Puer alme, tui gemitus si cordis adurant,

Rursus uti uiuant, flebilis unda dabit.

At quid vota auris damus irrita nec minus Infans

Fert acus, & rigidum ledere membra toram.

Credimus an me iudit Amor? me iudit imago

Scilicet. hic aliquis est fictus Apelle Puer.

Sape manū flammis solerti fecti Apelles,

Et ripam glaucis fecit arundinibus.

Venit & antiquas Progne medicata queretas,

Perspicuo aestuam pellere fonte sitim

Atque aliqua uerba iudens Philomela sub umbra,

Hortata est pictas reddere carmen auras.

Et retulit stupida mactis excoerita monstra;

Matri ad amplexus saepe puella pedem

Credidit aut Phœbi stratum Pythona sagittis,

Lernaum flammis aut superesse caput.

Exprimat hic musco circumlita saxa virenti,

Finitimum credas lambere litura quas.

Exprimat hic vernis ridentem floribus Hyblam,

Ferre putes Hyblam illa, ferre rosas.

Narcissi lacrymam, & roris virgulta marini

Suxit apis, carpfit sima capella rubos.

Ergo animum vani suspensum errore pericli

Ludit Apellæ subdolis arte color.

Pictus agit Boreas concretos grandine nimbas,

Picta procellosa turbine saeuit hyems.

Pictus hiat Puerum Ros cernuus ante Rudensauer,

Picta latus duro fulcit auena taro.

E geminis pictor flammis expressit ocellis,

E gemino expressit lumine pictor aquas.

Sicaine me Bethles crudelis tu quoque rupes,

Deceptum fictis ludis imaginibus

Demens, quae à tali me mens errore reduxit,

Cum me cecus Amor falleret, Argus eram.

CVNA NAZARENÆ

Ad Infantem Deum.

TE tenet, Hyblais, certat, quæ vallibus, thora
 Ora coloriferi, Vene beata, soli,
 Illa Lares liquidis perfundit odoribus, illa
 Flore, tegit cunas, flore, cubile, tegit,
 Explicat hæc verno, tellus tibi, Dædala, cultu,
 Floris, comi, quidquid, sydena, Veris, habent,
 Argenteo, Luna, ora, refert, conuolutus, orbe,
 Solem, aurea, Glycie, verticis, orbe, refert,
 Addit, in occiduum, Jabi, flos, nascens, Arcton,
 Neve, caduca, absint, astra, ligustra, cadunt,
 Diu, tuum, tamen, æque, rict, suspiria, pectus,
 Vsq; tuum, liquidis, de, rigat, imber, aquis,
 An gemis, præse, liquisse, cabilia, rupis,
 Stramen, & agrestis, doluisse, tari,
 Grata, magis, num, caula, suis, Bethleia, cunis,
 Grata, minus, cunis, Nazaris, aula, suis.

An minus exridet mollis pulvinar acanthi,
 Quam stipula, strinxit qui tibi membra, rigore?
 An magis afflatus pecudum, quae inter anbelos,
 Inter odoratos quam iuuet aura sinus?
 Parce Puer gemitu, ne pectoris aestus adurat. **T**
 Ver, tibi quod medio frigore bruma iacet.
 Iam tua qui circum reddolent cunabula flores,
 Quae tibi dent, grata semina fragis habent.
 Virginei quam grata ferunt tibi signa pudoris,
 Lilia brumales inter adulta viros!
 Senticoniae tibi sunt cordi monumenta coronae,
 Purpureas cernis quae tibi ferre rosas uolo?
 Nec non pallentis praesertim qui muneribus
 Tristiteras praesertim funeris omen ager.
 Oraque dum gelida pallescere cogis ab aera,
 Ad tua pallescit consolator ora vocatur.
 Aversusque suo Narcissus fonte refert,
 Dia quibus porras domina, gaudet aquis.
 Ad gemitus summi ora recludis, hinc Hyacinthos
 Ad tua iugabres exprimit ora rotas.

Ora

Ora simul diffans gemitu Zephyrosque, Notaeque
 Hos' hiat ad Zephyros, bus Arvensibus Idolis,
 Nazariae hic tellus te florumque plenibus gemit,
 Si iuuat, haec inter decubuisse torat,
 Hospita sin etiam Bethla cupis, antra, referri,
 Exprimit hic Bethla, quae potis, antra, manant,
 En Libani summo caesam de vertice cedruum,
 Qua tuus in tumas extudit arte, Faber,
 Illic finitimas summis in montibus artes,
 Et regnata tuis inuentis fingit, Nulla,
 Illa tuae vident dauid ullam dignata Parentis,
 Hospitium grata tecla dedisti, mox,
 Parua suburbani, nec inhospita tecla, rogas,
 Haud procul, & raper, rapis, & antra, parent,
 Incolit haec bos antra, tuum, haec incolit antra,
 Hac agit & syluis passor ad antra, gregos,
 Aspicias bene suffulta rudi, fessula, cruce,
 Quodque leuis culmo sternit, auena, solam,
 Quis procul ille leuis inter proiectus, aristas,
 Quis Faer? & quantum Aluminis inest, ar, habet?

Scilicet hic Ille es, qui quæstibus antro docebas,
 Pulsaque vagitus saxa referre sonora
 Matris ut l' manibus exceptus stramine fletus
 Pene videbaris naufragus amne rapti.
 Talis ab uberibus Genitricis abactus, & ondis
 Niliacis* Infans cum raperetur, erat.
 Ibat agens fluctusque oculis, & pectore Coros,
 Vimineo vectus per vada lintre Puer.
 Illius ad gemitus aure spirastis* Anauro,
 Illius ad fletus intumuisse aquæ,
 Jam Pater è latebris caput exere Nile, canebat,
 Cum patrias iret præter Osiris aquas.
 Est Puer Isacidum Vindex, terrorque Canopi,
 Vimine quem suctum gurgitis vnda leuat.
 Obrus deuotum, Pater, obrus fluctibus alueum,
 Alueus ab quantum sanguinis ille vebit.
 Obruet ille olim tua sanguinis amne fluentæ,
 Obruet Isiacos sanguinis amne focos.
 Regia quid Virgo tolli sibi mandat alumnum?
 Ab inimis Isacidum feruat ab amne caput.

Illa suo parvuli gremio fouisse suisque

Illa velle lectis potuisse citare

Quem nolent ipsi non abiocisse parentes,

Cui patri nolent lecta dedisse Lares.

Is acident tegetes Nileus tege fluminis unda,

Ante maris tumula quam tegat ille Phares.

Hac tibi Bethleas expressit imagine cunas,

Hac tibi te patrius reddidit arte labor.

Qualem virginæ Genitrix te fudit ab alua,

Inter arundinæ stramen agrestis vasa.

Haud tamquam hæc oculos lacrymis, haud tergit imago;

Hæret adhuc madidis flebilis unda genis.

Forsitan illa tibi tergent spectacula luctum,

Obijciet picta que tibi veste torus.

Nempe tuo que texta toro sunt vellere Serum,

Mater Apellæ tegmina fingit acu.

Ab quoties opus inter, acus, cadis; orsa figuris

Sutilibus dira signa referre necis!

Ab quoties, operi desit ne bacca, liquentes

Lumina pro gemmis dissolvistis opes!

Exprimit hic Genitrix Fatima haud ignare, furentes

Si qua tuum eudent in caput arma manus.

Hinc atque hinc bifida differt in brachia ramas.

Palma, suo celsas vertice surgit apex.

Quadrifida sit illa refert insignia trunci,

Omnia quo palma praefera illa tenet.

Cetera aut ramis pendere vicentibus arbor,

Arma viduae Pygiae quae struet arte furor.

Pictus adhaec matris dabit qui pectora respicit,

Vnde ferent obitus passus, manusque, cubit.

Arida quo manet ora latex, ferrugine, mure,

Quaque manent dorsum, muree, flagra rubent.

Summa riget tortis vincitorum ambigtorum ora,

Imaque spinarum nexibus ora riget.

Hac licet illa suos haud vergat imaginis, letus,

Forfitan hac fletus diluet illa tuos.

Ad Deiparam,

DVM DIVI IGNATHI PARENS,

Ob cultum studiumque Virginei puer-
perij, in stabulo parturiret; cuius ad
partum Charitas sanavit

Genethliacum.

Diva laboranti fer opem Iussas Mente,
Qua te plangenti accipis ore proci.
Germis, ut illa tui referat amplexa partus,
Incolit angustis rusticæ tota casæ.
Nec thalamo geminis, ostiâve, aureis, recondita,
Nullaque Penebas univere fundit onyx.
Euntes atque radens afflatibus æra malent,
Inde rigens inopem sternit aventa toram.
Diva fœtus potis evadent lævæ dolores,
Vna potes tanto esse modola matæ.
Sospes tu carnis abbas, simul omnis abesse
Iustus erit languor, iustus abesse doler.

Dumo

Dum loquor, est enixa. Puer iam lucis in oras
 Prodyt, en quantus promittat ore decor?
 Ecqua sinus altrix tanta nunc pandat Alentis?
 Aspiciſe amplexus prolicet ore Puer.
 Huc Amor, huc Charites plumis, tu ſuffice cunas,
 Aurea vos facili ducite penſa colo.
 Audiorem Volucres puerum cinxere manipli?
 En Superum feſto civeuit orbe chorus!
 O quibus auribus mülcent conditibus iudas!
 Quaeue conſunt iuuenis, quaeue futura ſeni?
 Ante alias Charis, una nouum meditata canorem,
 Quantus, ditte quanto nateſceri iſter Puer?
 Syllibus quantum tibi tradentis vixit ab igne,
 Si tibi ſydereò nomen ab ignis trabas pullis?
 Fort. ſtabulo ſi prima Infans ueſtigia Neveſſi?
 Dum vitat è celo: mata Gigantis iter?
 Et tibi, vitales praedis dæm Jouis in aquas?
 Stramineſſe ſtabuli, teſte, dedere tonuram?
 Maſte Puerum ſe ſalut. huc infantia gneſſat?
 Integra, quæ puer, uſque ſuſcepit ſereta?
 Maïor

Maior erit, quibus olim atas obnoxia flammis,
 Tantis ubi tanto nasceris igne Puer!
 Testis erit, quæ funerea splendescet ab urna,
 Flamma, tuas testis quæ tegat onda faces.
 Cum tuus astrorum viuos cinis exeret ignes,
 Cum tua fax medijs Cyprida merget aquis.
 Testis erit, sacras reddes ubi munus ad aras,
 Augustas lambet quæ tibi flamma comas.
 Quid referam, superis ut te asseret ignibus ignem,
 Flammiu homo quondam missilis are globus!
 Ipse tuo noctem procul exiget Hesperus igne,
 Ipse tuo accendet Phosphorus igne diem.
 Quæ Boreâ riget ora, tuo vel ab igne tepescat;
 Ipsa vel ardescat, quæ tepet ora, Noto.
 Ignibus i superis, ignei fer pectoris æstus;
 Splendidus posthac exeret æthra iubar.
 Pectoris i niuei, niuea asseret lilja celo;
 Candidior posthac lacteus orbis erit.
 En quæ prima eua proludit ab indole virtus?
 Quantus bonos, quantus prodit ab ore lepos?

Emittit ut liquida te reddat imagine rursus,

Huc ab Acidalia fonte cientur aquae.

Nec pan est, aliò tuo fonte resubdet imago.

Quam sua quo triplex exprimit ora Charis

Quarta sed accedet nostro tunc Gratia fonti,

Reddiderit cultus hac simul unda tuos.

Talia gratatur Charitum chorus omnia cunis,

Tantus ubi tanto nascitur igne Puer.

P E R V I C I N I V M,

Pro votiva Sacrorum Restauratione.

Craſtina votiuos referant Solennia cultus,
 Pierides veſtris Sacra praete choris,
 Craſtina hoc vult Jandria, bonos ad carmina Ditos;
 Et ſicet ad furores ſtravit ire modor.
 Moxe novum inquit ire novis natalibus etiam,
 Moxe novis, et cum legibus ire iunat,
 Lux ad exit, qua vite ſacras dant, munus ad araſi
 Signa Ignatiadium qui ſubiere Ducum.
 Cras ſocio iunata dabunt qui nomina Marti,
 Quanta ſub hoc olim Marte trophaea ferent
 Craſtina votiuos referunt Solennia cultus,
 Pierides veſtris Sacra praete choris.
 Iam vigil afflatur radijs chorus. hoc age pubes;
 Cultior augetas dum litat ara dapes.
 Vrantur Panchaea ſacris donaria flammis,
 Thuricremos cumulet ſpica Ciliffa rogas.
 Dona flagrent legere ſua qua meſſe Sabai,
 Quaeque ſuo felix germine legit Arabs.

*Lux noua votiuis ineat Solennia Sacris,
 Ad noua Castalis clangite Sacra tubæ.
 Iam se adytum densâ inuoluit caligine, iam se
 Inter odoratos condidit ara globos.
 Rex Solymum per festa sacra Solennia pompa,
 * Legiferi transfert dum monumenta Ducis;
 Imbuit & centum dum rite bidentibus aras,
 Sacraque odorata* maculat honore pyræ.
 Ecce leuis summâ delapsus ab apside nimbus,
 Fumiferâ visus condere nube tholus.
 Nubilus obnubit vapor omnia, & omnia turbo
 Fumidus; illapsum turbine Numen erat.
 Nec minus hic resonant aris dam vota, suumque
 Munus Orontæis addit acerra focis.
 Adfit, & ipse suos Ignatius afflet honores,
 Ipse suo nostras excitet igne faces.
 Nulla graui qui corda sinat torpere veterno,
 Nulla sinat Stygio feruere corda rogo.
 Annuit. auêta nouis incanduit ara fauillis,
 Numen io, Numen. Concipe, Mysta, præes.*

DIVI IGNATII LOIOLÆ

Hierosolymitana Professio .

Assyrj fluctus, & qua procul ultima nostro
 Orbe, Palaſtinas diuidis vnda plagas,
 Dicte, qui patrijs nouus appulit hospes arenis?
 Hospita cui sacris ora beata iugis?
 Dicite, nam veſtris Ignatius aduena terris
 Deposuit, ferret tadia si qua via.
 Lamque per Adriacas Zephyris felicibus vndas
 Ibat, & Ausonias liquerat alnus aquas.
 Phœaces, Cretesque, Paphumque emensa, secundo
 Sape dedit Coro carbasa, sape Noto.
 O quoties supero se ostentat ab æthere Numen,
 Tutior ut necti Numinis hospes eat?
 Calicolum quoties pictis exercitus alis,
 Præpes & astrifero venit ab axe cohors!
 Imminet, & pennis æstus euentilat oris,
 Et ciet in medio Manala flabra freto.

Quæque volat, liquida, crispantur, laniter unda,
 Ponit & insanas Aeolis iraminas.
 Aura velut summas errat leuis in ær aristas,
 Mulcet odoratum ceu leuis aura nemus.
 Sæpe ferunt cæcis è cautibus eduxisse
 Incolumem triplici Nerea dente ratem.
 Nouerat ut Nereus, sacrae sub signa cohortis
 Quot secum Heroes Hospes Iberisaget.
 Diuite qui quondam rubri præmaritæ ponti
 Purpureo ditent sanguine Nereidas.
 Quæque noua primus prodit face Cynthiis, & quæ
 Hesperis emeritas excipit unda rotas.
 Seu tepidis undas animat quæ statibus Ausler,
 Seu quæ Rhipeas asperat Arctos aquas.
 Iam procul hinc oculis abeunt Amathuntidis arces,
 Indè procul celsa nobilis arce Pharos.
 Præter odoriferi ripas it puppis Orontis,
 It Casij præter culta beata iugi,
 Palmifero propior tractu clarescit Idame,
 Ostentatque suos Isucis ora sinus.

Ast ubi finitimas vidit Lotoko Sidant,
 Parta quibus caeso Numine vana plaga
 O quam diuini meos abta Cupidinis esset
 Flebilis d' quoniam dilecti ora lacerat
 Protinus exheredita salus d' concordant amula celo
 Ora, olim superis inuidiosa phage,
 Quin, ubi sanguineis maxaribus sompta riuus,
 Et maduit die cecidit ab imbre solium
 Quando ex se manant species, sub pectore versat,
 Muror in exhaustis luminibus uterque aquat
 Cor adamante riget mihi, se nisi perdat soluta
 Flumina, in largos liquetur in talarum
 O quis olivifero ciliis se colte supinat,
 Decolor & glaucos germine pallet apex
 Ille Deum dextere vidit Superam una parentem
 Etherias, iue d' findere nube plagas
 Ille leues liquidum vidit per inane quadrigas
 Ire & triumphales audijt ille tubas
 Numinis ances si subijt mons ille pheretor
 Ille ne quadrifidi mons fuit d'q' Astard

Quo super ereptis genuit Libitina trophæis,
 Quo super usa suis in sua damna dolis.
 Septeno tantum Tybris quid colle superbit!
 Quid septemgeminus Tybride collis quat?
 His elata iugis, Salyne, contendis Olympo,
 Clarior & dij sanguinis anone rubes.
 Quæ mihi quæ læto prædat se Bethla. novalis?
 Cultaque felici profert arua solar.
 O: ubi gramineis iacuit male fultus auenis,
 Calipotens, parua scrupæa tecta casa!
 O ubi, quæ rupes illum videre gementem,
 Cum fureret, teneras ledere bruma manus!
 O ubi tartaræa quondam bacchatus Erinny,
 Barbarus, innocuo sanguine merfit agros!
 Immatura rapis, clamabat Iduma, Satelles,
 Pignora; nec firmo, germina caule legis.
 Saevit at ille, Notus Flora velut hostis opime
 Præpete pubentes attarit imbre rosas.
 At mihi qui vitrea fremitu clarescit ab urna
 Annis, & ambrose margine pellit aquas?

E' libano Jordanis agit cunabula fons hic

* Examithum viuo Nerxa rore leuat.

O quem te memorem Nerco deus addite! Neruus

Iam tibi, quæ tuleras ipse tributa refert

Na iades ob quale tuis arsero sub undis!

Hospite quas hausit Numine lymphæ faces

Salve ampis, saluete anni vicina, paternis

Qua profugus coluit sedibus antra Puer

Isacias, his ille plagas affatur: Lœpæ

Sospita cum remex litore lina legit.

Hic calo grates voti reus aduena soluit,

Soluit & in longas perdius ora preces.

Quæ dedit irriguos inter suspiria questus,

Visus ubi casi Numinis urna lapis?

En, ait, en sacri moles visenda sepulchri!

Hæc trahit obtutus hæc trahit ora silex.

O prope te vite properent mihi sydera metæ,

O properent seruum te prope fata diem.

Corde darem interea flammæ, curasque Sabæ

Quæis tibi flagraret cultion ara rogo.

Nec lacrymis discors ignis foret, inter at vinctas

Servaret socio fœdere flamma fidem.

Impiortale sub hoc cœli diuorsis fœdo

Numen ab exanimi corpore nulla fides

Hinc repetit, quæ summâ redax vestigia Numen

Fixit olivifero, dum subit astra, iugo.

Nempe malis olim cedat nequâ ille, laborum

Quâ patuit tandem metâ, reuifit iter.

Quantus io quantus calcitrapit ardor euntem!

Abditus ò in quas liquâtur ignis aquas!

It, redit, & primo Solymeia lustrat ab ortu

Culmina, dum seras explicat æthra faces.

Luce Larem serâ repetens, auersa relicto

Sape iugo vertit lumina, saepe pedes.

Vt satis indultum hospitio, vôtisque litatum,

Iam Superam monitis Hesperis ora vocal.

Litorè geminâ cunctantur in aggere puppes,

Inferat Hesperia qui bene veta, Notum.

Indigenas quâ mutat opes, onerarat Eoa

Illyricus quâdam nauita merce vocat.

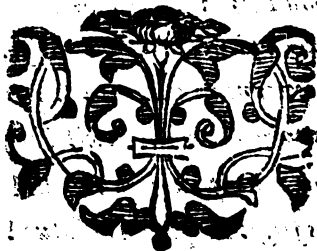
A. tera

Altera inexpectata pinta parere iungit
 Cogitur, a quoniam rebar tuum mihi, aut
 Hoc sese (neque enim Illyrici, Albanarum, egestas)
 Remigio, infelix, credidit, Hesperus aequat.
 Carbases, tandem crispatus caetera, tuum, habent,
 Et facilis, fegnes, inrepat, vobis, morat,
 Iam leuis è Cypro procat egerat, auris, Cydonis,
 Accierat volucres, tam procat, ora, tuas,
 Ecce autem sero surgens è Vespere turbo
 Horrisonum piceo condidit imbrepolum,
 Nubibus abruptis calum micat igne, laceffit
 Aeolis ex ima Nerea sede cohors.
 Merce grauis laxa pinus compage satiscit,
 Naufragus externum nauis, litus habet.
 O quas undarum moles ratis, exit Iberi
 Hospitis! è quantis, et sagittis, cadit!
 Illius è quoties fugit, optignat, diatus!
 Transtulit atque aliò turbinis ira minas!
 Ambigerem, precibusne uebas, Loiola, carinam,
 Fluctibus in tantis tene carina uebat.

Haud

*Haud fax Tyndaridum est nautis optata, gemelli
 Nam tua fax nautis Castoris instar erat.
 Crediderim Superos illam recepisse magistros,
 Calitis & tutam remigis arte ratem.
 Iamque diu iactata Euro, eluctata profundo,
 Appulit Adriacæ sospita cymba plaga.
 Hic Superis vector voto gratatur ouanti,
 Figitur & sacro picta tabella tholo.*

EPINICIVM IVDITHÆ,

Cæso Holopherne.

Plaudite victricis vocalia plaudite dextra
 Aera, triumphali carmine Numen onctis
 Omnipotens, aether cui militat, atterit hostes:
 Ille suo pollens Numine nomen habet.
 In medio Isacidum sua qui tentoria figit,
 Afferat oltrici nos ut ab hoste manu.
 Enope barbaricâ, gelidâ ruit hostis ab Arcto,
 Inque Palestinos explicat agmen agros.
 Ferre minax in testa faces, in colla secures,
 Fœdaq; Virginibus neckere vincla minax.
 At mea, præsentis dum robore Numinis audet
 Dextra, Ducis stricto sustulit ense caput.
 Haud illum strauitrefati Titane Gigantes,
 Sed noua qua nostro risit ab ore Charis:
 Induor augustæ frontis decus: illicet ornât
 Aurea pro pullo syrniatè membra cyclas.

Pulcher odorati nitet unguine vultus oliui,
 Comptaque tincinnis tempora mitra tegit.
 Nostra Ducis ceperunt oculos sandalia, capti
 Colla Ducis nostra præda fuere manus.
 Impavidam Affinis vito suspexere phalanges,
 Audacem Medii vim stupuerunt Ducis.
 Castra pællari cedere hostilia forma,
 Versaque præcipiti terga dedere fuga.
 Scilicet æthoris ante ora Titanis humi Mars
 Concidit, insans dum petit astra minis.
 Calipatens magna, quantus virtute coruscas?
 Quæ par virtuti vis queat ire tuæ?
 Omnibus auram afflas, difflas simul omnia in auras,
 Et cadere, & nutu surgere iussa tuo.
 Turbine cum rapido radicatus exiliet mons,
 Ad sua tabescet cæcis ara lapis.
 O quo firmabunt tecum se fœdere, cultus
 Vlla tui qui dant signa vel vlla metus!
 Quique meo insultas generi, dabis improbe pœnas,
 Vindice nimirum Numine probra lues.
 Cum-

*Cumque recognoscet res Arbitræ aquas iniquas,
 Conscia sub Stygijs crimina plectet aquis.
 Urgebit flammis, cacæque terebine fontes,
 Vsq̄ue ferent morsus, usque sub igne gement.*

DAVID PSALTRIVS,

Ad Regis intemperias temperandas.

O Quis Iffida canor oris, Erinnyos oestro
 Percita dum mulcet corda canore lyra?
 Qualis & oris bonos? natiuo verticis auro
 Addere quaesitus quid potis arte decor?
 Non alios crinitus apex ostentat honores,
 Nam quis bonos illis par queat esse comis?
 Ausa suos crinali auro conferre smaragdōs,
 E' rutilo tantum laurea erine viret.
 Et Charis, & Pitho latet illius ore, cietque
 Pieris, & Siren illius ore modos.
 Ut Puer arrisit, florem producere risu
 Visus; ut incessit, subdere corda gradu.
 Solut ut ora notis, visus quā vertere calum,
 Vertere quā Solem, dum vagus ora tulit.
 Tum canit. E' lati gremio prodire viroris
 Virgineo cultam cerne rubore rosam.

Quæ referat dum mane comam, sensimque fatiscit;

Quod minus est pompæ prædiga, pulchra magis.

Nec mora, tabenti perijt cum flore venustas,

Cumque suo roseus cessit odore color.

Immoritur folijs, nec iam potis illa videri,

Mille prius nurbus, mille petita procis.

Vnius occasu sic lucis, it omne iuuentæ

Ver, simul est çanis obsita çæsaries.

Vsq; renascentem referat Ver floribus annum,

Ver tamen haud reduci flore iuuenta refert.

Hinc niueis species albescere prata ligustris,

Purpureis illinc prata tubere rosis.

Ah nimium credas ne floribus; illa colorum,

Sole oriente, oritur pompa; cadente, cadit.

E' superis ergo flores sectare Viretis.

Numen ames, dius par vbi reddit Amor.

Hic nouus et menti calor incidit, et canor ori,

Dum Puer afflatur Numine pectus, ait.

Is acidum genus, vt lectæ decora inclyta pubis

Cæsa iacent? fortes vt cecidere Duces?

Ne Getidæ norint nostræ quis ouantia clade

Quis ferat hostiles plaudere sistræ choros ?

Nec ros Gelboïdum montes, non irrigat imber,

Vbere nec felix messe coronat ager.

Namq; ibi oppima Ducis spolia impius abstulit hostis,

Quem super augustum fuderat vnguen onyx.

Flete Ducem Isacides, quo pictæ purpura palla,

Aurea quo vobis sospite cycas, erat.

Illius è dextra; dum continuis irèt in hostem,

Irritus an certa cuspidis ictus erat ?

Illius è neruo que missis ibat arundo,

Numquid ab hostili sobria ex derelicta ?

Cursibus vt rapidis, vt magna robora dentra,

Vicit vterque aquilas, vicit vterque leas ?

Te queror extinctam, mea lux, qua pulchrior alter,

Qua mihi non alter carior ignis erat.

Vnigenæ genitor quo vinctus amore, vicissim.

Hoc mihi te castus foedere vinxit amor.

O vbi bellantumque Duces, vbi robora pubis ?

Gentis vbi virtus ? o vbi gentis apex ?

Par tibi quale virum cecidit gens Ifacis ! o quam

Barbarus non quoniam cladibus hostis obat !

Quis telum Ifacidis, clypeusue, superfit ? in me

Quis genus vlcisci, quis det ab hoste regia

Dum canit hæc Placem, contendere visa ligustris

Ora, verecundis erubere rosis.

Ingenûa niveus dum prodit ab indole candor,

Virgineus roseo dum micat ore rubor.

En tuâ, Cisside, ne pectora vexet Erinny,

Obuia qua Pueri spirat ab ore Charis !

Distraberès oculos obtutibus, excideret mens;

Distraberès aures carmine, cor fureret.

Ni Pueri color ora trahat, ni vox beet aures,

Quis beet has cantus, quis trahat illa color ?

Illius hæssisset ni fixus lumina vultu,

Forsthan, exisset vertice saxa Gigas.

Illius arguta ni carmine captus, inermi

Quis poterat dextre succubuisse leo ?

Dextera Iesside tot strauerit, armis plures

Forma refert palmas, plus decor oris ouat.

IN D. MAGDALENÆ EFFIGIEM.

Intra rosæ calycem expressam.

CVM ELOGIO.

Dicite Dilecto, quia amore langueo.

Quà nemo umbrosa discriminat aggere ripe,
 Et vitreas Siloes in mare voluit aquas.
 Magdalidis riguos in imagine fixus ocellos,
 Hos resonantæ questus voce ciebat Amor.
 En roseos inter calyces pertesa iuuenta
 Magdali, Dedaleæ fingeris arte manus!
 Tristior en oculis en liquitur unda! Dione
 Unde Cupidineas hauserat ante faces.
 Spinosis olim pupugit quam Cypria curis,
 Quàm bene nunc inter dat pudor esse rosas!
 Quàm bene nunc spinas Ericynæ exosa, rosarumque
 Picta verecundis exprimis ora notis!
 Mane rosam tutulus quamuis irroret Eous,
 Te tua regali lumina rare rigant.

Illa riget dumis, veteris tibi eonfciã noxã

Sollicito pungit pectora sente dolor.

Sed tibi passa magis coma, cultior illa comantis

Quò magis est pompæ prodiga, pulchra minus.

At modò Nymphæ agram Bethanida amore ferebant,

Nuncius ò quis nunc, ut valet illa, ferat?

Nil referunt auræ, gelidis nam flatibus auræ

Corda leuant, nostræ peruia corda faci.

Nullus Amorũ illinc volat huc, coma vincit Amores,

Libera nam vinculis sit licet illa, ligat.

Et procul hinc Charites, vultu nam decolor ut sit,

Illius è vultu nescit abesse Charis.

Fama silet, cecinit rosei nam quæ decus oris,

Quo mala languentis nunc potis ore loqui?

At viden, effugium tanti è discrimine casus

Clarior ut celi dat mihi nosse nitor?

Maior enim celi visus splendescere fulgor,

Illius ut maior fuisse ab ore decor.

Questibus his fletus Amor integrat: antra querelis

Hinc resonant, illinc fletibus unda tumet.

DE DIVINO PRÆSIDIO,

Hominumque Tutela,

Cælesti Genio.

EN iubet Omnipotens, ut milite fida Volueri

Vsq̄ue tibi legro Dax eat, &sq̄ue Comes;

Haud tua formidant Stygium tentoria Martem,

Nec tua Cocyti extulq̄t angue quies.

Millia despectas dextrâ, laudaque cadentum,

Te prope pacato detonat hostile furor.

Quintus his Vindex te affatur ab æthere dictis:

Certa salus, & spes si tibi certa vocor.

Præsens ad gemitus, lacrymasque satebere Numen,

Nostraque sollicitas dona præire precess.

Omne feres mecum discrimen; eritque triumpho

Turpia dedecoris qui probra vertat, honos.

Longa dehinc fausta producam iustra scene &c.

Aeternos ducent post tibi secla dies.

Nunc

Nunc vigili ætherijs addicitur Ales ab oris

Ire tibi vitæ Dux, Comes ire via.

Quæ fallant te cæca via, noctisque pericla,

Hic Comes, hic Ductor dum regit Ales iter?

Tartaræ vel mille ruant caligine noctes,

Sint labyrinthæis deuia mille dolis;

Ibis an hoc unquam Duce deuius? anne tenebras

Orcus ageret, tanti quis Ducis ore fugas?

Auspice quo, cernes tibi subdere colla dracones,

Subdere quo, cernes Auspice colla, leas.

Vndique sideris discrimina summasq; vobis,

Ne nocent noctu, neu tibi tela tenebræ.

Hinc, atque inde gemine te prodit ala,

Mille iacit Stygius circum tela furor.

Illa vel ad fremitus Orci, fouet ala quietem;

Illa vel ad casses, expedit ala fugam.

Vnus hic è Furijs cor asserit; efficit vnus,

Ne trepidet Stygio territus angue sopor.

Idem te iaculis, te cassibus expedit idem,

Nequa dolis captent te mala, nequa minis.

Styx ciat inferno vastos è gurgite fluctus;
Quæ potis & cacas instruat arte plagas;
Hic erit, in fluctus qui surgat ab æthere, Castor;
Qui Stygia in casses excubet, Argus erit.

ROSE PROSOROPOEIA

Ad Iulium Rhodophyllum Poetam,

Sui Entomiasen.

Que Rhodophylle, tuo mihi surgit adorea plectro,
 Quae mihi laus plaudit, qui mihi plaudit honos!
 Aurora cedat mihi purpura, Sidonis ostro,
 Nostra verecundus praferat ora rubor.
 Ante Cytheræ rubuit qui cede suas nunc
 Cogitur ad laudes erubuisse color.
 Te Duce, plus mihi nunc dat Castalis unda decoris,
 Matris Acidalie quam dedit, ante error.
 Fluxa, Dionæo quæ parta cruore venustus
 Nulla rapit, confers quæ mihi dona, dies,
 Quæ fuerant Partii, per te sum gloria Pindi;
 Viuere nunq. licuit, nunc neque posse mori.
 Vulgus uti florum quem rore rigabat Eous,
 Nunc meus Aonijs flos adolescit aquis.

Quæ modo per duobus via manè legat, ab omni
 Funeris hinc expers posteritate legat.
 Hinc Pinã quam culta legent per cõpita Vates,
 Ruëtica per saltus legerat ante Dryas.
 Par igitur, tanta vigat quæ gratia laudis,
 Vt referam * folijs te, Rhodophylle, meis.
 Pinxit * Amyclida nomen cruor, at tua nostris
 Frondibus insignis nomina pingat Amor,
 Cumq; rosam reddas, Verique Hyemique perennem,
 Par tibi Ver reddat, par tibi reddat Hyems.
 Lilia Ver tibi det, tellus quæ sentibus horret;
 Quæque riget glacie, det tibi Bruma rosas.
 O liceat nostris tua cingere tempora fertis,
 Docta licet circum tempora laurus eat.
 Haud alios florum mihi Ver præferret honores,
 Ingenij præter florea culta tui.
 Lilia sint quantumvis magnorum Insignia Regum,
 Liuida præ nostri floris honore ferent.

VESVVIVS.

Parthenones desiderio flagrans,

AD SEBETHVM.

Qui nemorum, Sebethe, Deas, quibusq; Magistros
 Ad vitreas leni murmure cogis, aquas,
 Quem mea finitima Siren spectat ab ora,
 Iudice dum flammæ digerit amne comas,
 Si tua dum sitiunt amnes, radiisque sub æstu,
 Vberior lacrymis saepe fit unda meis;
 Quos venerer, caræ mihi profer imagine vultus,
 Quæ tuus argentea liquitur amne latex
 Ab undis, Ad que flus immittitur aquor, at amnes
 Rebar ad humanis mitius ire precibus,
 Illius è vultu, vitread quem semper in unda
 Exprimis, an mores te didicisse reor?
 Ipse meo tibi munus habes è lumine, fletum
 Illa meo cor è pectore munus habet.

Nec

Nec lacrymas carâ mihi tergis imagine; flammâs
Nec maris extinguit fluctibus illa meas.
Sebethi ad liquidas quæritur dam Vesuius undas,
Extulit ad questus Nais ab amne caput.
At Senior pronâ attolli Sebethus ab urna
Dum nequit, hæc contra Naiadis ore refert.
At tibi cæu pinus cur fax excita, Vesue,
Quâ tuus infernâ labi fatiscit apex?
Pinea flammâ refert Hymenæi fœdera, num te
Connubio infernâ cum Styge iungit Hymen?
Dis pater hinc liquidis tua ditat rura metallis,
Hinc tibi dotales egerit Orcus opes.
Ne te connubij spe pinea ludat imago:
Ab nimis infidas explicat illa faces.
Eumendium vebit agmen, aquis citâ pinus Avernis
Tisiphones armat fumida tedâ manus.
Est tibi si cordi Siren, Sirenis ab Vrbe
Fer procul, Herculeâ fer procul Vrbe faces.
Olli cor satis est ad busta arsisse Maronis,
Hujc satis, Actæo membra cremasse rogo.

*Incumbant stagnis ignes. Nolana palustrem
His licet extinguant ignibus arua luem.*

Igniuomo simul ore lacus afflaris inertis

Haud minor extingues Hercule virus aqua

Scilicet Argine cadet palus amula Lerne,

Ranaque panbydro, si minus Hydra cadet.

Hac ait, & fluuio condit se Nais: in ignea.

Rursus abit, rursus Vesuis in lacrymas.

ETHOPOEIA

Temulentæ Lycônis.

QVò non indagores impollunt. Orgia mentes?

Quo non infans stans at per corda thyrsus?

En venas, mentemque Lycôn simatus Bacchis;

Quæ modo per Bacchi thyrsos, ac iustitiam canebat!

Fas audita mihi sit verba referre, seuero

Verba supercilio, & vultu damnanda Catonum.

Tam citò fluxa breuibus tui mibi vina per isthmum

Pene meas adigunt, colla manus.

Ni fauces premeret, laqueis mibi colla bicornes

Sape sudæ ferrent, pendula sunt trabes.

Sic mibi crux, nato collam produceret, & mox

Oblongo traberet, gutture vina moras.

At quæ larga beant fauces mibi pocula, mille

Indita sunt vni nunc ubi vincla mero?

Conditur argilla, pice perlita conditur urna,

Vina mibi condunt dolia, vina cadit.

Qui passim rivas cuncta vincta rapasit,
 Kindice quoniam petras fulminis igne, dedit?
 Fulminatorrentem patria Phœbonta quadriga
 Gendit extinctum fulminis igne Padus.
 Vsq̄ Ioui pleno nectar cratera ministrat
 Phryx Puer, hibernis nos ubi misit aquis.
 Quin dedit in præcep̄s Puerum Iouis armigeri effat
 Sydereas intad̄ ne Phrygis urna faces.
 Iupiter impanas fess̄ mibi pondus Atlantis,
 Urna tuo præcep̄s cum Ganimede tuat.
 Si, super astra locas Minoida, Bacche, vicissim
 Quin Hyadas, quin tu Pleiadas axe fugas?
 Ne tot agant terras hyemes, dum nulla cadentis
 Huc de crateris sydere vina pluunt.
 Phœbe, quid e molli nebulas origine tollis?
 En simul effertur, liquitur imbre vapor.
 Ilicet et terris symphas lato afferē, quondam
 Expertas vincto nectare vitis aqua.
 Bacchantum e crebris nebulas imago tolle, Palerno
 Nectareus nectare nimbis et imbre riget.

His madens pluujs, bis obruar imbribus, hac me,
 Soluere dum properat naua, morietur byems.
 Nobiliora latex affert hic munera Nereo,
 Quam quae fert Ganges, quaeue tributa Tagus.
 At capite elidis prima, quin terra sub ortu
 Fluminibus, & aca, quin tegis illa, sinu
 Inter vobis ipsas interfice Naiada curas:
 Vagit & unde infans Albula, fata gemat.
 Dumque trahis, fundoque, & uicita repente fatiscis,
 Protinus, exiliat ne tibi lympha, soi.
 Sic Liger, & Rhodanus, sic olim erupit Empeus,
 Sic Anio, Phasis, Nar, Padus, Ister, Aror.
 Aeque reds latices qui infecit amaro, in ipsos
 Quin fluuios ponti sparsit amaritiem.
 Aurea vitigenos referant dum secula riuos,
 Haud pigeat dura pellere glande famem.
 At Libitina suae miserum me deuouet urna
 Abstrahet, & caro me Stygis unda mero.
 Ne sine, Dis, diuortia tanta, sit apto, repertum
 Quam mihi, qua possint funera uina, sequi.
 Prospi-

Prospicere interea, visus ne foret Chabonti
 Siccior, in Stygias è rate trudar aquas.
 Decumbam ne quis, venas mihi, solue, Lycop
 Etena mihi, velle vena cruce salis.
 Iuscula sint, vino medicataque pharmana, vino
 Vina mihi curent viscera, vina cutim.
 Chia lauent corpus frigentis pocula, Chius
 Lustret oliuiferis frondibus ossa liquor.
 Ne lacrimas ne sparge, suis sat nostra Veseus
 Prosequitur lacrymis, ~~intus~~ ossa rigat.
 Fer precias, dulci fer opimas nectare baccas,
 Quisquis amas, nostra spargat dona pyre.
 Quis det, Hyperborae cadunt quae vna secures?
 Ut me, pro saxo, cada vna vna tegant.
 Soluerit Icarijs quae postquam ardoribus aetas,
 Ipse meri madeat rursus ab imbre cinis.
 Ni licet, hoc urnam saltem mihi carmine signent:
 Urnam, qua latet hic, hauserat ante Lycon.
 At quis apud Manes mihi nectaris haustus? Iacch,
 Os nisi se nostrum proluat, Orce vale.

CA

N

Fallor

Fallor, ibi Minos hinc versat Manibus ornans.

Belides hinc implent dolia; vita vale.

Hæc ait, & voces intercipit exilio mens

Pulsa soporifero. Procul hinc Lenæ, præpinent

Interea sacrum nobis cratera Camænz.

AD. N. ET ÆRVM.

De Lyco Cane,

Ipsius desiderio tabescente.

TE procul è patria Siren amplexibus ora,
 Inter alit molles illecebrosa sinus.
 At vigil interea tua quondam ad limina custos,
 Perditus absentis languet amore Lycus.
 Perdius in longas profert ieiunia luces,
 Vlla nec est vnda cura, nec vlla dapis.
 Aetheraque incessit latratibus, astra querolis,
 Sive dies umbram, seu subit umbra diem.
 Sicubi pressa pedis vestigia nactus berilis,
 Ora super caris figit hiulca notis.
 Hic illum, accendit serus cum lumina Vesper,
 Aspicit, hic roseo dum prait ore diem.
 It tamen hinc, adolet notos ubi flamma Penates,
 Cogitur & dura voluere pensa rota.
 Iamque tuos illi qui pronior ibat ad usus,
 Gratior & superis orbibus orbis erat;

Tristior est Ixioidis axe; minusque ciet se,
 Quàm pigra se tardi plaustra Bootis agunt.
 Ergo abit immunis, pensoque exemptus & igni est
 Curaque ieiunî iussa valere Laris.
 Interea si quis succedit sedibus Hospes;
 Obuius it, caro si queat ore frui.
 Verùm ubi non audit noti poppysma labelli,
 Conscia nec digitis signa dedere manus.
 Aeger, inops anima, lacrymis hæc visus obortis
 Auia lugubri per loca vöce queri
 O ego qua nemorum per deuia vener heriles
 Illecebras? profugos qua sequar urbe pedes?
 Si nunc remigio liceat possere volantum,
 Me tibi sublimem præpes ut ala vebat!
 Emansor quæcunque meus vestigia figis,
 O liceat præssi lambere signa soli!
 Hinc iter arguerem, plures qua Veris honores,
 Latior & florum germina denset ager.
 Ad questus sic ille rudes effingere rictus
 Visus, inexhaustus dum rigat ora liquor.

Desuper

Desuper ut spectet, qua distitus orbe moreris,

Sydereo quoties inuidet astra cani!

Inuidet astra, faces illi, non inuidet, acres

Intus alit flammam, non eget ille facis:

Et canis optauit pinnas squalentis, et ad te

Per medias pernix hac ope naret aquas.

Inuidet undiuago pinnas, non inuidet, equor,

Aequor agit fletu, non eget ille maris.

Rumpe moras, desiderio sic excrucias cor,

In furias ager cogat ut ire dolor.

Vidi ego delicias Domini, monstramque latrantum,

His actum furijs interijisse Melam.

Olli Thressa parens, genitor Phryx; acrius illo

Nil unquam Thresse, nil genere Phryges.

Torua minax hosti, vigil ad vestigia custos;

Ibat Hero vindex, ermiger ibat Hero.

Ter Laribus raptum patrijs in saeva daturus

Virgatus Dominum vincula licitor erat.

Haud impune Melas, nec talia passus, heriles

Dicitur è vinculis asseruisse manus.

Quid memorem pradas, euectaq; munera sylvis!

Quaeque domum fido credita dente tulit.

Scilicet officijs multos bis ille per annos

Visus. Heri gratas demeruisse vices.

Quem similes ac patrijs extorrem agnouit ab oris,

Credidit ignotis interijisse plagis.

Heu quid agat iacet usq; dapis, iacet immemor undae

Ipsa vel in medio pulsa sapore quies.

Mane ciet gemitus, integrat Vesperae murmur

Flebile, flet noctes usque, flet usque dies.

Iam scopulis expes ceruicem allisit, & iras

Exerzit praecipit in sua membra furor.

Illum rivales olim fleuere Molossi,

Illum degeneres ingenuere ferae.

Hac metuas si cura Lyci te tangit; & illum

Si cupis exitio solvere, solue pedem.

Dum procul hinc absis, lenta iam tabe liquentem,

Quem sine te veris viuere, vere mori.

IVLII CAESARIS DESTITI

e Societate Iesu,

POLYHYMNAE, SIVE SYLVARVM

LIBER TERTIVS

Prolemma.

ET peruigilio Elegis, & Epigrammatis libitum
Est pro ludere peruigilio, quod quidem hic æstu
magis effusum, quam elaboratum industria Ighez
beatissimi Amoris Auræ modulamur. Etenim si de
se, suisque symmetris Poëta pronuncia t.

Est Deus in nobis, agitante palpescimus illo.

Quid ni suos etiã Vates Enthea vis aduentantis è do
micilio Superum Ignis ad carnem inflāmet? si diui
no se concitari spiritū prædicat identidem natio
Poëtarum, quin nostras itidem mētes excitet cæle
stis afflatus! Nostra quidem præcordia; quodam
quasi veterno consopita sonus ille vehementior ir
ruentis è cælo Spiritus, vel sola cogitatione compre
hensus, ad meditandum peruigilium excitauit. Pro
inde ad crastinæ lucis auspicia peruigil, pernox, & in
conniuens Musa nos prouocat. Non nemini Poeta
rum aliquando in bicipiti Parnaso libuit somniare;

ADVENTANTE DIVINO SPIRITU,

Peruigilium.

AD Beati vim caloris, si quod alfit, sor flagret,
 Almus exat Ignis, alma pectus Aura mulceat,
 Cras, nostri cras pulchrioris auctor Orbis, Ignis aethera
 Et, comas Amor coronat, de coruscis ignibus.
 Milleardi oras sagittas mille vibrat & faces,
 Milla subdit aestuosa flabra menti, lethifer
 Ne cor algor, neq. ueternas, ne cor aestus urgat.
 Ad Beati vim caloris, si quod alfit, sor flagret,
 Almus exat Ignis, alma pectus Aura mulceat,
 Ibat olim que volucris Aura ponti, de globo
 Aggeres inter liquantes, carulos inter sinus,
 & gubns super fluenta dum maritis incubat,
 Mulcet argentem Sionem cras tepenti flamine.
 Haec inertis una cordis Aura pondus euehit,
 Praeque pennis, praesagittis, praequae tollit Aeolis.

Si quis hac sublimis Aura trans vobere nubila,
 Vlla ne verere fata decadiuo pondere,
 Terreare ne periclis, neu ruinis Icaro.

Aura praesens ire cursus haud sinet pessum tuos.

Hac volatus Aura, pennas hac dat Aura praepetes.

Ius Persae maior aude, et aior ire Dadabo. **A**

Ad Beati vim coloris, si quaed' alfit, cor flagret,

Almas orat Ignis, alma pectus Aura mulceat.

Hac Faunony tepentis os fatiscant lilia,

Hac odorem florulenta et deudera purpura,

Huius ad spiramen Aura virgines blant rosas.

Ludibunda pra pudore, praque cadis muree.

Cernit hac bisfenus Aura catus Orbem perniciter.

En Senatus, qui latebat poste clausus intus,

Inter abnuit priores desiderare limites.

Transq; Seras, trasq; Parthos, trasq; fertur Adfands.

Ad Beati vim coloris, si quaed' alfit, cor flagret,

Almus orat Ignis, alma pectus Aura mulceat.

Mille terris aethra flammis, mille vibrat et furas

Præpes igitur it, furas, Bibe verbo quoniam praia.

Turbo

Turbo si ignes ante it, ignes ire contra quis queat?
Iam vereri parce, ab igne ne te turbo differat:
Perga, flabra iam quiescunt, vis procellæ detonat;
Iussus est silere Corus, Libs silere iustus est.
At gementis flabra cordis ni cœerces pectore,
Mille fundet è gementi corde pectus aspidos,
Maior urget corda, maior pectus urget Aeolus,
Ad Beati vim caloris, si quod ulsit, cor flagrat,
Almus urât Ignis, alma pectus Aura mulceat,
Hoc ut igne flagret, agmen gens edêgit Iſavis:
At faceſſat hinc Sidonis inſulatus Arbitr,
Agmen inter ne Megiera, nece ſint Alactores,
Si quis huc unius vocari corde pelle Erinoyas,
Iam ſacris comas videres impeditas ignibus,
Caliter inter cateruas, aliter inter Obonos,
Tum beatæ flammæ Aura diangari cornere:
Perque Medos, perq; Perſas, perq; Parthos conuenas,
Non Arabs, nec Afer abſunt, nec Latinorum genus,
Exiit ſubinde pectus flamine exitum Entheo.
Itc ſentes, hoc faceſſe Myſta ſaru degener.

Ad

Ad Beati vim caloris, si quod alfit, cor flagret,
 Almus erat Ignis, alma pectus, Aura mulceat.
 Mater igneis, Senatorem Diva dictis, imbat,
 Praeses, ipse vota flecitur, ipsa mentis Arbitra.
 Diva, totas pande suras, quidquid, intus astringat,
 Vivia, quidquid estuantis claudit Aetna pectoris.
 Hic erunt atbr. a. feuille, vel fauille, syderum,
 Quaeque Divos, quaeque mentes flamma, carpit Calites.
 Cras rubentior renidet hoc ab igne Phosphorus,
 Cras micantior caesuscet hoc ab igne Cymbius.
 Ad Beati vim caloris, si quod alfit, cor flagret,
 Almus erat Ignis, alma pectus, Aura mulceat.
 Cras erit, quae prima mundi se da luxit nuptijs,
 Quaeque, deo, quaeque terris flamma fulsit pronuba
 Omnium, quae procreatrix Fax, & Aura, viribus
 Omnia occultis gubernat, permaetque spiritu,
 Omnibus, quae prima rebus reddit incunabula.
 Hec Aronias tiaras in Latinas euehit,
 Hec Sionis de Sacello Sacra Romam transtulit,
 Romuleas ipsa iunxit cum Pelasgic Insulas.

*Ad Beati vim caloris, si quod alfit, cor flagret,
 Almus orat. Ignis, alma pectus Aura mulceat.*

Dia pectus Aura mulcet, pectus Aura temperat.

Ipse feruor, ardor ipse, cordis aura dicitur.

Tada mentis, aura cordis, vis anbelis pectoris.

Pectus igne cum debiscit, flabra pectus exigit,

Pectus aurà cum fatiscit, igne pectus exilit.

Dum cor ignem parturidet, anima suscipit viget.

Gestientem mox anbelis illecebris educat.

Cor perennis ardor aura, ros & aura cor beat.

Ad Beati vim caloris, si quod alfit, cor flagret,

Almus orat Ignis, alma pectus Aura mulceat.

Ecce iam super capillis explicant flamme iubari

Ecce nexiles fauillis suauè bacchantum comas!

Iam procaces ore rauco tecta Cairi perstrepunt;

Et sonoros non tacere cogit ethra turbines.

Flabra Corus hinc laceffit, hinc laceffit Africus;

Vt putes pugnas, & acri bella dici classico,

Et neges auris adultam vim secundis igneam.

Suada prepes en disertis ot labellis aduolat!

Lin-

Lingua vibrat igniformis, quid canorus ordinar!
Flamma vibrat linguiformis, quid sonorus eloquar!
Iam tacere sedet, ora ne tacendo torpeant:
Nil tacentibus Tbalia, nil Apollo profuit:
At loquaci dat canora Phabus ora Memnoni,
Garrulisque dat cicadis pleetra ferre Pieris.
Ad Beati vim caloris, si quis alfit, ardeat,
Almas orat Ignis, alma pectus Aura mulceat.

DE GENTILITIIS INSIGNIBVS

ANN NOCENTIIMO
 ROMANI NOMINIS DECIMO
 PONT. OPT. MAX.

Ad Tyberim.

EXere laurigerum, Tybris, caput: aspice, Gale,

Qua Vaticanus lilia tollit apex.

Aurea portendunt aures tibi Secula flores,

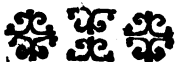
Aureus ut summa Legifer arce sedet.

Cuius ab auspicijs, Herma tua ditior unda

Ibit, Hydaspas ditior ibit aquae.

En olea Graia transfert * Oracula quercus,

Qua tibi tam felix nunciat omen Anis.

DE EIVSDEM

PONTIFICIS OPT. MAX.

Gentilitijs Insignibus.

Iridis omen habent, & odora lilia nomen

* Iridis; exornat se quibus Orbis apex;

Debit hæc terris ostendat Tætera pacis,

Qua procul hostilis derteteret arma furor.

Romanam quis erit turbo, qui terreat Argos

Quæ vel hyems, quam non hæc fuget Iris, erit

Vel ruat struio. Non de vitæ huifer Ales,

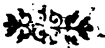
Qui moneat Cæli de omni se munda;

Quæ non est, quæ non est, quæ non est, quæ non est

AD EVNDEM

PONTIFICEM OPT. MAX.

De aureis Lilijs Gentilitijs.

Ingenuus quin alba dedit tibi lilia candore

Imbuit et mammae calitis illa liquor.

Discolor auricomos cur explicat area flores?

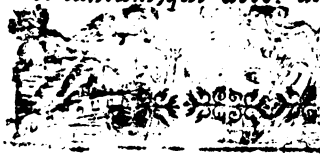
Astriferis quales exerit astra plagis.

Aureus est astris, color est in floribus aureus.

Nec decet, his altis floribus esse notas.

Quippe suis celsum qua vna vindicat astris.

Ille decet tantum, qui decet astra color.

SCITISSIMVS MELLIS SAVOR,

EX VRBANI OCTAVI

Apibus.

Inderet hec Pytho scitis si mella labellis,

Ambrosios Pytho sunderet ore sales.

Hec eadem arguta si Pieris inducet ori,

Dulcius glicerat Pieris ore metas.

Imbuat hoc Siren si noctare carmen, Klyffis

Vela vel in medijs carmine fistat aquis.

NECTAREVS MELLIS SAPOR,
EX EIVSDEM APIBVS.

HÆc quis arundineo mibi pressit ab obere mella?

Hos Syrio finxit quis mibi rore fauosi?

Ipsè quibus medio dulcesceret equore Nereus,

Exueret totam Doris amaritiam.

Pocula quis sitiat qua Phryx, qua porrigit Hebe,

Virginæ libant, hoc ubi nectar opes?

AD CAESAREM FERDINANDVM
 AVGVSTVM Secundum.

Romanis fuerant quae Regibus optima, quaeque
 Caesaribus fuerant optima, Caesar habes.

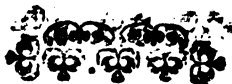
Pomilio quem Roma parem, quem vidit Iulor

Te tamen hac vno Saecula tulere duos.

Cor tibi Religio, Clementi i temperat iram,

Hac fuerat virtus Caesaris, illa Numa.

AD CAESAREM FERDINANDUM
Tertium.

A Vstriade, tot qui censes ab origine Regum,
Qui tot ab Aeneadum sanguine ducis Avos.
A te Romulide mallent prodire Nepotes,
Dardanide mallent te genuisse Patres.
*Q*uod si scepra tua nossent, si fulmina dextra,
Non alium vellent iam sibi nosse Iouem.

DE AQVILA CAESAREA.

*S*tereis infensa Cohors Titania regnis,

Impia Phlegreis arma cõegit agris.

Insensus Superis, Romani Transfuga cultus

Audet ab Arctois bella ciere iugis.

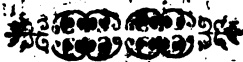
At Iouis Ultricem timuit si Phlegria Volucrem,

Nunc timet Ultricem Caesaris Arctos Auem.

HISPANIARVM REX

De suo Imperio, ac tributis.

Hesperus hinc patria mittit mibi munera gratas

Indigenas illinc mittit Eous opes.

Censeat hæc alius pensis mibi dona tributis,

Ipserear gratas hospitis esse vices.

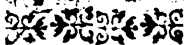
Accedens nam nostra subit Regna hospita Vesper,

Nostra subit cedens hospita Regna Dies.

AD EUNDEM
 HISPANIARVM REGEM,

De Ipsius Amplitudine Imperij.

Imperium profer, ora Regnator Ibera,
 Quaque diem prodit, quæ tegit unda diem.
 Maior & è domitis tibi surgit adorea terris,
 Maior ab emensis laus tibi surgit aquis;
 Quam quæ Romano, quam quæ surgebat Achivo,
 Seu libuit terris, seu dare iura mari.

Diffitus Herculeis erat Illi finibus Orbis,
 Diffitus Huic Bacchi finibus Orbis erat.
 At tibi Bacchæa cedunt hinc limina meta,
 Herculeæ cedunt hinc tibi claustra via.

AD CLODOVÆVM,

Primum Gallorum Regem,

De lilijs, ac balsamo cælitus delatis,

Ad Ipsum inaugurandum.

*Q*uàm bene, Rex, Ales vexit tibi lilia Calo!

Balsama, Rex, Calo quàm bene vexit Auis!

Romanam ut si quis rem terreat hostis, & Hydra

E' Stygijs viras si qua minetur aquis:

Regia* spem trepidis ostendant. Liliq; rebus,

Regia Tartareum Balsama virus agant.

AD BVNDUM
 GALLOVVM REGEM,

De Lilijs Aurcis.

*Q*ue candere dedit tibi Lilia concolor aether,

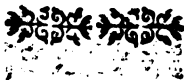
Et dedit bassilis saepe rubere cruor:

En rutilo nunc illa vident fulgere sub auro,

Aurea qua sub te Principe Saecula fluunt.

Hinc alius color haud praesert tua Lilia, quando

Haud alius praesert aurea Saecula color:

AD SARMATIAE REGEM

Societas Iesu

Pro B. Stanislai Apotheosi.

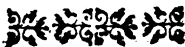
Auspice te, dudum meus ardet Alumnus, acerra
 Ut sibi solenni Flamen honore litet.

Illius auspicijs, basta tu fulmine coges,

Prona tibi Thracum subdere colla Duces.

Et decet, ille sibi te vindicet astra Patrono,

Quo Lunata fugas Auspice signa Cliens.

SARMATIAE REGEM

B. STANISLAVS:

Pro sua Apotheosi.

SI dabit ara sacros per te mihi thuris honores,

Munera si pompa supplicis ara dabit;

Me Duce, me voti reus Auspice, plura Gelones,

Plura tibi cernes ferre tributa Getas.

*Lunula mi sacra caput ambiat orbe Corona,

Thracia quò lambat mox tibi Luna pedes.

DE POLONIS,
TURCARVM VICTORIBVS

Deque Alce indigenâ.

PRecipites furij Luna versatilis iras

Sarmatis ultatrici bellua calce fugat.

Lymphataque minas. Diane ulciscitur Alce,

Dique ex inbelli sternitur angue furor.

Lunigerâs videt cor Sarmatis ora phalanger,

Victuâs Lupa fera sub signa ferat.

AD SARMATIAE REGEM,

Thracum Victorem. O RY T

Mentitus Solem Phœbe bonam fulmine in undas

Occidit, Heliadum succina dant lacrymas.

At tibi Sarmaticæ quæritate fœderis Nereus

Mittit, & cœlesti quæ tibi dantur hæc.

Sunt & Nereidum in Thyra, quando Arbitra Ponti

Tibressa tu a dextra fulmina Juno cadit, & iura

DE LYSIPPO, ET APELLE

MAGNI ALEXANDRI FICTORIBVS.

Marmoribus et Sculptura

Marmore Lysippus tabula nam fingit Apelles*Qualis Alexandro fulserit oris honos.**Fictor aquis tabula Lethaeis enatat alter,**Marmore Lethaeis enatat alter aquis.**Quis magis immortale tulit per secula nomen,**Quam quod Alexandri Fictor uterque tulit?**Scilicet obscuris Lethaeis fluctibus ambos**Quae raperet, tanti Nominis aura fuit.*

DE PHILIPPI HISPANIARUM REGIS IL

Imperij Amplitudine,

Animique Moderatione.

Austriada tantus subsit cum legibus Orbis,
 Quis sub Alexandri legibus Orbis erat?
 Maius Alexandri Regnum tamen Orbe fuisset,
 Rexisset mentis si bene frena sua.
 Tanta sed Austriada cum vis regat arbitra mentem,
 Austriada Regno est Orbis uterque minor.

AD SOCIETATEM IESV,

DE CORDE

HENRICI MAGNI

GALLORVM REGIS,

ET

ALEXANDRI

CARDINALIS VRSINI

IPSI TRADITO.

*P*urpureos hinc corda viden tibi credere Reges!

Purpureos illinc credere corda Patres!

Cor dat Alexander, dat cor Henricus; utroque

Casaris hinc haeres diceris, inde Nume.

Ne tege corda vrna, sed corde; necingere flores;

Corda ferunt secum Lilia, corda Rosas.

AD EANDEM.

IESV SOCIETATEM

IISDEM DE CORDIBVS.

Henrico cor eras olim quæ pectoris hospes,
 Quæ cor Alexandro pectoris hospes eras;
 Dant ambo quæ corda tibi, ne crede sepulcro,
 In tumulum gratà sed vice pectus eat.
 Illa alio impleri si pectora corde nequibant,
 Hæc alio nequeunt pectore corda capi.

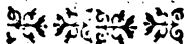
EX CAELO AVSTRIACO,

Cuius pars non exigua desideratur,

τὰ σωζόμενα.

AD CÆSAREM AVSTRIACVM.

ARCTOS

P*rofer Hyperboreo sub vertice regna, superbit*

Ipsè tuis subdi legibus Orbis apex.

Tende Lycaonio sceptrum sub cardine, pandet

Sponte tuis olim fascibus illæ fores.

Ilicet occasus cùm nescia præsidet Arctos,

Auguror, occasus nescia Regna dabit.

AQUILA AVSTRIAS

Draconem abigit .

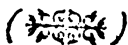
*Q*uem pepulit *signis volucrum Regina Draconē,
Aetheris en inter *signa recenset Atlas!

*At cum se tollat nunc Austrius Ales Olympo,
Cessit ut è signis, celet ab axe Draco.*

*Herculeæ nam ferre nequit si robora clauæ,
Qui queat Augusti falmina ferre Iouis?*

Engonifis.

AVstriadum Virtus, celo molire triumphos,

Pro Capitolinis Arcibus, aethra patet.

Namque uni licet ire tibi trans culmen Atlantis,

Herculeas uni trans licet ire vias.

Et dubitem, cuinam Alcides se poplite flectat,

Si tibi se pronò vertice subdit Atlas?

Bootes.

Austriaco. quantus rutilat mihi fulgor ab ore!
Vsque tuam seſter quò, Cynofura facem?
Hac ſeruata. tenus ſeptem mihi ſigna Trionum,
Vna debinc præfert Auſtrias. aura iubar.
Aequoreis. còndi neſoit ſi fluctibus Arctos,
Lux mea, tu neſcis Auſtria nube tegi.

Corona

*S*ideris diadema suo dedit axis Iaccho,
 Axis & Auftriada dat diadema suo.
*I*llud, Hypenboreo caelum quò vertitur axe;
 Hoc, gemino calum quò patet, axe micat.
*B*acchus habet diadema, iugo quò subditur Indus,
 Auftria, quòd celo subditur Indus, habet.

Lyra

AVstriados caelo resonant praeconia Fame,

Hinc Chelys è supero qua micat axe, silet.

Threicium conslent licet astra silentia plectrum,

Austriaci constant Nominis ora tubam.

Hinc Orphèa chelys, tuba personet Austrias illinc,

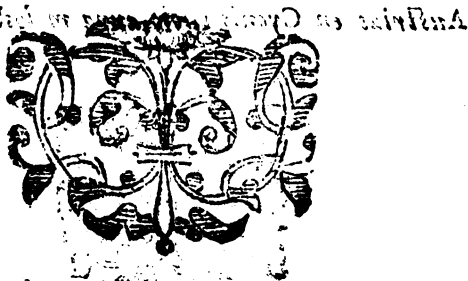
Illa trahit sylvas, hac sibi regna trahit.

Cassiopea, & Andromeda

Plura tua simulacra refert virtutis Olympus,
 Austria, signorum quæ simulacra refert.
 Cassiopem celsa videas in sede locari,
 Andromedam celsæ vincula ferre iugo.
 Sic solum gaudet Pietas, te Reges, tueris,
 Te gemit Impietas Vindice, vincula pati.

Olor

O Quis olor cantu mulces, & sydere pingis
 Aethera, tene sua Mincias * Ande talite
 Huc ades, Aeneadumque tuo iam carmine Virtus
 Magna, sub Austriadum nomine maior eat.
 Huc ades, Augusta metuas ne Praepetis iras,
 Mulcet Apollineas Austria Praepes aues.
 Occiduo Zephyri quid flabra moraris ab axe?
 Austrias en Cycnis elicit aura melos!

Cepheus

Aethiopem ne crede, *Cônön, super aethera Cepheû,

Aethera iam Cepheo concolor *Indus habet.

Austria quem Virtus dum subdidit, intulit astris;

Illius en inter visitur astra color!

Austriada sub Rege, poli micat axe; Lyao

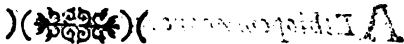
Sub Duce, subiectus curribus Indus erat.

CAESAR AVSTRIADES,

Perseo par.

A Crifioniada Perseo par omnia Caesar,

Hic genus Aeneae dicitur, ille Iouis.

Sublimem sese talaribus ille ferebat,

Altius hunc pennam prae pete Fama vehit.

Rapta olim à Perseo monstris est barbara Virgo,

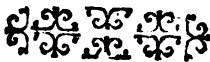
Austriades Orco barbara regna rapit.

Huic enses dedit Mars, illi Cyllenius Harpen;

Phorcidis haec pressit, Saxonis ille luem.

Phorcidam habet clypei sub tegmine Gorgona Perseus,

Sub pede Lutheri Gorgona Caesar habet.

EX MUNDO AVGVSTALI,

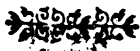
Quem Pannoniorum Regina, nunc Augusta,
cum ad nos diuertisset, Musæ laborarunt,
pleraque etiam pars cum interci-
derit; eorum, quæ ad capitis
ornatum spectant;

τα εὐρισκόμυρα

hic habes.

AD AVGVSTAM AVSTRIADA,

Programma

*Q*ua Genij, nativus habes quæ vobis cultura,

Hac ubi positus munera cultus habet?

Nostra laborarunt sed quod tibi carmina munda,

Cultus Augusti reddidit oris honos.

Iam decus è Musa ingenio quod habere nequibat,

Et Genio poterit carmen habere tuo.

CORONA.

Hoc tibi, natūq; cui Nereis Indq; lapillos

Implicuit, fertum Pannonis ora tulit.

Ipsa tua sedant, hinc Gnassia ferta Corone,

Scilicet hac casum nesciet, illa cadunt.

RECTEN AVREVS.

Si caput excoleret Titan sibi dente, coruscum

Excoleret Titan hoc sibi dente caput.

Aureo dente nitet, seges aurea crinis; at oris

Aursa gemmanti Gratia dente nitet.

TÆNIA.

Tortilis in spiram religat tibi vitta capillum,
 Vitta per auratas serpere docta comas.

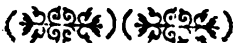
Nec mirum, pexò quòd ut anguis oberret in auro,
 Auricomi custos velleris anguis erat.

RETICVLVM.

Induit aggestus spiris redimicula vertex,
 Contrahit & crines nexilis orbe plagæ.

Hoc aliena geret dum frons, anadema vocarint,
 Hoc tua dum gestat frons, diadema vocent.

FLAMMEVM.

*Pronuba luteoli defert tibi munera Flammei,
Candentem roseo quæ præit axe diem.*

*Flammeus at vultum tibi cur obnubat amictus,
Casta verecundus si tegit ora rubore*

SIREN REDIVIVA,

Augustæ aduentu.

*Nostra peregrinos olim quæ ad busta vocabam,
Et tumulo tantæ Principis ore vocor.*

Excitor optate rediuiua ad munera luctis,

Me simul augustæ frontis ut afflat bonos.

Sol mihi lucem absens Fraternalis ademit, eandem

Debuerat præsens restituisse Soror.

NAVIGATIO AVGVSTÆ.

Hesperia tranquilla volent per Cerula puppes;
 Quò vocat Augustam Cæsaris aula Nurum,
 Quæque tua nobis rara ratem Zephyritis ab Æto
 Ne Boxeam contra, neu verecra Notum
 Nam simul Augusti tecum aura afflauerit oris,
 Quis turbo, quem non Illa serenet, erit?

POLYHYMNIAE,
DE SACRA SINDONE,

Tutela Ducis Albobrogum,

P Amato tui fat erant sub Numine Troes,

Hectori facti sub Duce Troes erant.

Turion Alpino Taurina sub Hectore Pubes.

Dia tegunt sacra quae simulacra neplo.

A nullo hic Heros vinci formidat Achille,

Hoc timet nullo Numen V. hysse rapit.

AD DVCEM ALOBROGVN,

De eadem Sacra Sindone.

Thracibus infestas praedonibus infirae puppes,
 Hac Zephyro classem calite Vela ferent.
 Infer in Alpinos ultricia bella rebelles,
 Hac superas cogent lintea signa Manus.
 Hostibus obiectas licet eruat Annibal Alpes,
 Hoc erit Alpinus, te Duce tegmen obex.
 Parerat, ut cui tela dedit victricia Mauors,
 Victrices telas ipsa Minerva daret.

LVSITANORVM AVSPICIIS.

Vterque Indus Lustralibus aquis expiatus.

Stravit iter quondam insano quâ thyrsus Iaccho:

Lustrali sternit nunc iter ensis aquæ.

Ensis Lysadum, subdit cui cornua Ganges;

Lysadum virtus, cui iuga subdit Atlas.

Scilicet Herculeas ausos transcendere metas,

Trans etiam Bacchi par erat ire vias.

AD VRBEM VENETIAS.

V Rbs Antevridana Genitrix tibi iure Cybelle

Turrigerà cinctum subderet ance caput.

Illa suos docuit frenis parere Leones,

Nulla tuus didicit frena subire Leo.

Illa per Ideos si pergama perdidit ignes,

Ipsa per Adriacas Pergama reddis aquas.

Sit superi potis illa vebi super ardua mundi;

Stare potes Superi tu super alta maris.

DE EADEM VRBE VENETIS.

EN ubi Tarpeia decora amula suspicis arci.

Æmula Romano fargere rostra foro!

Hic tumet Adriacus Fuscus pro Tybride Nereus,

Proque Lupà nutrit Martia corda Leo.

Obrue Tybri tuas undis Pater obrue palmas,

Maior ab Adriacis laurea surgit aquis.

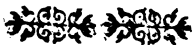

SIRENES PROPTER SEBETHVM,

AD CARDINALEM

BONCOMPAGNUM

Turbine iactatas pelagi Sirenas arena

Excipiunt, liquidis quas rigat amnis aquis.

Huc ades, an cantum vitream modulamur ad undam,

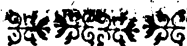
Non habet haec cautes, non habet ille dolos.

Iam placidos hic suave tegas ad murmur ocellos,

Sat vigili custos est tibi luce Draco.

ASCANIVS ACARDINALIS A

in *Philamatinus*.De Symbolo Heroico *fil* Amaranthi.

Nostra suis profert Insignibus Infula, laudum

Quae decora è priscis fama perennat Aus.

Purpureus veteres nunc flos integrat honores

Sanguinis, existat quò nouus usque rubor.

Et sua longæuo quamuis rosa decidat ostro,

Noster inocciduum Ver Amaranthibus habet,

AD PETRUM A CASTRO

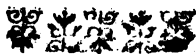
Lemenſium Comitum.

Aqua Caſtria.

Ipfum Neapoli abeuntem proſequitur.

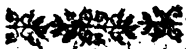
Qua nova nunc rivo tibi ſoluitur unda perennis,
 Caſtriae, qui leni voluitur amnis aqua;
 Te procul ad fines hinc uſque ſequetur Iberos,
 Et medijs caecum fluctibus abdet iter,
 Subter uti quondam fluctus illapſa Sicanos,
 Egit inaccessas Aelidis unda vias.
 I, licet, i; nouus erumpet Sirenis ocellis,
 Te procul hinc nobis mox abeuntem, lateat.

AD EVNDĒM LEMENSIYM COMITĒM

Eiusdem Aquæ

Ex ipsius discessu luctus.

*V*berior, purâque latex argenteus undâ,

Quaque nouo viua fonte cientur aqua.

Immunes ibant ab inerti, Petre, uetera;

Nen præcul hinc, vino dum dabis, amne frus.

At simul hinc aberis, latice ne rere peremese.

Et sine te dum vis uiuere, rere mani.

AD IO: BAPTISTAM MANSVM

Villæ Marchionem,

Neapolitanæ Academiæ Principem.

OMnes urbana Siren tibi laudis honores
 Cum dederit, titulos cur tibi Villa dedit.
 Rus nihil Aëta, redolent nil raris Athena,
 Nil habet Urbis agri, nec habet Urbis ager.
 Nil mirum, & Musa genitus Rhodopeius Orpheus,
 Nomen ab agrestis nomine rupis habet.
 Et decet, ut villa Tulla olim Academia nomen
 Induit, à Villa nomen habere tuam.

IN FUNERE FRANCISCI QUESADA

Quantum Luciferi quondam instar habebat Eoi,

Quadryugis Heros cum veberetur equis!

Axe sed excussus, rapidaque abreptus ab unda,

En Phaëthoni funeris instar habet?

Cum cecidit Phaëthon, si plurimus arvis annis,

Dum cadit hic, oculis plurimus annis eat.

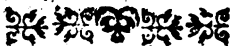
284 POLYHYMNIE.
AD CAESAREM FLAMMIVIVIVM,

Aquis extinctum.

*Aspicias à Italum modò lux extincta, cadenti
officiosa tibi funus ut vnda paret?
Frigentemque lauet te Nais, & efferat alueus,
Mobileque in tumulum iam prope marmor eat.
Vestra fides Superi! viua cui nomina flamme
Indiderant, ausa cur dare funus aqua?*

AD FABIVM CAPYCIVM GALEOTAM,

Regij Senatus Praesidem,

Hinc tua fert geminas Astraea dextera laevis

Arbiter arguto das ubi iura foro.

Hinc noxa praescribis dum iura Clientibus, addis

Vnanimi fidam se tibi mente Themis.

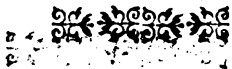
Et docet, Astraea qua Numine iura ferebat,

Vt Themidis scribat Numine iura manus.

MARCE DE VERITATE AC FIDE,

ANNALEVM BARONIORVM.

Haud semel Historici Vetum mendacia culant,
 Multaque plus audent tollere, multa minus.

At memari progit nunc illa Baronius auro,

Qua decuit Verum prodere, quæque Fidem.

Huic vel Alexander scriptusue, Philippe, fuisse,

Esse tu maior forsitan, Ille minor.

IN HINDISERTISSIMAM

P. THEOPHILI RAYNAVDI

si *Angliam pro Religione differentem,
errorumque Monstra
proffigantem.*

NOstra Periculis peteres cum pectora telis,

Vulnificam praeipes cuspide fulmen eras.

Calitis eloquio Suade dum corda rigares,

Ne Tarco felix obere flumen eras.

Ni teres, enadisque fores, hac vincere monstra

Dum potis es rerum pondere, Clava fores.

Das decus & victis, victrix dedit Herculis olim

Clava, per aetheras fulgere monstra plagas.

AD P. IOANNEM RHÓ

De Iphis Aurea Igneaque facultate

dicendi.

Ad cordis micat ima tua vis Ignea lingua,

Aurea vis lingua cordis ad ima fluit.

Sic rutilo fulget nunc igne Diespiter, olim

Sic rutilans aureo Iupiter imbre pluit.

Aerati claudant mortalia pectora vectes,

Vel Iouis hac fulmen, vel Iouis imber erit.

AD P. BARPT. BELMEDERIVM

CONCORDIA

SALVE CORPUS

Vnde noui profers cultum sermonis! & artem

Qua simul ostentas, qua simul arte tegis?

Quam sinit ars aurei praeire honores!

Eloquij! comptus, quam bene uoce lepos!

Nuda Charis pulcro, si riserat ore, renidet

Pulchrior, ut cultus induit, Illa tuos.

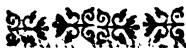

EMBLEMA. I. UA

Conuoluolus, & papauer.

SAEPE CORPVS IMBECILLVM AC DESES,

Animi conatibus obesse.

*L*acne tener Iunonis habet Conuoluolus ostium

Sanguinis an Paphy melle Papauer habet

Lilia pene videt Conuoluolus inuida, victa

Pene Papaueribus subrubuere Rosa.

Vicissent, victisque super capita alta tulissent,

Hunc nisi Fortigo flecteret, illa sepit.

MEL È ROSCIDA FLORVM LACRYMA

*Nepenthes ,

Quo luctus abstergitur.

)(~~ABCDEF~~)(

Ridet odoriferis quà discolor Hybla frutetis,
 E fruticum risu sugit apis lacrymam.

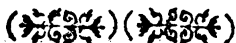
Qua potis est luctum detergere mellea; pectus
 Inficit arcano cum mihi felle dolor.

Meror amaritiam lacrymarum è fonte propinat,
 E lacrymis rursus mel mihi libat apis.

Et decet, agrescit lacrymis sicordis amaror,
 Vt lacrymæ dulci cor mihi rore leuent.

Aureus mellis color.

DEsierint rami Heliadum dare succina; rorem,

Succina cui cedant, Dædala fingit apis.

En color electri, en rutili color amulus auri!

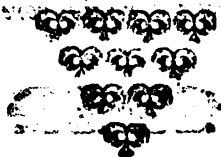
Ipsè suis Phœbus quem velit esse comis.

Decolor Eridani mallet quo fulgere ripas,

Fulgere quo mallet decolor unda Tagi.

Aurea Secla vocat Saturnia si quis, ab aureo

Aurea nimirum Secula melle vocat.

VIAE LACTEAE, LILIORVMQVE

Contentio.

Quà super astra pluit Iunonis ab ubere cadoſ,

Peruia diffuso semita lacte nitet.

Quà pluit arua super Iunonis ab ubere riuus,

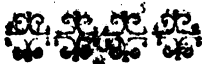
Crenit ad irriguas nobile germen aquas.

Illinc candenti si rore renidet Olympus,

Hinc quoque candenti flore renidet ager.

Ille immensa poli, hic Veris spatia annua lustrat,

Plus tamen Hic Vitæ, plus habet Ille Vitæ.

AETHRA, ET HYBLA

Astris, Floribusque certantes.

M nere certantes formæ vident æmula pratis

Aethra suis flores explicat, Hybla suis?

Par trahit & fatum, par casus utrosque; cadentes

- Aethra facès mæret, mæret & Hybla rosas.

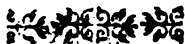
Hyblæos inter flores latet anguis; at Aethræ,

Si qua fides, flores inter & Hydra latet.

Heliotropium,

Solis desiderio contabescens.

Noster adhuc rutila spectabilis orbe corona,
 Arduus & celsa fronte superbit apex,
 Dum mea per cacas Noctis cadit infidias Lux,
 Dum meus occiduis conditur Ignis aquis,
 Scilicet induerem palla nigrantis amictus,
 Ni tuus hic esset, Nox inimica, color,
 Exuerem auricomæ, mea Lux, vel frontis honores,
 Exuerem frontis ni simulacra tua.

Astra diurna,

Ex ortu, occasuque Solis.

Flos habet ex oriente eoi Syderis instar,

Occidit languens Syderis instar habet.

Ille refert sudor que Sydera nocte caruscant,

Hic, quæ committunt Sydera manes refert.

Suspicienda oculis sua cur Mox explicat astras,

Hæc ubi vult oculis explicat astras dicit.

Quae sibi quae Viola significat

Vere Antesignana.

Aspice, quae facili aperit Ver floribus animum.

Prauia pallentes Signa ferunt Viola:

Illa vident mixta pallescere Signa signatiora.

Illa vident pictis Signa praevia refert.

Vt tibi quod speres, dicens innocente sapientia.

Poenitentis praefert si tibi Signa colora.

Hyacinthus, siue Iris agrorum,

Cælestis Iridis simulacrum.

*I*llinc auricomâ pingit sol Iridæ nubes,

*F*loricomâ Verbins Iridæ pingit, agros.

*I*lla coloratos ostentat roscida vultus;

*R*oscidus huic picto proditur ore color.

*I*lla ciet pluvias, hæc membra tegens Hyacinthi,

*Q*uas pluvias Phœbo, quas tulit Iris aquas?

Narcissus,

Pulcrior nunc Flos, quam olim Puer.

LIBER TERTIUS

Qui Puer infida deceptus imagine lymphae,
Occidit, Hybleis Flos adolescit agris.

Pulcrior hac nunc est, quam qua fuit ante venustas
Pogit et ipse sui rursus amore capti.

Seque iterum liquida speculatus imagine dicat,
Plus mihi dat Tellus, quam rapuistis Aqua.

DE SIMVLACRO GYPIDINIS

Inter rosarum puluillos dormientis.

Ad Titum.

Qui tibi cor spinis Amor urget, eterna mulcet

Inter Acidalia membra sopore rosas.

I procul ad pradas sopor est infomnis; Amantes

Vt capiat, cecos hae tegit arte dolos.

Ecquod ab insidijs tutum, Tite, tempus? Amoris

Dum caret ad fraudes ipsa quiete quies?

In simulacrum Cupidinis brulci

Totne rear ceco tutos Custode iuuenos,

Vnius Custos si bonis Argus, eras?

DE SPLENETICO, AC VETERNOSO

Allegoricè,

Naiada splen duxit thalamū tumida explicat aīam

Pronuba fert, tadas illecebrosa sitis

Hinc velut ad numerum saliantque micentq; choreæ

Pro fidibus, vernos pulsat anhelæ lues

Illibata tori tua sint, ut iura, cave splen

Pæoniâ nequis Naiada: vi rapiat

SCULPTURÆ

IN ADONIM MARINI,

Igni deuotum.

Hippolitum reuocat Diana, Marinas Adonim

Alter equum furys occidit, Alter apris.

Sensit Apollineum praeſto ſibi manus Vterque,

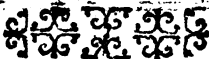
Carminis Hic dices, Ille medentis opem.

Ille redit ſyluis, flammis exoſus Amoris,

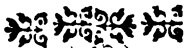
Inque feras fidas ducit et ante canes.

Hic Veneris ne rursus eat maleſanus in ignes,

Makut in flammis, Mulciber, ire tuas.

IN HEAVTVS OTMORYMENVVS.

QVæ fax Saturni vos primo afflauit abortu,
 Illa urbem exosos in loca sola fugat.

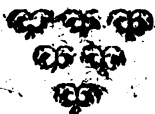
* Est infesta dies, est noctes cura medullas;
 Ferdius, & pernox conficit ossa dolor.

Huc profugus patrijs redeat si rursus ab oris
 Saturnus, Natos an neget esse suos?

De nece Aprugni Hugonotidæ,

Calce Rudens terit Aprugni, implicitumq; capistro
 Raptat ad immunda septa cadaver bara.

Quam bene fufus Paris ex aris transfuga nomen,
 Cui dædæper, foluunt quam bene iusta sues?

IMPIA HVGIONOTIDAE.

Pietas in Suos.

Extulit urbanos Sacrarum euerfor in agros,

Quos vetus in templis urna tegebat Apos.

Idem, imbuta Sacris olim sibi nequa superfit,

Vno omnem tollit furore progeniem,

Haud pietas queat vlla suos sic * tollere Natos,

Sic * efferre Patres haud queat vlla suos.

IN APELLAM MOECHVM,

Infensum apro suum aluere depopulato,

Si tua mella Lupas alerent, minus ipse doleres;

Sed quod alant Apros: hoc, Solymane, dolet

IN LVCVBRATIONES
Disertissimi Patroni.

FRANCISCI PAPA R

DE ANSERE,

IPSIUS INSIGNI GENTILITIO.

Inter Apellineos hic eminet Anser olores,

Pierio dignum dum ciet ore melos.

Ad sua quo potis est deducere verba Senatium;

Ad sua quo potis est flectere verba forum.

Quid mirer latuisse Iovem sub imagine Cycni?

Anseris en Huius Sunda sub ore latet!

DE EODEM INSIGNI;

Quam vigil Astræ penetralibus excubat Anser?

Quam bene, ne causâ ius cadat, ore caniti
Anser servauit Tarpeias Iupiter arces,

Hoc tua nunc seruas Anseris iura, Cliens.

Quis responsa Iouem neget ore dedisse *Columba?

En responsa dat hic Anseris ore Themis.

Horologium Solarium .

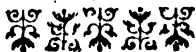
Tunc querebaris, traherent, quod flamina vitam,

Hic tibi fatales cum trahat umbra dies.

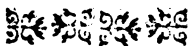
De eodem .

Aurea qua surgit sceptri sub imagine cuspis,

Dat tibi, Sol, leges; dat tibi iura, Ditis.

GLACIALE MORTIS SIMVLACRVM.

Aspicis insignem quam mortis imagine gemmam,

Horrida concretis bruma cœgit aquis.

Illa vel Arctois induruit unda pruinis,

Illa vel Alpinis torpuit unda iugis.

At glacie cur ficta: suum non vlla rigorem

Saluit ad ardentem si Libitina. rogos?

Sepulcri Epigramma.

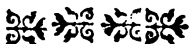
Quò diuersus abis? quò te auis auocat error?

*Intertus flectas; hæc tibi meta via.

AD LIBITINAM,

DE CORALLINO EIVS SIMVLACRO.

Sanguineo nunc forma rubet corallina vultu,

Cui prius exangui palluit ore color.

Vt Niobe, non ora rigent tibi, Namine laso;

Nec tibi, tot caesis millibus, ora rubent.

Sed tua quod nullo mallefcunt pectora sensu,

Apta tibi solers extudit ora faber.

Scilicet in lapidem vertit cui viscera Gorgon,

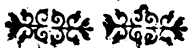
*Gorgoneus quid ni fixeret ora crator?

FICTILIS HVMANAE VITAE

Imago,

AD AENEAM MORTIS IMAGINEM.

AD mea quòd nescis, Mors, flectere vota rigorem.

Te rigido solers extudit aere Myron.

Debuerat gemino tibi forma rigere adamante,

Vt tibi fatalis lex adamante riget.

Scilicet exuuias dum tot raris una; triumphis,

Par erat, ut starent aenea signa tuis.

Mollius ars signum ni reddidit, esse refugit

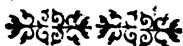
Vel tuus in ficto mollior aere rigor.

At, mea frons ne quid durum, vel ficta referret,

Ars mihi cognato mollijt ora luto.

COR OCULI TEGUNT, AC DETEGUNT.

QV à mibi perspicuum geminà cor luce recludis,

Quà geminà cæcum cor mibi luce tegis.

Tam bene non vlla possent res abdere noctes,

Tam bene non vlla res aperire dies.

Condere cor valeant quæ pectoris imaꝝ patentés

E' gemina pandit cor ubi luce fores?

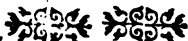
Cordis inaccessas valeat quis nosse latebras?

Sub geminà cæcum cor ubi luce latet?

DE SPECULO FLUVIALI, AC VITREO.

Ad Narcissum,

Sæpe tua, Narcisse, refert insignia forma,

Qui nitidus puro liquitur amne latex.

Sæpe tuos fida profert ab imagine vultus,

Obvia fit puro que tibi forma vitro.

Nulla magis formæ similis respondet imago,

Nulla minus fictas exprimit ore notas.

Nam spatys eui si diffluit inde venustas,

Sic cadit hinc facti casibus oris honos.

Quàm bene mentitur fragili se gratia vitro?

Quàm bene se fluxis gratia fingit aquis?

TVMVLVS ACANTHIDIS.

Senticomam volitans vicino in limite sepem,
 Fundebas liquidum qua mihi carmen, avis,
 Dum cadis, in molli tua condimus ossa refecto,
 Mollia fugebas carmina, molle cubes.
 Scilicet & spinas qua vixeris inter Acanthis,
 Debueras inter decubuisse rosas.

Solarium Horologium.

En ubi lucis eget, quò sit spectabilis, umbra!
 En ubi lux umbra, quo uideatur, eget!

Hoc rigor Arctæus cogit sub marmore Vatem,
Pectora cui sædo mollit igne Cypris.

Vndique concreſcunt glacialibus oſſa pruinis,

Vndique Rhiphaeo ſtringitur verna gelu.

Quàm bene dat pœnas ignis cinis iſe luuntque

Ipoſa Dionaas quàm bene buſta faces!

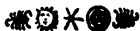
Inter Acidalias arſit qui pectora flammas,

Inter Hyperboreas nunc riget oſſa nives.

LARTIS SENIS, ET OTHONIS PVERI.

Larsiacet hic, & Otho; proauusque neposque; coëgit

Ire pares uno quos Libitina rogo.

Illius haud unquam visi canescere sensus,

Visus at Hic seros mente præire dies.

Ab Lachesis quàm lenta Seni deuoluere pensum!

Quàm Pueri præceps exonerare colum!

Hic citò quid raptus? tot lustrà quid Ille superstes?

Esse senex Hic est creditus, Ille puer.

PVER ALLOQVITVR PATREM,

Cuius imaginem oculis, & indole

referebat.

Ille reidentis te reddit imagine lucis,

Qui tua natiuis exprimit ora notis.

Scilicet ut Nati tua ludit in indole virtus,

Sicutus in Nati lumine ridet bonos.

Exiliens e corde, subit tua lumen imago;

Exiliens rursus lumine, corda subit.

Iam tua nunc oculis cernis puerum ora referre,

Mox iuuenem cernes facta referre manu.

MARE TRANQVILLVM,

Cæli simulacrum.

Aetheris, Aerisque Dialogismus .

Aether. *Dum vitreos tranquilla sinus arridet Eo*

Doris, & innubi Carula mane silent;

Aspice, quæ Nereas referat spectacula, teque

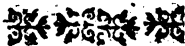
Ludicrâ ab insanis auocet unda Notis.

Hæc Æther; cui tristè gemens hæc reddidit Aer.

Aer. *Te maris aspectus, te magis, Aethra, iuuat*

Ipse meos liquido contemplor in equore fletus,

Clara vides formæ tu simulacra tuæ.

NOSTRVM EX HYDRVNTO

Neapolim iter,

Aduersis tempestatibus obnoxium.

FRigida Zona via mihi nuper Iapigis astit,

Arfit Hydruntina torrida Zona via.

Præteriti quoties æstus erat affecla frigida.

Affecta præteriti frigoris æstus erat.

Iam reducem Sirenis habet clementia: Zona

Temperies mediæ debita, meta fuit.

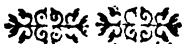

EGRI ANIMI SYMBOLVM.

Bombyx.

CVM ELOGIO PSALMICA

Quis dabit mihi pennas sicut columbæ.

COr alia ex alijs nec itit sibi vincla, suisque

Canceris, ut bombyx, cogitur esse faber.

Spes alit hinc folijs, ut saepe virantibus, ex spes

Hinc viridem carpit spem mihi saepe metus;

Spemque inter, trepidumq; metum videt unâ remâsci,

Vna videt toties me simul hora mori.

Mille debinc iterò curarum exordia, mille

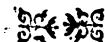
Nexa cupidinibus sunt mihi vincla meis.

Vna meum potes eripuisse, Columba plagis cor,

Ni tua, quæ nostrâ consulat ala fuga!

APOLOGVÄ.

Os tegit, ac detegit mores, & ingenium.

Hospes Hydruntinū p̄ctā cerneret kinnus Onagrū,

An fuit hic nostri sanguinis auctor? ait.

O sator, ò nostræ stirps inclyta gentis equini

Plus mihi, quam vestri sanguinis esse pudet.

Mox ait, audiret vocem cum fortè rudantis,

Degenerem talis quàm iuvat esse patris!

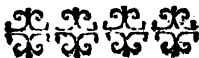

VESUVIANVM INCENDIVM.

Eadem portendit Othomano.

*N*uper anhelantem ruptâ fornace Vesuvium
 Vidimus ambusto volucres saxa iugo:
 Et volucres piceâ glomerantem nube favillas
 Terrificâ cacum condere nocte diem.
 Caesaris extinxit cum cæde tyrannida Brutus,
 His monuit cædem Caesaris Aetna minis.
 Martia conspiret socio cum fœdere virtus,
 Et nova iuratos cogat in arma Duces.
 Simontana canunt incendia fata Tyrannis,
 His tibi portendit mons, Othomane, necem,

IGNIS VESUVIANVS

Bacchi, Cererisque vbertatem portendit

Campanis.

Ille potens olim Campanae Vesuius ora,

Ardens hinc terris, ardens inde mari:

Qui Bromij sceptro, Cererisque potitus; utrique

E. gemino montis culmine iura dabat.

Nunc quassat caput, ardescitque furore, malignus

Indignatus agros deseruisse fidem.

Nam solito haud pendit fructu vectigal Iacchus,

Nec solita reddit messe tributa Ceres.

Quin timet, insidias ne quis struat intus, & ignes

Verticis ostentent nequa pericla, tremit.

Parce metu, te mox in regna, Vesue, repones;

Igniuomus regni nunciat omen apex.

T a

E

Plinij casus, & Campaniæ vastitas.

*Q*uo Genij ridentis opus Campania, quonam

Natura Interpres Plinius hoste perit!

Anne Gigas magnâ pressus sub mole Vesuvii

E' Styge funestas torfit utrique faces?

Sydus Hic Ausoniæ, potuit Calum Illa videri.

Æquior an Calum ferret, an astra Gigas?

E' VESUVIANA ELVVIONE

Campani agri Felicitas.

*V*esuius agrestes ignis decussit honores,
*V*esuius urbanas obruit ignis opes.
*P*arcite iam flamma precor urbibus; una renasci,
*U*na potest Phrygio Surgere Roma rogo.
*T*orridus exundet vortex licet usque per agros,
*U*sque licet terrens excoquat arua cinis.
*H*is tamen haud unquã cõturbat ab astibus* equor,
*H*oc tamen haud unquam decoquit igne solum.

POLYHYMNIAE
 CAMPANIAE VBERTAS

Ex igne Vesuuij,

Nonne vides, Siren, felicis adorea messis
 Quo tibi Campanus fœnore reddit ager?
 Post pluuios latè Cineres, ignesque Vesuei,
 Entibi quo replent ubere præla lacus?
 Liber & alma Ceres en quos eduxit alumnos,
 Sensit ut altrices ire per arua faces!
 Iam quæ Nilus aquis beat arua, quis inuidet, igne
 Si tua nunc, Siren, Vesuius arua beat?

DE VESUVIO REDIVIVO,

Deque nomine Campaniæ Felicis,

Ad Parthenopen .

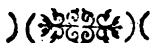
Parce oculorum ignes, Siren, torquere Vesens,
Parce, biceps intus sat fouet ignis apex.
Extinctione animam, lucemque afflare tuendo
Ardes, & tanti basta animare rogi?
Auguror, et Phoenix existit ab igne, resurges
Sic nouus accensa Vesuius igne pyra.
Cuius agro *felix dat Arabs sua nomina ferre,
Quin sua det Phoenix omina ferre iugot.

VESUVIVS DIRIMIT.

QVOD EST INTER CAMPANIAM,

Siciliamque à natura discrimen,

*E*Vhoici Sirenes habent Crateris arenas,

Sicana cum Scylla saxa Charybdis habet.

Induit æternis se Mergillina viretis,

Deciduis ornat floribus Hybla caput.

In mare Sebethus puris deuoluitur undis,

Inficit Alpei sese Arethusa vadis.

Sic licet has olim Natura diremerit oras,

Quid iuuat? en cogit Vesuius ire pares!

Aetna fit ipse minax, accenso verticis igne;

Ipsè fit, extincto verticis igne, Cyclops.

DE VESUVIO REDIVIVO,

Parodia.

*V*irente nunc Vesueus ille pampino
 Opacus, ante flammea rubens comâ,
 Chymera ait fuisse quam simillimus;
 Et instar Aetnae, ab abdito faces sinu
 Ad astra sustulisse; siue fumido
 Rotaret igne soxa, siue pumices.
 Et hoc negat propinquius Neapoli
 Negare litus, Insulamue Capreas,
 Dicarchida, fretique Iulij sinum.
 Quibus virere visus antea, procul
 Dein flagrare: nam biuertici è iugo
 Faces tonante saepe dispulit globo.
 Auerna Nais, & Pblegrae Mulciber,
 Tibi hac fuisse, nunc & esse cognita

Ait

Ait Veseus: abdita ex origine
 Tuo estuasse dicit è bitumine,
 Tuàque sulfur extulisse de Styge.
 Et inde tot per Orbis exteras plagas
 Faces tulisse; flamma, siue nubilum
 Subiret astra; siue utrisque turbida
 Simul procella subsiliret è rogo;
 Ab intimo fauilla dum furens specu
 Abit lacunar usque Olympiæ domus.
 Sed hæc prius fuisse: nunc racemifer
 Ut ante prela replet, & noualia
 Nouis subacta bobus asserit tibi;
 *Colone Liber, & Colone Liberi.

GRATI ANIMI VICES,
ERGA ISABELLAM FELTRIAM

Bisimianensium Principem.

Societas Iesu.

Feltria, quòd nobis tot millia prodigis auri.

Promeritum, terra quà patet ora, patet.

Inde patet, Matuta diem quà detegit undis;

Hinc patet, extinctum quà tegit unda diem.

Inde patet, gelido quà cogitur unda sub axe;

Hinc patet, e gelido quà tepet unda Noto.

Par Ignatiadum meta est tot millibus Orbis,

Metaque par àuri millibus Orbis erit.

Eadem Iesu Societas,
 DE EIVSDEM PRINCIPIS ERGA SE
 BENIGNITATE.

Ad Metaurum Fluvium.

Iam potes auriferis par ire Metaure fluentis,
 Dum tua tot nobis Feltria fundit opes.
 Aureus est cultu templi nitor, aurea textu
 Vestis, et aurato fulgeat ara tholo.
 Flumina non aliter rear aurea: talis Hydaspes,
 Talis apud Lydos aurifer Hermus erat.

EX PARENTALIBVS

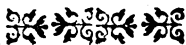
MARCELLI CASTANEI,

Cuius hæres ex asse Catacense

Societatis Iesu Collegium.

MARCELLVS CASTANEVS,

De Echino, Insigni gentilitio.

Ante meum clausus si Insigne notabat Echinus,

Hac ubi nunc urna condor, Echinus bilet.

Me licet abstulerit mors immatura, fatiscens

Sat matura dedit carpere dona calyx.

Impia vis ferro nihil unde excluderat, omnes

Vna suo Pietas igne reclusit opes.

Nam, cum maturos solus calor edere fructus

Possent, hic Ignati venit ab igne calor.

CLA

DE EIVSDEM IN NOS BENIGNITATE,

In Inuidum.

NEquamans fructum raperet, pungebat echinus,

Nunc ubi dat fructus carpere, pungit adhuc.

Nam sua dum nobis ultro dat munera, pectus

Inuidia cecis pungit acaminibus.

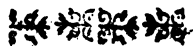
Inde pius potis est ardor si rumpere fructus,

Hinc patis est linens rumpere corda dolor.

AD MARCELLVM CASTANEVM,

De soli Natalis Insignibus.

Tergeminus frontem qui tollit ad ethera vertens.

Hinc atque hinc vitreas qui ciet annis aquas.

Natalis, Marcelle, soli sunt symbola; nomen

Cui dedit, & maius nomine *Sagra decus.

Hæc simulacra tuum decorant insignia funus,

Diffita cum patrij sit procul ora soli.

Mons docet, in tumulum tibi vertere pectora ciues;

In lacrymas Annis soluere corda docet.

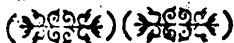
Si foret hic, tibi montis apex daret ipse sepulcrum;

Si foret hic, lacrymas fluminis unda daret.

Ad Eundem,

De Iisdem foli Natalis Insignibus.

EN tibi, *Castanide, Pbarij pro mole sepulcri,*
Tergemini iussus surgere montis apex!
Pro lacrymis, voluit liquidas è fontibus undas,
Qui patrij gaudet nomine Sagra soli.
Inde tuas resonat mons vocis imagine laudes,
Laudibus hinc plaudens exprimit unda melos.
Sic patrius collis tibi fit Parnasia rupes,
Sic tibi fit patrius Castalis unda liquor.

THAD O SAGRA FLYVVS O M I

Suo populari parentat.

(*) (**) (***)

Castanides procul è patrijs licet occidat oris,

Ad patrias illi Sagna parentat aquas.

Quam sinuosa suis late rigat unda fluentis.

Cedrus odoratos tollit ad astra rogos.

Vberibus deplent oculi sibi fontibus urnam,

Expleat ut tumuli, quà potis, urna vicem.

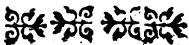
Defungi poterit Iustis, ubi fluminis auram

Luētisonas coget funeris esse tubas.

DE MONTE, VTI VOCANT,
PAUPERVM,

Quem Castaneus egenis locandis instituit.

*Castanis auriferos en arbor aceruat echinos,
Vnde queant inopes carpere dona Nurus,
Par sibi connubium iam nubilis optet egestas,
Aurea dotales sufficit arbor opes.
Ferre quis Hesperidum neget aurea munera ramos,
Aurea Castanidum fert ubi dona nemus?*

AD MARCELLVM CASTANEVM,

De Ipsius

Aduersus parricidam animi æquitate.

Pectoris ultrices pietas tua subdidit iras,
 Intulit indignam cum tibi sicca necem.
 Scilicet insontem cum perculit illa, sinebas
 Rumpere nec questus ore, nec ore minas.
 Te fuerit maior, dum viueret, omnia Cæsar;
 Dum cadit, hac numquid par tibi mente fuit?

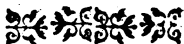

IDEM

De sua in vſu rei familiaris frugalitate,

Et in Cælitum cultu benignitate.

AVrea quòd Superis donaria mente sacraram,

Hinc mea pendeat parcius aera manus:

Templa renidenti ſtabunt Ignatia cultu,

Quòd ſteterit paruo, qui mihi cultus erat.

Vt coleret Diuos, opibus ſi dextra pepercit,

Prodiga plus nulli, quàm mihi parca dedit.

Idem

IDEM

Eadem de re.

*V*t solet bifidi munimine claudere vultu,

Ante suas vult quam det rebinus opes.

Sic Suppitis auri deuota talenta regebat,

Nostra prius Caelo quam daret illas manus.

Tam bene posset opes cui condere, non erat vllus;

Tam bene non vllus cui dare posset, erat.

IDEM

Eadem dere,

*V*T minus exerent verni sua munera flores,

Ni prius hibernus cogeret illa rigorem.

Haud aliter vinolis nisi nostra tenacibus aurum

Dextra cœgisset, nunc daret illa minutum.

Parcior est Hyemis manus amula prodiga, Veris:

Plus ibi Ver aperit, plus ubi clausit Hyems.

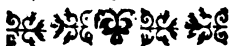

SAGRA FLUVIVS VRBI CATACENSI

GRATATUR,

Quòd cui suo M. Castaneo parentarir.

Alluditur ad eius Urbis Insigne.

Sanguine qua parta decoras Insigne coronâ,

Quam circum-pennis Austrias ambit avis.

Tergemino qua colle, cauas super edita walles,

Iony celsâ despicias arce minas.

Gratatur tibi Sagra, suo quòd reddis Alumno

Inferias, mæsto dum legis ossa sinu.

Quin liquidum gressu pro mûnere volueret amnem

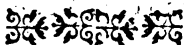
Nunc tibi; sed turbat flebilis imber aquas.

CATACENSIS VRBS

De suis Insignibus,

IN MARCELLI CASTANET FVNERE.

*Illa ego, cui augustam virtus dat ferre Volucrum,
Ferre dat hostilis cui diadema eruo.*

*Pyramidum pro mole tuo, Marcelle, sepulcro
Tergemini statuo culmina celsa iugi.*

*E Sagra tulernut tua s̄ eunabula nomen,
Hinc feret i nostris Arcibus orna decus.*

MICHAOS, SIMONIA

Coloribus expressum.

PARTICULARIA

IRe per aduersas rerum primordia formas

Germe, sub his olim motibus Orbis erat.

Ipsa super tellurem aër, super aëra tellus.

Nitatur: bino ignis, dissilit, inde later.

Haud oculis haec olim rerum spectacula viderent.

Quarum gratia refert nunc simata color.

Se tantam ostendat Natura quid ordine rerum,

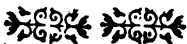
Hic obis visendum redditur arte Chaos.

DE NOMINE, ET COGNATIONE,

Phoenicis, & Palmæ

AD SANCTOS MARTYRAS.

GRatum nomen habet Palma Phoenicis Volucris,
Palmaque Phoenicis fata Volucris habet.

Si Phoenix novat ipse suo sibi funere vitam,

Ipsa suo vitam germine Palma novat.

Omnis amat Volucris Phoenicis assurgere, summum

Omnis amat Palma subdere Sylva caput.

Vestra propagasset nisi tot victoria palmas,

Vnicus ut Phoenix, unica Palma foret.

LADON PASTOR,

Infantis Dei os contemplatur.

T Enelle Pupe, purpura venustior rosarum,
 Vel ora par corallio, vel ora par ligustro,
 Vel halitu leuissimi suauior Fauoni.
 Idemque Numen aethere minacius tonante,
 Ab axe cum Diespiter torto coruscat igni.
 Reclude fulgur, oculis quod ore nunc niuali,
 Iubarque frontis aureum, supercilique Solem.
 Inermis igne dexteram quid excuis trisulco?
 Quid buc recondis vsque iam manu capesse fulmen.
 Corallinum labellulum, genamque purpurantem
 Borèa ne procacibus petat procella flabris,
 Et impotenter urgeat, comam velut roseti
 Vel ater imber atterit, vel Adria tyrannus,

IN CHRISTI SOTERIS

Natali die.

T

Sacra Deo Solis tribuunt oracula nomen,

Nomen & à priscis Vatibus Ignis habet.

Quaferat hunc aëtas,ferat hunc qui Sirius Ignem?

Hunc potis est Solem qui mihi ferre dies?

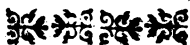
Aëtas eat, valeatque dies, Sol ignee, quando

Te mihi Nox vexit, te mihi vexit Hyems.

IN ILLOD EX PLAL.

Exultavit ut Gigas ad currendam viam.

Montibus aggestis nituntur ad astra Gigantes

Nate Deo, quid tu deseris astra Gigas?

Gratior an patrio tibi Virginis alius Olympo?

Calite maternus maior an axe sinus?

Maior at hic labor est, sub vallibus indere vallas.

Virgineus subjyt quò magis ima pudor.

IN EFFIGIEM INFANTIS DEI,

Quem suu Diva Parens amplectitur.

V Nigenam, magnoque parem virtute Parenti,
Alma sinu Genitrix officiosa fouet.

Viuit, & audires hic verba; penerrima posset

Si tamen expressas edere lingua notas.

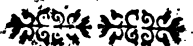
Flebilibus peteret saltem aëra questibus, at quis

Quis queat hoc maror, quis dolor esse sinu?

LADON PASTOR

Os Infantis Dei contemplatur.

*P*er, decore qui prais vel ora Gratiarum,
 Perenne ver. nivalium quod explicas genarum,
 Cor aestuante Sirio perureret Ladoni,
 Quod baud leuaret halitus precacior Fawoni.
 Bearet aura cordam gementibus stabollis,
 Perire corda cogeres ab igneis ocellis,
 Gementis aura pectoris, facesque temperantis
 Ocelli ab igne cor tegit subinde fulgurantis.

POLYHYMNIAE:
AD INFANTEM DEVM,
Deiparæ mammis iohiantem.

Lilia mamma tulit Iunonis, ab ubere Matris

Eure mou, fuge oris lilia, fuge rosas:

Ad calum si lacte patet via, tu mihi lacteo

Syderis orbis oras neclare meta via.

Fingitur Alciden Iunonia mamma beasse;

Ipse tuo manibus dum premis ore, beas.

DEIPARA VIRGO NI

Saucij Pueri vicem dolet.

Hinc sanguis tibi, Natè, rosa simulacra rubentis

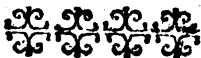
Indit, acutimibus me fodit indo dolor.

Aspicit vulnifico horrentem me sente doloris,

O rosa, quæ nostris sentibus una rubes!

At postquam turbo te letifer atteret, inter

Qualis ero solas te sine sola vepres?

FACTVS EST SVDOR EIVS

Sicut gutta sanguinis,

Qua niuis roseum et artubus elicis imbrat?

Nulla dat hic flagrum vulnere, nulla chalybs.

Hos Amor hos haeris rores, iam inaeque cruentas.

Ille Deo plagas inferet, ille necem.

Vulnera condit Amor, iactat Furor arma, minaesque;

Dum Furor ostentat tela, cruentat Amor.

Iam cernat arma Furor, caecis Amor irruat armis;

Hic sibi dum palmam vindicet, Ille tubam.

LIBER TERTIUS

AD INFANTEM DEVM,

De Ipsius lacrymis, & sanguine

Dum ex patriæ legis instituto circumciditur.

*F*luis Hydaspæo nitor ardet Iâspidis alueo,
Fulget olorifero succina gemma Pada.
Gemmifera radiat Nais Gengetis arcuâ,
Fulgurat aurifera Lydius Hermus aqua.
Sydera natiuis irritat Erythra pyropis,
Flaua Tagumfulua luce serenat byems.
At quibus indulges lacrymis, assurgat Hydaspes,
Eridanus, Ganges, Hermus, Erythra, Tagus.
Tam pretiosa tuo cedat tamen unda cruori,
Ni cruor est cordis flebilis unda tui.

Vittato, spinisque redimito.

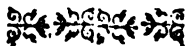

L*umina vittati quantum instar habebat Amoris,
 Cum sua vittatum lumina Numen erat?
 Senticomi visum mox instar habere roseti,
 Vulnificis crines cum rigucere rubis.
 Par prior huic species; ardentis Amoris imago
 Est rosa, crinales sunt mihi tela vepres.*

CHRISTVS SOTER,

Inter cruciatus, Agnus & Ceruus.

AGnum sub lacerà, lacerà sub imagine Ceruum
Aspicias, accisum vulnere vulnus biat.

Ne mirere Agnum, Ceruumque tot bis cere plagis;

Hinc Romana, illinc Isacis ira furit.

Hæc rabidi quondam Canis hospita fertur Anubis,

Romula gens seuæ fertur alumna Lupa.

IN CHRISTI SOTERIS PÆTRIS CÆSI

• Marmoream effigies; 19121

Metaphrasis.

*Est è marmore cæsa columna ferusque Satelles
Marmoreus; nec te è marmore, Diue, negem.*

Naturà bac marmor, feritate hic marmor, at IJse

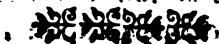
Mentis es immotæ robore marmoreus,

Quin ego, dum Specto tales ab imagine pœnas,

Marmoreus mage sum marmore, ni lacrymor.

IN NATALI DEIPARAE.

*Virginis infernam quo nam cunabula Vere,
Molliat et stratis floribus Illa cubet?*

Chloridis en cándor rabido iam tabuit igne!

En rabido Florae tabuit igne rubor!

*Quid queror? aruerint flores. Quae nascitur Infans,
Mille fouet cultu lilia, mille rosas,*

Ad Infantem Dianam, coloribus
expressam, cum subacto pe-
dibus Dracone.

IV
Qua tibi nascenti decora addat Olympus? ocellis

Accendat gemino Sol oriente iubar,

Candorem det Luna genis, Aurora ruborem;

Nectare tingat rare labella lepor.

At decora hac tecum maternâ ducis ab aluo:

Munere nil Cali, quo decoreris, eges.

Sit satis, ut domiti ostentes Insigne Colubri,

Sydereus subactis tibi sola Draco:

DE PARAVIRGO

Lilium inter spinas

Lilium inter spinas

CVr ego sim medios inter teu lilia dumos,

Cum referam lactas? Lericunte rofas?

Nempe rosa nostra sunt ori, lilia cordis

Concolor bine candor proditur, inde pudor

Det tibi, Nate, rosas nostri pudor oris inermes

Obsta, dum spinis lilia corde premam

DE LILIIS,

A CHRISTO DOMINO

Salomonis purpureæ prælatis,

Inno, tuo candere refer nê lilia lacte,

Neue tuâ, Cypris, cade rubere vesas.

En ostro Regum præfert dum lilia Numens

Insolita cogit laude rubere pudor!

Lilia quas ferrent dum iudice Numine laudês,

Tam natiua rose purpura linor tæst.

IN ILLVD SENECAE EPIST. CHI.

Quid potest mare transire, si vis
 ista, quibus vergeris, effugere;
 non a tibi sis oportet,
 sed alius.

Soluerat Earules trans currere certus Atlantant
 Diffidet aut nostro si quod ab Orbe frotom
 At profugis qua neclat Amant talaria plantis
 Ponè sequax illi quin vat ales Amantib
 Olli sunt adamante tenaris uicinis possunt
 Illa vel deriam sifera vi arca fugamurup
 Demens, qui putas extingui per Dorida flammam,
 Immemor est flammæ vi prior tibi sua.
 Fert egram circum mentem trans aquora vector,
 Pes procul inde fugax, hinc prope cura sequax,

DE DIVO PARTHENIO MARTYRE

Telo linguæ demorsæ Lupam abigente,

PArthenium petit ore procaz Heros Lycoris,

Quem videt in molli vincula ferre rosâ.

Dumq; negant nexis telumque fugamque; recise

Dente ferox lingua sufficit arma Pudor.

Sternere monstra olim clavam quæ fama canebat,

Fama debinc linguam sternere monstra canat.

Eloquio præstat facinus memorabile lingua,

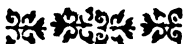
Ipsa queunt lingua sic ubi facta loqui;

IN ILLVD DIVI AVGVSTINI,

De Diua Magdalena.

Accessit non ad caput Domini, sed
ad pedes; Et quæ diu male am-
bulauerat, vestigia recta
quærebat.

INstituit dum prima noua vestigia vite

Magdalis, ad Sacros fertur an bella pedes.

Quàm bene postquam quem deuius abstulit error,

A' pedibus rectam discit intrare viam!

De Lycii Tutelâ, & Insigni Lupæ.

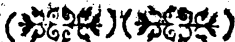
Ad Diuam Irenen.

Diua tuo placas Irene numine, si qua.

Martius ostentat nomine bella Lupus.

DE DIVO SEBASTIANO.

*Stat leuibus signum iaculis interritus Heros,
Nullaque dat gemens signa, nec ulla metas.
Impatiens fremit ore Satelles, & infit, arundo
Nostra magis munit, quam fodit ere. latus.
Nec satis est, latus His quod arundine montat, alas
E' iaculis optat, quæ magis acro leues.*

.DWVS FRANCISCOVS ASSISIÆ.

Ad vulnificum Alitem ,

EN *latus, en ut se profert ad vulnere pectus*

Figge manus, Ales, cuspidz, figge pedes.

Ictibus ingemines ictus, ne parce cruori;

Vndique transfossam vulnere corpus hiet.

O mibi quæ plagis, quæ parta cruore voluptasi.

Hæsit obi cuspis, quæ subiere rosa!

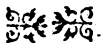
Est tanti si ferre mibi nunc vulnere, quondam

Quin mibi quin spinas exeruere rubi?

Idem

IDEM AD EVNDEM ALITEM.

IN me si lateris transfers insigne cruenti,
 Quaeque ferunt planta vulnera, quaeque manus
 Quin mea vulnificis horrescunt tempora dumis?
 Quin etiam vertex, ut tibi, sente riget?
 Parce queri: innocuos membris quos ante dolebas,
 Innocuos capiti mox quererere vepres.

D. DIONYSIVS AREOPAGITA

Deficiente Sole , diuinitus illustratus.

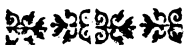

Lux erat, obscurâ qua Sol ferrugine Cælum,
 Texerat, atratis decolor ora notis;
 Cum noua per miras lux mentis oborta tenebras,
 Quam mihi Natura visus obire Parens,
 Prodere tam clarum possit quis lumen Eous,
 Quàm mihi quod ceco prodidit umbra die ?

DE DIVIS PETRO, AC PAVLO,

A' Nerone cæsis.

PERDIDIT hinc diris Romanum cladibus Orbem;
 Hinc Urbem divo perdidit igne Nero.
 Roma nec ipsa suas potis est nunc cernere clades.
 Nec tua nunc, Orbis, funera flere potis.
 Namq; Petrum, Paulumq; Nero dum sustulit Urbis
 Est utroque tuus lumine captus apex.

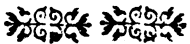

POLYHYMNIÆ
IN DIVI PAULI SIMVLACRVM

Cum Elogio

Viuo ego, iam non ego.

Signifer hic ille est, quo * sospes it Auspice Signum,

Quàque dies umbram, quà fugat umbra diem.

Pallet; & , ut viuo sit imago simillima, formam

Exanimem finxit decolor arte color.

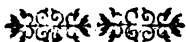
Nam licuit sine vità olim cui viuere, nunquam

Tam similis, vità ni caruisset, erat.

AD DIVVM FELICEM NOLANVM,

De Araneæ tela.

DVM tibi sola suas prætendit Aranea telas,

Infecto telis te quis ab hoste tegat?

Parce metu: telis telas obiectat, & ut te

Eriperet plagis, texuit Illa plagas.

Lictoris potuit quæ tecum eludere tela,

Palladis. & tecum vincere posset acum.

POLYHYMNIÆ
IN ILLVD DIVI MAXIMI.

Arida rupes

Populum vice maternorum vberum nutriebat.

*V*ix Patris è gremio gens Isacis edita Nili,
Sugis inexhaustas vberè rupis aquas.
Hinc tibi natiuis horrent præcordia saxis,
Indomitâ ceruix hinc tibi caute riget.
Quæ pietas, quæ vis mites potis indere sensus,
Si tibi cos altrix, si tibi mamma silex?

DIVIS IGNATIO, AC SABERIO

Pöësis dedicatur.

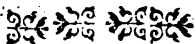
PARODIA .

Nouis Pöësis expiata iam Sacris
 Ait, canendo inanium gregem Deum
 Ad astra sustulisse, siue Calitum
 Ciere numen ausa, siue Manium.
 Neque hoc negat Minerua, nec Diana, nec
 Ceres, Tonantis uxor, & soror; Pales,
 Cybella, Flora, Vesta, Tethys, Inferi
 Iouis marita. Cypris: Arcadum Deus,
 Lyæus, Aeolusque, Phœbus, Hercules,
 Tonans . Tridente trax, Atlantis & Neptis,
 Minaxque falce, Mars, Cupido, Mulciber.
 Quod agmen execrata post Alastorum

Pöesis, ante carminum extulit tuba.
Achæa Musa, Romulæa Pieris,
Tibi hæc fuisse deuocata Numina
Ait Pöesis Aonum è cacumine;
Latina, seu Pelasga barbitos foret,
Vtramque Musa seu sacrasset ijs chelyn.
Neque ut canenti adesset entheus furor,
Sibi esse vota facta Abramidum Deo,
Quod vnus negare esse Numinis
Præesse rebus, aut adesse supplici.
Sed hæc ait fuisse; nunc proteruæ
Piget prioris execratam Apollinem:
Colebat & quot ante monstra, deuouet
Pöesis, hæc Auerno, & has tibi uouet
Fides, Ibere, Scythæ, Eoe Lucifer.

DE DIVI IGNATII CASV,

In propugnatione Arcis.

D*Vm prohibet patrijs Ignatius Arcibus hostes,*

Succidit arati saucius igne globi.

Surgit at è casu sublimior, acta superne

Rursus ut è cæco subsilit vnda tubò.

Scilicet baud elata domus Loiolis Olympo,

Hoc illi columen ni cecidisset, erat.

AD DIVVM IGNATIVM,

Exempla Sanctissimorum Virorum

Et sacris Annalibus repetentem

Divm, Loiola, Patrum decora in clypeo corde volutas,

Quàm te Illis similem, quàm iuvat esse parem!

Par eris, & Divum summos aequabis honores,

Et referes Tyro maxima facta Ducum.

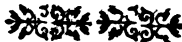
Quin Superum si quis te nunc aspectat, et ardet

Est tuus, Ignati, sic meus, inquit, erat.

AD DIVVM IGNATIVM,

Opem ægris, egenis, ac perditis ferentem.

DEgis inops, interque indopes, agrisque ministras,

Et scelerum tractas ad tua verba reos.

Verba, ministerium, consortia iam sibi præsto

Esse simul sentit. Perditus, Æger, Inops.

Tot mala si terra tulit Orbis ab igne Promethei,

Alter adest, Orbi qui ferat Ignis opem.

Tot Pandora Olim tulerit mala, nostra medelam

Pandora aduersam Secla tulere tuam,

DE EIVSDEM IGNATII

Hierosolymitana professione.

Nauta Palaestina, supera Loiola Sioni

Tendit iter; cor Hic dirigit, Ille ratem.

Alter aquis oculorum, Alter dat se aequoris undis:

Flabra dat hinc gemitus, flabra dat inde Notus.

Tonsa ratem, dij cor tela Cupidinis urgent:

Fax, Loiola, tibi maior ab axe micat.

Sape latet sub nube, ratem qua dirigit Arctos;

Dia latet nunquam, qua tibi flamma praet.

DIVVS IGNATIVS

Inter militum probra.

Hinc ignominias Ignatius inter Iberi,

Inde minas Galli militis inter, ait.

Distrabor, irrisum n̄sueo: ceu Numen amictu

Per Solymias deffert hinc furor, inde via.

Illa meis dum sese oculis obiecit imago,

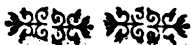
Spectra dehinc mendax qua mihi fingat honas?

AD EVNDEM,

Dum Ipsi in æstu curarum

Deipara vna cum Puerο præsto esset.

Dum, *Loiola, animi caeco iactaris ab æstu,*

Et superato præsens quaris ab axe iubar.

Dia tibi cum Prole Parens mirat obuia, Divus

Ipsè suo Natus Namine, Diva suo.

Te quis agat posthac æstus, si Jospes ab astris

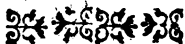
Mater adest Helice, si Cynosura Puer!

AD EVNDEM IGNATIVM

Dum in Sacra Synaxi

Christo fruitur aspectabili.

Dic age dit, hauris tantum dum lumine Nomen

Sat beor hic, felix ætheris aula vale.

At eaque, ne tanti contorta à lumine Solis

Ex oculis subeant peruia corda faces.

Quin, ais, ò oculis ferem nunc millibus Argus,

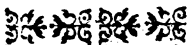
Vt, mage quò vernunt luminu, corda flagrent.

AD EVNDEM, IGNATIVM,

NATV GRANDEM,

Rudes inter pueros. erudiendum.

*C*Rede rudimentis, Ignati, grandior aures,

Debueras olim. quæ didicisse puer.

Altera iam Tyro tibi suffice tela Lycei,

Quæis valeas Stygio bella ciere Duci.

Pergestrum Cælo tot robur inerme triumphos

Si talit. è visto Dite, quot arma ferent?

IMPERVM STYGI SERPENTIS SPECTRVM,

Interprecandum obiectum Ignatio,

Paris Iambis abigitur.

*E*chidna Erinny's, hinc faceſſe ſibilo*Q*uid ore, lingua, quid rotante tortilis*S*ub anguis orbe te proterve Diſtegiſ?*C*orufca diſcoloris, niſtra tengaris,*C*obris emulare quidquid aurei,*N*otaſue mutare quas ab Inide,*T*ua dolofa Styx imagini refer*F*aceſſe: quin vereris ora ſupplicis?*S*ua vides vt Ille perſtet in prece?*E*ritque tempus, hoc ſub ore vipera*V*t eius ade te bacillus exigat,*E*chidna Erinny's, hinc Auerna quin ſubis?

D. I. V. S. I. G. N. A. T. I. V. S.

Afferor Asceticae pudicitiae,

AD SICARIOS.

Addite vulneribus plagas, & vulnera plagis.

Afferui sacra iura Pudicitiae

Ferte necem; quos vocis minax dare terga coegit,

Præcipites fusi cote cruoris agam.

Et sua vox cedi superest, qua vindicte penas

E profugo potuit postere fratre cruor.

D I M V T S I P G N A T I V S

E Vinculis.

*V*tra magis vincire putas me vincula? Licet
 An mihi quæ Diis vincula necit Amor?

*H*is moror haud vinculis, haud hac moror arce; tenaces
 Hic mihi diuino sunt ab Amore mora.

*Q*uadrifida hic Numen deuinxit ab ardore, quæcum
 Sim licet hos nexus inter, ad astra feror.

AD DIVVM IGNATIVM, I

De Cadauere,

Ad preces eius rediuuio, ac rursus occiduo.

*Q*uod rapis, Ignati, Libitina è fauce cadauer,

Rite quid ablutum crimina rursus obit?

Fallor? an, hac celebrent ne te miracula, vita

Quem reuocant, cogunt rursus obire preces?

At tibi plura canet quondam praconia tanti

Posthuma laus facti, plura superstes honos.

Maior & hinc olim tibi plaudet adorea, quando

It, redit ad natus Vitaque, Morsaque tuos.

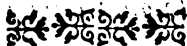

O AD EVNDEM,

DVM SICARIVS

Ab Ipsius parricidio,

Cælitis voce, ac telo deterretur.

Voce ferax, teloque minax occurrit imago,

Ignati, ne te Perfidus ense petat,

Sollicitat quid tanta tui custodia Divas,

Calituum pro te stringat ut arma manus?

Noui equidem: stent ut Diuum te sospite iura,

Iuraque te Diuum nequa cadente cadant.

AD DIVVM IGNATIVM,

Astrorum aspectu flentem, interque
operandum Sacris, è vertice
flammas emittentem.

Picta tuis molles oculis nox elicit imbres,

Dumque litas tollunt vertice corda faces.

Noctēque fies tota: redeunt incendia mane,

Aucta tuo vel Nox rare, vel igne Dies.

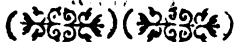
Mirus Amor! quoniam pugnatia foedere iungit

Strius est cordis, luminis, bospes Hyas.

AD EYNDEMICIA

Dum in fide, officioque serinex pœ
 uicacem ad refractarium
 Apellam, 2311

Vox simulac igneo tibi prodit ab ore, trifidus

Pectus in Isacide fulminis instar habet,

Scilicet haud alio quondam percussus ab igni

Pectoris alpinus dissiluisse obex.

Quae rigit glacies alijs, Tibi soluitur omni,

Quique fugax alijs, ad tua verba redux.

Iupiter in summos taculetur fulmina montes,

Ipse tuas torques cordis ad ima faces.

Trans-

TRANSALPINA SOBOLISA

Sub Ignatii fide ac patrocinio

Nos etiam, Loiola, tuis amplectimur vlnis

Diffusa gens, quæ se plaustra Bootis agunt.

Inter Hyperboreas nos germina nata priuvas

Nunc Loiolæas inter adulta faces.

Hinc cecæ nos ne quis agat caligine turbo,

Est tua fax Helice, si Cynosura latet,

ROMA AD IGNATIUM

De Parthenonibus

In Vrbe ab Ipso excitatis.

Fana iacent, Vestæ surgunt, Loiola, ardori

Templa sub auspicijs nobiliora tuis.

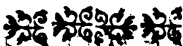
Quæ vigil usque tui dum pectoris excubat ardor,

Iacet inextinctam quam mihi Vestæ facem?

Ale-

ALEXANDER PETRONIVS ÆGER,

Præsentem ad sese accedentis Ignarj opem
experitur.

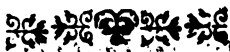
Quis mihi quis profert vitales Lucifer auras,
Emeritus vita dum prope Vesper erat?
Hinc aditu, Loiola, tuo cessere tenebrae,
Inde tuo pulsus lumine languor abit.
Phoebus ades, ste Luciferi sabdr' exeris oris,
Sive salutaræ sufficis artis opem.

P. LEONARDVS NESSELIVS,

Dum sibi prae se offeret Vbijs

Ignatij Romae degentis imago.

O

ubi summe, bene cui beat otis imago, tu

Alme Parens, spectrum hoc an mihi fingit Amens

O mea, qui tentant dantes precordis sensus,

Dum mihi te offero, summi tibusque notis

Est tanti gaudere tunc semel occidit,

Quid foret, Ignati, si paterere diu?

AD DIVVM IGNATIVM, T

Ex oculis lacrymas, è capite flammam emittentem.

OMNIA PAR AETNA ES. TACIT ILLA È VERTICE FLAMMAS

OMnia par Aetna es. Tacit illa è vertice flammam

Et tuus, Ignati tuos, caruscat apex.

Aetna à si pressus anhelat mole Typhoeus;

Nec tibi non entheo pectus ab igne gemit.

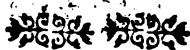
Aetna byemat nec non byemas, Lojola; perennes.

Tu lacrymas flammam sufficit, Illa niues.

Ign-

Dat igni literarum fasciculum,
Patria domo illatum inter precandum .

LOiola è patrys affertur epistola terris, O

Inter anhelantes dum rigat ora preces.

Ergo illam, ne quis curarum existeret æstus, I

Reppulit, haud referans lina, deditque focis.

Dein oculos vocat ad fletum, auersusque tabellis,

Hæ pateant flammis; lumina, dixit, aquis.

SOCIETAS IESV

Ad Ignacium Ingi

Ne sui moderationem detrectet.

OMnia me, Laiola, parem molitus Olympo es. I

Iam mea lux, aether quæ patet usque, patet.

En mihi, quæ rerum facies! en, sideris instar.

Quisque suum, certis legibus orget opus!

Aethera molitus, discant ut ferre minores.

Alcida, tanta sis age molis Atlas.

AD EVNDEM,

Societati Iosu leges scribentem.

Dum Socijs das iura, ciet tibi Numen Aeneae

Corda, tibi Numen Virginis ora beat

Et iuuat, arcano tua Numine corda risu,

Et iuuat, aspectu Virginis ora, fusi

Hinc ubi Dia Parens Auspex; Spirabilis illius

Est tibi condendis legibus auctor Amor;

Tradita Minus Ioue iura, quis Auspice iactat?

Iactet, ab Aegris quis data iura Numae?

MUSICVM INSTRVMENTVM

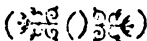
.m. Ignatio deuocent Musis .e.

Quandam Heliconis e' viretis
 Nos arcessit Apollinis Sorores
 Lux votiva; Libabimus Confera
 Nostra nos quaque Sacra; Præferatque
 Ignati, cape plectra, pectineque
 Pindi quidquid ab arce tibiarum
 Pendet, quæ tibi, tunque, barbitosque
 Quot quot nabilia, quot quot aru, quæ quot
 Manali iuga personant cicuta,
 Et linguis iuuat, & fauere votis.
 Si tulit sua quisque dona, Musas
 E' sacro decet ecqua ferre Pindo?

AD PATRVM DECEM PRIMORVM

Decadem.

I*Te, tremit iam nunc Acheron, Heroes. Olympus
Ad sua vos tanto sub Duce Signa vocat.*

T effera si bello dij fax ibit Amoris,

Si tuus, Ignati, Signifer ignis erit;

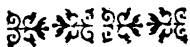
Exerat hinc vires, virusque hinc exerat Orcus,

Hoc cadet igne, sit hinc *Hydra, sit inde *Leo.

POLYHYMNIÆ
 SECVLARE CARMEN,

Ad Diuum Ignatium.

Nos Ignatiadum Cohors

Loiolam sequimur Ducem.

Illius celebrent sacras

Mystæ nomen ad aras.

O Loiolidos inclytum

Lumen, & columen domus,

O quem Relligio suas

Euocauit ad arces;

Pacis Signifer ut fores,

Noui Duëtor & Agminis;

Orbi utrique quod inferat

Partæ Signa Salutis.

Tu

Tu, Loiala, Diespiter,

Eois referas diem;

Tuque Phosphorus Hesperis,

Lucem nomine præfers.

Te solennibus Auspice

Sacris reddimus hostias

Casti Cordis, & Arbitri,

Deuotique Peculi.

O quacunq; poti plagâ

Coruscas, ades; & tuos,

Dum solenne nouant Sacrum,

Vise Sospes Alumnos.

ANATHÈMA LOIOLEÌ GLADIÌ

E tholo Deiparæ

Religionis ergo suspensi

PARODIA.

*CHalybs cruentus ante, Martius chalybs,
 Minax, Orionisque par acinaci,
 Ait fuisse fulmen Hesperì Ducis.
 Nec ullius trilicis obijcem plagæ
 Nequisse perforare; siue cuspide
 Opus foret ferire, siue findere.
 Neque id negat propinquus amne Celtiber,
 Negatue Pampelona, vel Nauarra, vel
 Amica Naiarenfis aula Principis:
 Vbi hic berilis aëtus arte dextera,
 Vibrauit ensis, & Pyrenam ad ultimam
 Corusca fulgurantis aura turbinis*

Re-

Refulst. Et silente nocte cum rubet.

Comata flamma, pastor horruit comam,

Tyrannus omen ignis & minas timet.

Ibere, Cantaberque, Celtiberia,

Tibi hæc fuisse, nunc & esse cognita

Ait chalybs, & inter hostium globos

Cruoris imbuisse acumen æquore.

Et indetot per obuias Ducum manus

Viam expedisse; terga, siue pectora

Petisset ira, siue cordis æstians

Amaror hostis irruisset in latus.

Sed hæc prius fuere; nunc adorea

Potitur baud minore, victor & sui

Pependit hic; & ofus arma, maluit.

Fruī quiete, seque dedicans tibi

Virago Diua, te, Gradine, deuouet.

DE DIVORVM IGNATII, ET SABERII

Apotheosi.

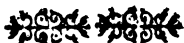
Nuper ab occasu Loiola, Saberus ab ortu
 Armarunt socias in Stygis arma manus.
 Nunc Vtrique pares decernit Romæ triumphos,
 Nam retulit palmas victor Vterque pares.
 Par erit ambobus Virtutis adorea; tantum
 Praferat Hic nomen Militis, Ille Ducis.

DE

DE DIVIS IGNATIO, ET SABERIO.

Vtrumque terrarum Orbem illustrantibus.

Desierat Vori subductam exquirere lucem,

Dum latitat tenebris Hesperis ora suis.

Nosse sui noctem cultus, umbrasque Sacrorum

Spreuerat, Eoum qua colit ora iubar.

Lucifer Hesperijs Lqiola, Saberus Eois

Hesperus; Hic noctem detegit, Ille diem

DE HISDEM IGNATIO, ET SABERIO.

Verumque terrarum Orbem

Pristinæ pietati restituentibus.

ORbe senescebat veteri mos integer, orbe
 Vanâ nouo veteres verterat ara focos.
 Hinc renouat mores Loiola, Saberius aras
 Degeneres priscis aſſerit inde Sacris.
 Mutua nunc Orbis ſibi nomina tradat uterque,
 Nil habet Hic veteris, nil habet Ille noui.

DE DIVIS IGNATIO, ET SABERIO:
Hæreseos, ac Superstitionis Euerforibus.

Fulmine quis nã arces, quis sterneret ignib⁹ Hydram?

Hæc fuerat virtus Herculis, illa Louis.

Nil Ioue, nil opus est hic Hercule; barbara, casus

Templa suos lugent, Saxonis Hydra suos.

Saberius fulmen, Ditis cum sterneret arces;

Cum Loiola Hydram sterneret, ignis erat.

DE DIVORVM IGNATHI, ET SABERII

Mortuali die.

*Q*uid subit aestivis Ignatius ignibus astra?

Quid Comes hibernis imbribus astra subit?

Ille sacris terfit scelerum contagia flammis,

Hic scelerum sacris semina merfit aquis.

Ignē quis Icaro, quis Orione terreat annus,

Hoc ubi fert Aestas, hoc ubi sydus Hyems?

AD DIVVM SABERIVM,

De marinis aquis dulcescere iussis.

DE DEO 176

Ingeminant leto parvis delectante tracta,

Dum medio perat. Minia, Sabor, mar.

Dumquetuis dulces mare nutibus abiot, undas,

Qua tibi per vinosa laucea surgit aquas?

Ad tua qua arescant unquam praetonia lingua,

Si sibi e Nereo, qui riget ana, latent

AD

AD EVNDEM,

Vinclis sese excruciantem :

I, rapit ætherius quò te, Sabere, Cupido;

Alitis i quò te Numinis ardor agit.

Impiger expedias rigidis vestigia vinclis,

Præpete ne nectas bas in amore moras.

Fallimur expediet, nexus qui te te arcet. Amoris

Hac tibi pes vincetus compede, calcar erit.

AD

AD EVNDEM,

Pus fugentem.

Cernere dum foedos horres abscessibus artus, **H**

Tabificam lambis protinus ore luem.

Scilicet hi dederunt haustus tibi pocula Divum;

Hæ Superum mensis accubuisse dapes.

Haud habet Alcides quæsitum lacte Nouerca:

Quæsitum tabo tu tibi nectar babes.

DIYVS SABERIVS

Iulio. Casari consettur.

Hinc centena hominum Saberis millia ducat,
 Hinc centena hominum millia Casar agit.
 Saberis lustrata sacris praeit Agmina lymphis,
 Agmina seu Casar caede trunca subit.
 Aret, ab hostili maduit quae sanguine, Laurus;
 Quae maduit sacro Laurus ab imbre, viret.

DIVO FRANCISCO SABERIO

India instat,

Vt Indicam expeditionem maturet:

Illa renascenti te Gens quàm proxima Phoebò,
 Tam procul à dño diffusa Sole vocat.
 Lax mea, quin properas, quò Numine fida secundo
 Vna tibi Virtus Dux erit, vna Comes
 Te mea, non alio se iactet Apolline tellas;
 Te mea, non alio luce at vna die.
 Sat micat Hesperie sat Lax Ignatia; Sole
 Vna quid ostentat Vesperis ora dno?
 Tu melior mihi Sole, meo Solorbe te nebras
 Exigit, at noctem tu mihi corde fugas.

AD

AD DIVVM SABERIVM,

Per quietem sibi visum,

Humeris Indiam sustinere.

Quæ medios inter potiere quiete labores,

Pressat ubi tanto terga labore quies.

Namque sua tibi mole grauis premit India dorsum,

Et super impositi Memnonis urget onus.

Agnoscas presaga tui portenta seponis

Ponderis agnoscas omina, Diæ tui.

Quòd, procul exactà Styge, Eorum æquabis Olympo;

Visus es Eoi Califer axis Atlas.

AD DIVVM SABERIVM,

De Lychnũcho, 1000

Ad ipsius aram aquis ardente.

ET *suis aetherijs extinguitur ignibus ignis,* A

Exanimas animet cum tibi lymphæ faces.

En micat bumentis sine Palladæ lychinus ad aras, A

Et vitreas inter pascitur ignis aquas. A

Perpetuis Vesta vigil excubet Iliæ flammis, A

Est tibi Vestali Naiade flamma vigil. A

AD EVNDEM,

De Cancro Crucifixi effigiem

ad Ipsum deferentē.

Fluctibus abreptam mactati insigne Tonantis

Eruit ex imis en tibi Cancer aquis!

Numinis hic auriga, rotam deterget inustam

Doridi, cum Cyprin per freta concba tulit.

Pande sinus reduci, Oceanitide gratior illi est,

Flebilis irrorat qua tibi bacca genas.

DE

DE VITRO TRIGONO,

Quo illice, et dignissimè

Societatis homines se primùm Sinis insinuarunt.

Versicolor vitrea simul Iride fusa imago,

Illice iam capti movere Seres erant.

Ite, patent Sinu, Letolides ite cohortes;

Seres inaccessas discoliere feras.

Victa quid indomito iunctat Mars oppida ferro;

Subditis imbelli vos ubi regna vitros?

.EDMUNDVS CAMPLANVS.

In Religionis periculis stilum stringit .

... ..

EN capita Arctoa noster filius amputat Hydræ
Hæc prius b[e] dextra quam d[omi]nat, illa cadent.

Cerneret hæc si me pugnans cuspide, terga
Hinc mihi Galvæus, verteret, inde Læter.

I, calami plagas, i perfide plecks ficari,

Non dabit hæc manni vulnus, at ille dedit.

... ..

ED-

s j e

DE

DE HENRICI GARNETI

Cruenta Arista.

Cum referat tanti vultus Herois arista,

Fulgeat & orbseo sanguinis amne Ceres;

Idaliös inter lucos ne prisca rubentes

Iacet Acidaliö Pama cruore rosas.

Hoc adolescit bonos hoc surgit adorea culmo,

Nobilis hoc alitur sanguinis in hac seges.

Quid flammis, ferroque minas iacis, Angles & minarum

plus tibi dant stipula, plus dat arista metus.

A D R O D V L F V M A Q V A V I V I V M .

Impauida, Rodulfe, subis ceruice securim,

Nullaque das gemitus signa, nec ulla metus.

Hac tibi procumbis clarus nece; next tibi non hec,

Non erit occasus luminis, ortus erit.

Hac tibi spes unquam melioris an arcu, tibi hanc

Hac tibi spes unquam melioris an arcu, tibi hanc

P. MARCELLVM MASTRILLVM

Romano Marcello
Societas Iesu
præfert.

Marcellum ne Roma meo præ iacet. Alumno,

Hoc *Honor, hoc Virtus Auspice tampla colit.

Tertia suspendit Patri spolia ille Quirino,

E' domito quater hic hoste trophea tulit.

Celsa suo patuere Duci Capitolia, nostro

Pro Capitolinis arcibus, astra patent.

Si Maro castalia Laurum rigat illius unda,

Que vires hinc, palmam sanguinis unda rigat.

Vatis ut attollant illum præconia, surgit

Plus viror hinc palma, quàm canor inde tube

PARODIA,

Qua purus Iambus

Diuo Saberio Dedicatur.

*I*ambus hic inermis, & potens sui,
*T*enaxque iuris, integri sequax pedis,
*C*ydonis ante spiculo simillimus,
*A*cinacique, Persa quo tegit latus,
*A*it fuisse nilque amarulentius
*A*dhuc tulisse Thebala sinum plaga.
*E*t inditas furoris enthei faces
*N*equisse temperare, siue perfidos
*A*durit usque & usque, siue Transfugas.
*E*t hoc negat furentis ora * Vuceri.
*N*egare, vel nigrante terga * lilio
*F*erens inusta, turpe Sequanae probrum,

Me-

Melanctbona, impijque * Saxonis lueni;
 Lutumque. Quis, inermis hic, prius fuit
 Iämbus acer ultor, hostis impetus
 Simulque sensit, ut leo excutit tuba
 Arundinem comante, deinde gutturis
 Reclufit antrum, & virtam inborruit comans,
 Globos & hostium abuias nasi dedit.
 Inultum Iämbus ista sic nihil tulit.
 Iämbici Repertor, & Parendæ metri,
 Tibi hoc Iämbus esse cognitum canit,
 Necis Lycambæ ab ~~stirpe~~ ~~Stirpe~~ origine.
 Tuo extidisse carmen ex acumine,
 Tuo imbuiffe felle carminis sales.
 Et inde quo feriret acrior filius,
 Nouissimumque sceteret magis pedem
 Trochæon addidisse; vel procacibus

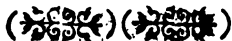
Vel

Vel impijs timendus, ira seu genus
In impium irruisset, aut genus procar.
Nec ulla vota Apollinaribus sacris
Sibi esse nuncupata, concitator
Abusque cordis exiliret, ut fibris.
Sed hoc ait fuisse, nunc libens tibi
Inerme carmen introgarimi pedis,
Tenerrimosque dedicat tyria modos,
Sabere, Ibere Sol, Eoe Lucifer.

MARTINVS VSVLTERVVS

Marti componitur.

O Mnia pro te ferens Martine, similisna Marti,
 Vel tua ferali nomina Marte tonant.
 Ambos bella iudant, caedeque; ciere furentis
 Classica tu lingua doctior, ille tubas.
 Rapta Sacris, ab utroque, nefas, antistita Divum,
 Nosse iubet, condis quam fit Vtrique Venus.
 At paribus quamvis odijs insensus utrique,
 Dispare Vulcanus terret Vtrumque metu.
 Mars cauet, ut ridenda sibi ne vincula nectat,
 Tu, ne te plectat Mulciber igne, caues.

IN MARTINVM LUTERVM,

Religionis Transfugam.

Ardens hostilis qui mania transsit Urbis,

Muralis, forti manere miles ouat.

Quis tibi par decorum, tibi quis par hostis honorum?

Cui minus est cordi, quam tibi fama Luther!

Religionē sacros superes cum Transfuga muros,

Exuis intorſa si diadema coma!

In Romuleum Ceterarurium Hæreticum.

Romuleo nomen primus pater indidit Urbis,

Hoc habet Urbani, cætera ruris habet.

In

IN IOANNEM CALVINUM

Candenti Lilio stigmatizum.

Finibus Alpibus infers, Calvine, Mycanas,

Quo Duce tot Reges, tot Duce regna cadunt.

Incestus debent, debent tibi femina clades;

Quo minor ipse Atreus, ipse Thyesta minor.

Iamque foveas Pelopi, par omnia; sed tua tergo

Lilia hinc ferunt, illuc albet ebur.

IN PYRITANOS ANGLOSQUE

. cum Calvini Sectarios.

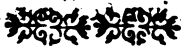

Quæro, qua puros liceat vos dicere causa,
 Tam male Calvini qui redoletis harum?
 Purus an ille, omnis cui sit cum Rege Sacrorum
 Sacrilegæ iussus voce valere pudor?
 Fallor: is enumerat: tât. inusti signa pudoris,
 Lilia quot candens stigmatè tergus habet.

IN

IN MARTINVM VVCERVVM.

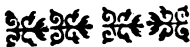

Vcerus insanis petit hinc mugitibus astra,
 Sacrilegis illinc cornibus astra petit,
 Perque tot Europam surbarum incendia vocat,
 Per quot Bos alter transfuga vexit aquas.
 Hoc potuit si ferre sinu Germania monstrari,
 Quis neget igniuomos Colchida ferre boues?

POLYHYMNIÆ
IN LVTERVM SAXONEM

Flabellum Seditonum.

*D*VM patrijs spectant bellorum incendia terris,
Attonitis horrent Rhenus & Ister aquis.
Fax excita tua, Sacer irritamine lingua
Quam furit, armatas inter adulta manus.
Si chalybem stringere Duces cum Saxone, quid n̄
Funereas cogant dissiluisse faces?

AD ELISABETHAM ANGLIAM,

Cum Religiosi viri indigenæ

In Anglia mentito habitu versarentur.

Vndique præcludas licet oppida militæ, ne quæ
 Sit Pietas, cogis quam procul ire, reduc.
 Irrita vis! patrij lustrant en oppida mystæ!
 En caput ut cristis, ut latus ense tegunt!
 Ut redeat Pietas, viden induit ora Tuorum?
 Iam reducem si vis pellerè, pelle Tuos.

POLYHYMNIA
IN IOANNEM HVSSIADEN,

Id est Anserem.

AVsus in odæa, Hussiade, Romana, sacrosque

adversus streperâ clangere voce choros;

Nam lingue si forte fides est ulla Boëma,

Nomine nec patrio fallimur, Anser eras.

Romanis esses ne perfidus arcibus Anser,

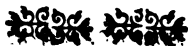
A' veteri poteras Anseri nosse fidem.

DE AQVILA CÆSAREÆ,

In eiusdem Hussidæ, idest Anseris,

Securios.

I

Cum peteret Romana Senon capitolia, castos

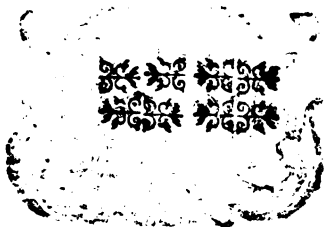
Pro Capitolinis arcebus anser erat.

Quas nunc Hussidæ Anser cum deserat arces,

Vnguis armatam Cæsaris horret Auenæ.

Nempe timent ab hæc hæc et furcibus arma rebelles,

Hæc ab Aue imbelles sic pedis arma timent.

POLYHYMNIÆ,
IN CÆLIVM CAPITONEM,

Hæreticum

Explicat \astrorum quot calum vertice flammæ,

Cælius Eumenidum tot iacit ore faces.

Ignea vis rapidâ vertigine torquet Olympum,

Hunc vagus insani verticis error agit.

Nec spatia vertoræ caret alter, & alter insani:

Hic habet Hic intus, nil habet Ille foris.

IN

IN PHILIPPVM MELANCHTONEM,

Atheum.

Hinc Superū regnīs amens mouet arma Melanchthō,

Inde pijs amens Manibus arma mouet.

Fallimur: his non arma mouet, nec praelia; Manes

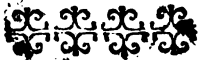
Ille nihil, Superos est ratus ille nihil.

In Lorpheum Castraporcium,

Pöetastrum Hæreticum.

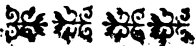
Iure trahi Lorpheus nomen sibi iactet ab Orphee;

Mollit Hic tygres, *mollit Ille fues.

POLYHYMNIAE
IN OTHONEM CERBERVM.

Hæreticum.

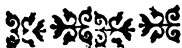
*Q*uam procul è sacris Otho Cerberus aufugit anis
 Tambene Caluina septa tuetur bara.
 Anguineum huic vni concede, Megara, flagellum;
 Huic stygias vni, Cerbere, crede fores.
 Sedibus hic postquam vestris successerit, Orci
 Vnus erit custos, vnus Erinnyis erit.

CORNELIVS BVCEPHALVS,

Sive Capitaneus,

Cum ad Geneuenses mutato no-
mine, desertaque Religione
transfugeret.

Quò ferat usque meum vulgi ludibria nomen?
 Nomine taurinum quò caput usque feram?
 Excute cornigerum mea dedecus emente virtus;
 Ipse mihi Alcides, ipse Achelous tua.
 Larga bonis, Achelou, tuo sit copia cornu.
 Sitque malis cornu copia larga mea.
 Quis furor est Latijs quis agit procul castris ab oris?
 Iam profugum stabulis coge, Geneua, tuis.

POLYHYMNIÆ
IN THEODORVM BEZAM,

Perditissimæ nequitix senem.

De ipsius ἀστυγεία.

Dum rugosa tibi grauis asperatora senectus,

Nulla tibi comes est, nulla iuuenta sequax.

Obuia Sylvanum te credit, abique Napeæ;

Obuia te Faunum credit, abique Dryas.

Seque alto Galatæa refert, exterrita ponto,

Cui simul es visus, visus adesse Cyclops.

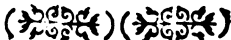
Iam subeas Acheronta, tuis ibi nanque secundas

Eumenidas votis experiere Charon.

MAHOMETIS ARABIS

Tamulus.

Clauditor hinc, totum qui pendè bicornibus Orbem
 Lunati clausit finibus orbis Arabs.
 Herculeo vincit in pendet magnete cadaver,
 Tellurem nequa polluat, urna, lue.
 Distrabet has olim frustra se compede vinculis
 Et vetus Alcide cogere monstra labor.

DE EODEM MAHOMETIS TVMVLO.

CAucaſeo cobibent ubi vertice vincla Prometheū,
 Cor redituſum illi è pectore vellit axis.

Caute chalybs Arabem cobibet magnetido; tauris.

Hic Sygias ſuperat intus ille ſacies.

Dignus è hic diram redidit corde volucere.

Paſſere; ſed cor Arabi peſtiferum habuit.

DE BODEM MAHOMETIS TVMVLO

QVà testudineam curuatur in absida magnet,

Conditafert Anatis pendulus affa abalyb.

Atria sublimis leuat se mole caducee,

Et medium libet se pro inans cinis.

Ecqua superstitia lenior Mahometida surgat

Cui fit ut alachalybe, aut fit ut abafit.

CRUCIUS FUNISERIVS VESPILLO

Quòd spe hæreditatis exciderit,
manus sibi affert.

Discernatur funus quòd sit sine foenore, rursus

Quòd sine sit, foenus funere, discernatur.

Vel referam mihi trista suo cum foenore funus,

Vel referat funus, qui sibi foenus habet.

Ne funus sine foenore, ne sine funere foenus.

Aspiciam, ipse mihi Crux, mihi Funis ero.

LIBER TERTIVS 413
DE CYNICO, ET ADORO.

*I*urabat Cynicus, quod pletheret Orcus Adorum;
Crediderim, Stygius si foret ille canis.
Quin idem accedat, si Cerberus, alter Auerno,
Periurus, quamuis per Styga iuret, erit.
Nec *lapidem iurare Iouem per fata licebit,
Ipse canem, cogit nam procul esse lapis.

Ad Adorum, de Cynico.

*D*eterat hoc Cynicus, quod Auernus, Adore, tenet te;
Nulla fides, Stygius sit licet ille canis.

PENTAPOLIS BUSTVM

Exhausta aquis

*V*nda, quæ mentes, quæ corpora tergitis, vnda,
 Vltane nunc vestram diluat vnda tuent
 Ignibus absumptæ quondam celestibus Urbis
 Foeda nefas vestro condere busta facn.
 Fallimur, bus ignis veniunt in foedera lymphæ,
 Vindicis ut pœnas augeat ignis aqua.
 Numinis vltlices dederant cui funera flammæ,
 Et cineres vltlice Numinis vnda tegit.

DVX PERDWELLIVM GENIORVM.

Penam sedem metum in Aquilone. DA

Quin ego quin au sim folio par ire Tonanti.

Lucifugi princeps agminis Asti ait.

Aestas Hyperboream mox culmen adire Trionum.

Impia iuratas monit in arma manus.

En, ut sere pares ! axem subit* altus uterque;

Nil habet Hic infra, nil habet Ille supra.

ANTICHRISTVS

Ad perditum Genitum Antesignanum.

V Nigens, sum in oque parem virtute Tonanti

Plurima thuricremis me colet ara facis.

Hic simul inflaras ut mirare classica, Platonem

Subdita pene tuis legibus Aëthor erat.

Nunc solum, O summi detus Aquilonis honores

Nunc tua me, Pluton, afferere regna Dura.

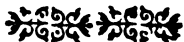
Quæsieris, qua summa petam vi sidera? nostra

Illa rudimentum classica vere tubæ.

DE CAINO.

Questus Abeli.

Nostra flagrat flamma dum calite victima, Fratris
 Corripient diras inuida corda faces.
 Sanguine qua nostro extincta, incendere cruento
 Vindicis ultrices Numinis amne minas,
 Abde *nouis trepidum te manibus abde; Satelles
 Te meus erronem pellet ab orbe cruor.

PHARAO

Profugis Hebræis infestus .

Iam caput arcanis Pater exere Nile latebris,

Mille supercilio lumina pande, Pharos;

Vester uti prospectus ouet, cum cernet, ab hoste

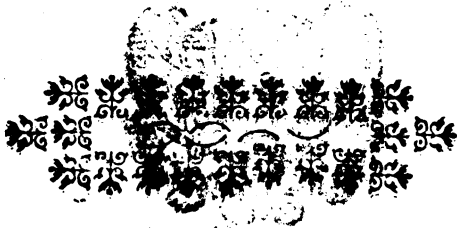
Quas meus hoc pœnas exiget ense furor.

Perge minax, ira que faces superingere; tantus

Quo furor extinctus detonet, a quor erit.

Is acidum qui cade rubere coëgeris amnem,

Ipsè tua coges cade rubere fretum .

IN IVLIANVM CAESAREM,

A' Diuo Mercurio cœlitus extinctum .

Transfuga Christiadæm, diuini Transfuga cultus,

Niliacum* maestas thuris honore bouem. A

Centeno excubitor sis lumine Osiridis aræ.

Centenoque Apis sis licet igne vigil.

Si bouis alter eris custos Memphitidis Argus,

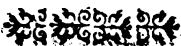
Te quoque Mercurius qui necet, alter eris.

SIMONIS SAMARITAE,

μυστικὰ καὶ Πρῶστιγα.

Alfit Idumeus glacie & Virtutibus, & arsis

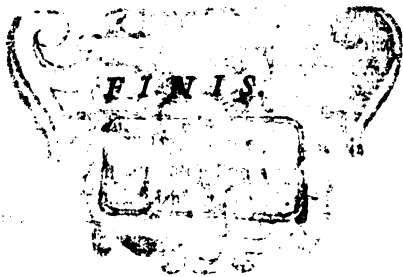
Ignibus, hinc squamis horruit, inde rudis.

Alite sed superas dum tranat Alastore habes.

Tartareas præcepit Icarus hausit aquas.

Irritus infernae labor artis! ut aethera tranet,

Daedaleum præstat, quàm Stygis esse fabrum.

Quibus magis perspicua redduntur ea,
que minus liquent in Po-
lyhymnia

Pagina 23. vers. 7. *Subduxit ab axe Prometheus)*
Qua de re, praeter ceteros, sine cecinit Vida, lib. 1.
Poet.

*Has magni Natas. Iouis olim duxit ab astris
Callidus tu terras insigni fraude Prometheus;
Cum liquidos etiam Mortalibus attulit ignes.*

Pagina 28. in seminate. *Erit hinc)* Inscriptio nostrae
Imitationis à loco, quod nouitium Latinis Ca-
moeis, carmen ad Erythraeum mare deduximus.
Pag. ead. vers. 1. *Hinc fundit Arabes)* Alter Arabi-
cus, alter Persicus sinus dicitur.

Pag. ead. vers. 1. *Actia buccina)* Actia Sineeri maritima
poeas

Pag. 29. vers. 1. *Arfinon)* Arfinon, & Berenice,
oppida in situ Arabico.

Pag. 30. vers. 1. *senectus Plinius lib. 9. cap. 25. Floue-*
scunt, inquit, margarita senecta; nec nisi iumenta
constat ille, qui quatuor vigen.

Pag. ead. vers. 1. *manipulis pallescent)* Plinius libro
& capite eodem. *Sordescunt & pallescunt, et ut se lo-*
minante, quod hanc in corpore, et ut ducis ma-
giorem, sordidatam esse, quod am mario: Inde, nubilum
trahi colorem, aut pro claritate ducit tunc ferre.

N O T Æ.

Pag. ead. vers. 6. *Dum subeunt Dactem*) Plinius eodem loco. *Quidam tradunt, sicut apibus, ita & Concharum examinibus singulas magnitudine, & venustate præcipuas esse veluti Duces, mira ad cauendum solertia.*

Pag. ead. vers. 8. *Canibus marinis*) Conchæ, inquit Plinius ibidem, in alto comitantur marinis canibus, ne tamen aures foeminarum arcentur.

Pag. ead. vers. 12. *Elenchos*) Vniones, inquit Plinius, fastigiata longitudine Elenchos appellant.

Pag. ead. vers. 17. *Narei Sidonis*) Nympha maris Sidonij.

Pag. 31. vers. 5. *Aeolides*) Is est Mifinus Tritonis amilator.

Pag. 32. vers. 1. *Actia Chalcidica*) Id est Musa Actij Sinceti, cuius patria Neapolis, à Chalcide subeunt Vrbe deducta. legu. Vellemus tui.

Pag. ead. vers. 16. *Inquit modum*) Id est concinne, & secundum rhythmum: vbi scilicet motus, atque agatio fluctuum imitaretur quantitates, ac tempora metrorum. *Concinite in modum*, Catullus dixit. Virgilius, *in numerum ludere, & motare cacumina.*

Pag. 33. vers. 4. *Vatem.*) Id est Mosen.

Pag. ead. vers. 9. *Erythreides*) scripsimus hæc vocem, de trita vna ex diphthongo litera. Sic Catullus in carmine. *Collis, & Heliconij dixit, Ille patris Erythrei.* Et in Hendecasyllabo, *Quis hoc potest videre, quis possit patri dixit, Ve albatrus volubilis*

Dio-

N O T A E.

Dioneus, pro *Erythrai*, ac *Dionæus*, detriuit enim
vnam diphtongi literam, metri causa, lege ad eos
Catulli locos Muretum :

Pag. ead. vers. 14. *tumesceret alius*) Plinius loco su-
pra laudato. *Conchas ubi genitalis anni stimula-
uerit hora, pendentes sese quadam oscitatione, im-
pleri rosido conceptu tradunt; gravidas postea
eniti, partumque earum esse margaritas :*

Pag. 36. vers. 6. *nocent soles*) Plinius ibidem. *Mi-
ror, ipso tantum ea rebo gaudere, Sole ru besceret
candoremque perdere, et corpus humanum. quare
preceptum candorem custodiunt pelagiae conche,
altius merse, quam ut penetrant radij,*

Pag. ead. vers. 17. *Carminis illic*) Id est magici carmi-
nis illicis excantamus, & pellimus, ex Veterum
errore, qui stolidè credebant, alienas segetes pos-
se carminibus ex agro in agrum excantari, atque
traduci. lege Plinium lib. 18. c. 6.

Pag. ead. ver. penult. *Turbo*) Qui thombus est Theo-
critæ pharmaceutrix, turbo est Horatianæ Ve-
nificæ.

Pag. 37. vers. 9. *Cylindros*) Cylindrus Iuvenali, Plinio
Elenchus, est margarita oblonga.

Pag. ead. vers. 17. *Gorgoneo*) Corallium ipsum dicit
Gorgoniam tradit Plinius, quod sanguine Gor-
gonis erubuerit lapis. lege Ovidium metamor-
1. 4.

Pag. 38. vers. 2. *Cautes Magnæssa*) a Magnæsa regio-
ne dicuntur cautes Magnæsa, rursus lapis dicitur

Pag. ead. vers. 4. *Amplexibus ambit*) Plinius lib. 36. c. 16. *Quid lapidis rigore pignus: ecce sensus, manusque tribuit illi natura, quid ferri duritiâ pugnacius. sed & cedit, & patitur mores; trahitur namque à magnete lapide, & ad inane nescio quid currit, teneturque, & complexu tenet.*

Pag. ead. vers. antepen. *Ceraunia*) Quæ & Brontia gemma, cadere cum imbribus, & fulminibus dicitur. Plinius lib. 37. c. 10.

Pag. 39. vers. 1. *Horrescere matres*) Plinius lib. 9. c. 35. *Si fulguret, comprimi conchas, ac pro ieiunij modo minus; si vero & tonuerit, pauidas ac repete compressas, quæ vocantur phylsemata, efficere; hos esse concharum abortus.*

Pag. ead. vers. 6. *Amiantus*) lege vires huius lapidis apud Plinium lib. 36. c. 19.

Pag. 40. vers. 2. *Augustum Sacris*) Id est Sacrorum honore auctum, ut pote Divis scriptum.

Pag. 41. vers. 2. *Anguon*) vide Notas in Eclogâ primâ.

Pag. ead. vers. 16. *Viron*) Siquidem viriditas dicitur $\chi\lambda\omega\rho\tau\eta\varsigma$, vnde nomen Chlorei.

Pag. 42. vers. 4. *Vnigenas Oceanitidas*) Id est Oceani vniones.

Pag. 43. vers. 3. *rudes Indos*) Non adhuc Sacris exculsos.

Pag. 44. vers. 3. *Arida Aurora*) Id est minimè roscida.

Pag. 46. vers. 4. *Fortune nomen*) Insulæ Fortunatæ Veteribus appellatæ.

Pag. ead. vers. 9. *Erytbrei*) Pro Erythræi, detrita pri-

N O T A.

- 2) *ma* vocali ex diphtongo, vt supra monuimus. 1
 Pag. 47. vers. 2. *Mantoi Carminis*) Quod cecinit Ma-
 ro, Ecloga quarta; cuius initium, *Sicelides Musa*. 1
 Pag. ead. vers. 14. *Aseuede*) Is est Ignatius Aseuedus,
 Dux, & Antesignanus Sociorum. 1
 Pag. ead. vers. penult. *Imaginis agide*) Ignatius Aze-
 nedus, inquit *Masseius*, sumpta Delphicae Image-
 ne, quam Romam secum extulerat, prout res, & tē-
 pus postulabat, ad officium, atque pietatem cun-
 ctos hortari.
 Pag. 48. vers. 2. *Palme feret omina*) Ad Palmam eni-
 vnam ex Canarijs, seu Fortunatis Insulis Heroes
 occubuere.
 Pag. 55. vers. 1. *Aëtius ora*) Ab ora enim maritima
 quae græcè dicitur *Acta*, dictus est Aëtius, Sanna-
 zarius.
 Pag. 63. vers. 5. *Magne Parentis*) Id est, Naturæ.
 Pag. 63. vers. penult. *Lorylum*) Is est idem, cui inscribi-
 tur hæc Ecloga, Leo Sanctus.
 Pag. 64. vers. 6. *Manus abena*) Ferrea manus, inquit
Liuius lib. 24. loquens de Archimede Syraculis
 propugnante, firmæ catenæ alligata, cum iniecit
 proræ esset, grauique libramêto plumbi recelleret
 ad solum, suspensa, proræ. nequa in puppim sit-
 tuebat.
 Pag. ead. vers. 9. *Dadalei magi*) Is est Tarentinus
 Architas.
 Pag. 66. vers. 10. *Lærechides*) Is est, Noëus, Lærechis
 filius.
 Pag. 66. vers. 11. *Quæ Nereidum*) Is est, Nereus
 filius.

Pag. 73. vers. 16. *Latij fines*) Traditur Noëus idem esse, qui Janus, vetus Latij incolæ.

Pag. 74. vers. 12. *Procul obuia*) Id est præ oculis, ut loquitur Virgilius.

Pag. 77. vers. 7. *Vicinaeque vepres*) Lucretius lib. 4.
-----*sæpe videmus*

Illorum spolijs vepres vilitantibus auctas. lege Nonium.

Pag. 83. vers. 8. *Anguis Apollineus*) Is est Aesculapius, Apollinis filius, sub anguis specie cultus.

Pag. 86. vers. 12. *Victricis signi*) Claudianus in panegyrico Honorij, dixit. *solam victrix.*

Auget spes Italas, & castius omnia surgant
Victrici concepta solo. Ac Lipsius de cruce lib. 3. c. 15. *Statim, inquit, victrix illud signum militibus signis inseruit.*

Pag. ead. vers. 9. *Tergemina diara*) Id est Imperij Romæ Pontificis.

Pag. 87. vers. penul. *Nomen fatale*) ob Iesu nomen, quo insignitur, atque indigitatur Societas.

Pag. 90. vers. 7. *Senior*) Is est Dominus Petrus.

Pag. ead. vers. ult. *Samaritanis advena terra*) Is est Simon magus.

Pag. 91. vers. ante pen. *Suffesa*) Id est infecta, ut loquitur Maro.

Pag. 94. vers. 2. *Signa dabit*) Id est Insigne nominis Iesu.

Pag. 97. vers. 5. *Loisida virtus*) Sigonius in responsione ad epistolam Fæorni. *Versus, inquit, causa,*

nomen aliquod à Poeta facile corrumpi potest: ut Virgilius corrumpit, qui Scipiadus dixit, quia propter creticum Scipiones dicere non potuit, & Silius, Macedum, quia propter tribrachym, Macedum non potuit. Sic ab Ouidio Tiberinus, pro Tiberio.

Pag. 99. ver. 13. *Nomenque dedere Aligeris pat)* Alluditur ad nomen Angelici, quod sacra Rituum Congregatio Aloisio tribuit.

Pag. 100. ver. 12. *Andino Alumno)* Is est Virgilius, cuius patria Andes, vicus non procul ab vrbe Mantua.

Pag. 118. vers. 11. *Antonius)* Criminalis Antonius, qui primus è Societate Iesu à barbaris Bagadis martirizatus est.

Pag. 119. vers. 3. *Amidas)* Amida, & Fatochi Iaponis-
rum Dij.

Pag. 121. vers. 2. *Sinnofo in turbine)* Id est in concha, seu conchylio, siue buccino.

Pag. 124. vers. 5. *castis Colonis)* Plinius lib. 12. c. 14. *Sacros, inquit, ferunt vocari, qui thura legunt; ob id nec ullo congressu feminarum, funerumque, cum incidunt thuriferas arbores, aut metunt, pol-
hui; atque ita religione mercos augeri.*

Pag. ead. vers. 11. *Constatam mammam)* Plinius li-
bro, & capite modo laudato. *Præcipua, inquit, gratia est mammoso thuri, cum devente latrymæ in priore, consecuta alia miscuit se.*

Pa. 129. ver. antepen. *Vt sit infans nivalis)* Id est quâ-
vis sit nivalis, seu nivosa.

- Pag. 130. vers. 4. *Sionis Arbitrator*) Idest Herodes .
 Pag. ead. ver. antepc. *Memnonis nepotes*) Reges Eoi.
 Pag. 132. vers. 14. *Esse suos natos*) Idest, mandare.
 Pag. 133. vers. 10. *Iupiter iret in suam avam*) Idest
 sub imagine cycni infestaretur aquilâ ; sunt enim
 Cycni aquilâ infensi, infestique.
 Pag. ead. vers. 11. *Amyclei honoris*) Idest Leda , ab
 Amyclis patria.
 Pag. ead. vers. 12. *Sustulit*) Idest concepit, & educa-
 vit.
 Pag. 144. vers. 11. *Quin acus*) est, acus, aceris , palea.
 Sic infra .
 Pag. 145. vers. penult. *Cur acus ex acuis, spicumque*)
 Idest paleam, & spicam .
 Pag. 150. vers. ult. *Ferâ acus*) Idest paleam .
 Pag. 153. vers. 7. *Convolvulus*) Flos est, vt ait Plinius,
 rudimentum naturæ, lilia facere condiscens.
 Pag. ead. vers. 8. *Clytie*) Heliotropium .
 Pag. ead. vers. 9. *Flos labi nescius*) Amaranthus .
 Pag. 156. vers. 6. *Infans*) Moses in Nilum abiectus .
 Pag. ead. vers. 9. *Anaurus*) Is arinis, ait Plinius loquens
 de Nile lib. 5. c. 9. vnus omnium nullas expirat au-
 ras, inde dicitur *Anaurus*. vide Delecampij annota-
 tiones in eum Plinij locum .
 Pag. 157. vers. 8. *Patrius labor*) Idest Diui Iosphi.
 Pag. 163. vers. 13. *Heo ego*) Verba è ritu Sacrorum,
 vsurpata cum ad attentionem excitarentur animi .
 Pag. 164. vers. 6. *Legiferi Ducis*) Idest Mosis .
 Pag. ead. ver. 8. *Maclat*) Idest magis auget, & cumu-
 lat .

- Pag. 167. ver. vlt. *Quadrifidi axis*) Idest Crucis, quæ etiam proximo versu dicta est, pherætrum.
- Pag. 169. ver. 2. *Exanimus Neræa*) Is est lacus Asphaltites; à quo, inquit Phinius, *ebibitur Iordanis, aquasque laudatas perdit pestilentibus mistas;*
- Pag. 171. vers. 15. *Exit*) Idest, euadit, euitat. *Silens iridem dixit*
- Crado luctari pelago, atque exire procellas.*
- Pag. 176. vers. 1. *Iessida*) Is est Dauid, Iessæ filius.
- Pag. 179. ver. 9. *Cisside*) Is est Saul, filius Cis.
- Pag. ead. ver. 16. *Exisset*) Idest, effugisset. ac declinasset.
- Pag. 186. vers. 6. *Vt referat folijs*) Est enim rhodophyllon græcè, rosæ folium.
- Pag. ead. ver. 7. *Amyclide*) Id est Hyacinthi, ab Amyclis patria.
- Pag. 207. ver. penul. *Oracula quercus*) Columbarum in Sylua Dédonæa è quercu edebant oracula.
- Pag. 208. ver. 1. *Iridis nomen*) Iris dicitur lilium, præcipue aureum, ac folijs discoloribus.
- Pag. 215. ver. 4. *gratas hospitis vices*) Hospites grati animi ergo dabant Xenia, idest munera ijs, quorum hospitali domo exciperentur.
- Pag. 217. vers. penul. *spem ostendant*) Lilium, spei publicæ Symbolum. lege Pterium.
- Pag. 226. vers. penul. *Lunula*) Lunulas appellari tradunt Eruditi, qui simulacris Diuorum superponuntur, orbés. lege Camer. in problem.
- Pag. 228. vers. 1. *Signis*) Idest, vexillis.

Pag.

N O T Æ.

- Pag. ead. vers. 2. *Signa*) Id est, astra.
- Pag. 234. vers. 2. *Ande*) Virgilij patria, Andes.
- Pag. 235. ver. 1. *Conon*) Is est Mathematicus, qui comam Berenices in cælo ostendit, de quo Catullus, & Maro.
- Pag. ead. vers. 2. *Indus*) Inter astra alterius Hemisphærij numeratur Indus.
- Pag. 261 in ipso lemma, siue argumento, *Nepenthes*) est liquor, cuius potio hilaritatem inducebat. lege Plinium.
- Pag. 271 in argumento, *Veternoso*) Is est Hydropicus, ex Catone apud Festum.
- Pag. 273. In argumento. *Heautus timorumænus*) Id est sese excruciantes, qualis Homericus Bellephontes, ac Terentianus Menedemus.
- Pag. ead. vers. 3. *Est*) id est, exedit & conficit.
- Pag. ead. ver. 6. *Esse*) Lusus ambiguæ vocis, *esse*, quæ significat, *esse* à sum, es, est; & comedere.
- Pag. 274. ver. 5. *Tollere natos*) Lusus in voce ambigua, *tollere*, quæ significat educare, & occidere.
- Pag. ead. ver. 6. *Efferre patres*) Lusus in voce, *efferre*, qua significatur, extraferre, qualis significatio in primo versu, & ducere funus, vt hic.
- Pag. 276. ver. 5. *Columbe*) in Dodona Sylva Columbe edebant oraculum Iouis.
- Pag. 277. vers. vlt. *Interius*) Id est spatium, curriculumque contra has ad metam fatalem. Interius enim est, quod est sinistrum; atqui motus sinistra manus, est breuior, ac minus exprorectus. Seneca

N O T A.

neca de tranquillitate dixit. *Non in turfu tantum, Circique certamine, sed in his spatijs vite interioris flectendum est.*

Pag. 278. ver. ult. *Gorgoneus cruor*) è cæse, enim Gorgonis sanguine extitit Corallij rubor.

Pag. 282. ver. 5. *Acanthis* (dicitur enim *à τὰ ἀκανθία* idest à spinetis, in quibus uersatur.

Pag. 293. uer. penul. *Aequor*) Idest, ager Campanus.

Pag. 295. uer. penul. *Dat Arabi sua nomina*) Dicitur enim Campania felix, ut felix Arabia.

Pag. 298. uer. ult. *Colone Liber*) Idest Bacche, qui Vesunijum incolis, & *Colone Liberi*, id est, qui Bacthi, atque ideo Vesunij uincta excolis.

Pag. 303. uer. 4. *Sagra*) Fluvius patrius, unde dictum oppidum Sagrianum, de quo lexicographi, in uoce, Sagra.

Pag. 340. uer. 1. *Sosper Signum*) Idest Crux, Salutis uexillum.

Pag. 354. uer. ult. *è profugo Patre*) è Caino pœnas repetijt cruor Abelis.

Pag. 369. uer. ult. *Hydra, Leo*) Hydra igni succubuit, Leo itidem dicitur igne terreri.

Pag. 382. uer. 1. *Centena hominum millia*) Tradunt Auctores idonei, totidem à Saberio Iustralibus aquis expiatos, quot à Cæsare fuere cæsi.

Pag. 391. uer. 2. *Hoc Honor, hoc Virtus*) alluditur ad Virtutis, & Honoris templum, à Marcello Romæ excitatum.

Pag. 392. uer. 10. *Vuceri*) Is est Martinus Bucerus.

Ibid.

Ibid. uer. 11. *Aligrante lilio*) Is est Io. Cahninus Stigmaticus lilio candenti.

Pag. 393. uerf. 1. *Saxonis*) Is est Martinus Lutherus è Saxonia.

Pag. 403. uerf. 1. *Senon*) Idest, Galli Senones, qui Capitolinam arcem inuaserant.

Pag. 405. uerf. 6. *Mollis*) Luditur in ambigua uoce *mollis*, quæ significat placare, & curare.

Pag. 413. uerf. 5. *Lapidem Iouem iurare*) Sanctissima apud Veterum superstitionem iurandi formula. lege! Gellium lib. 1. c. 21.

Pag. 415. uerf. 5. *Subit altus uterque*) Lusus ambiguae uocis, *altus*, qua significatur, summus, & imus.

Pag. 417. uerf. 5. *Nouis moribus*) Caius omnium primus præ metu ob Fratris cadem, se moribus textit.

Pag. 419. uer. 2. *Niliacum boodem*) Fuerat Iulianus præcipuus cultor Serapidis, qui bouis effigie referebatur.

Pag. 420. uerf. 1. *Idumæus Vertumnus*) Is est Simon magus.

INDEX

LEMMATVM, ET ARGVMENTORVM,

Quæ tribus hisce Polyhymniæ libris
continentur.

LIBRO PRIMO.

- I**Conismus expressæ in programmate Polyhym-
niæ, quo Musa redux in Cælum, Diuum Ignatium
sui reditus Ducem agnoscit. pag. 23
- Erythræis, siue Ecloga prima, in qua Anicæzum
carmen. 28
- Erythræis secunda, in qua Magicum carmen. P. Iu-
lio Cæsari Recupito. 32
- Erythræis tertia, in qua Apotheosis Diui Sæberij.
pag. 40.
- Erythræis quarta, siue Atlantias, in qua epinicium
canitur ijs, qui è Societate Iesu in mari Atlantico
à piratis Caluinijs occiderunt. 46
- Erythræis quinta, in qua Eudorylas (is est Diuus Sæ-
berius) abreptam vndis Cruci suffixi Seruatoris
effigiem deplorat. 51
- Metamorphosis ex Auroræ lacrymis in margaritas.
P. Famiano Stradæ. 56
- Lyladas, siue Ecloga sexta parergon, in qua entheus
Physiologi genius. P. Leoni Sanctio. 61
- Thaumantias, post deletos eluione mortales, su-
E e per;

I N D E X.

perstitis Nōei luctum absterget alloquio.	65
Jani Idolopœia, siue Gratulatio Calendis Ianuarijs.	
pag. 79.	
Triumphus B. Aloisij Gonsagæ, è diuicta Honoris, ac Voluptatis illecebra.	97
Anathemata, siue Donaria in D. Ignatij Apotheosi, videlicet,	
Tethydis Tyrrhenæ, Corallia,	117
Sericanæ regionis, bombycinum vellus.	118
Gangis, Elenchus ex adamantibus, pyropisque cō- fertus,	119
Doridis Erythrææ, vniones.	120
Nerines Oceanitidis, purpura.	121
Tritonis Sarmatæ, succinum.	122
Sabzi Coloni, thura.	123
Auctor Neapolim redux, ad P. Petrum Alois absen- tem.	125

L I B R O S E C V N D O.

I N Christi Soteris natali die, Peruigilium.	128
Elegorum dedicatio Bethlemijs Cunis, Elegia Prima	132
Ad Bethlæum specus, Elegia Secunda.	135
Prosopopœia Bethlemiticæ specus, Elegia Tertia, pag. 137.	
Ad Hyemem, in Bethlæum specus debacchantem, Elegia Quarta.	140
In Aristas Infantis Dei cunis instratas, Elegia Quin- ta,	143
Ad	

I N D E X.

Ad Solem, vt maturet ortum, ac Bethlæos fine- lustret, Elegia Sexta.	146
Ad Infantem Deum coloribus expressum in Bethle- mitica specu. Elegia Septima.	149
Cunæ Nazarenæ, Elegia Octaua.	153
Ad Deiparam, dū Ignatij Parens ob cultū Virginei puerperij in stabulo parturiret, Elegia nona.	159
Peruigilium, pro votiua Sacrorum instauratione, Elegia Decima.	163
D. Ignatij Hierosolymitana profectio, Elegia Deci- maprima.	165
Epiniciū Iudithæ, cæso Holopherne. Elegia Deci- ma secunda.	173
Dauid psaltrius ad Regis intemperias temperandas. Elegia Decimatertia.	176
In D. Magdalenzæ effigiem, intra rosæ calycem ex- pressam, Elegia Decimaquarta.	180
De Diuino præsidio, Hominumque Tutela Cælesti Genio, Elegia Decimaquinta.	182
Rosæ prosopoeia, ad Iulium Rhodophyllum, Ele- gia Decimasexta.	185
Vesuius Parthenopes desiderio flagrans, ad Sebe- thum, Elegia Decimaseptima.	187
Ethopoeia temulenti Lyconis, Elegia Duodeuige- sima.	109
Ad N. Etærum, de Lyco cane, ipsius desiderio tabe- scente Elegia Vndeuigesima.	195

I N D E X,

L I B R O T E R T I O.

P ervigilium, aduentante Diuino Spiritu.	208
De Gentilitijs Insignibus Innocentij X. Pont.	
Opt. Max. ad Tyberim, Epigramma primum.	207
De eiusdem Insignibus.	208
Ad eundem Pont. Opt. Max. de Aureis Lilijs Gentilitijs.	209
Scitissimus mellis sapor, ex Urbani VIII. Apibus.	210
Nactareus mellis sapor, ex eiusdem Apibus.	211
Ad Cæsarem Ferdinandum Secundum.	212
Ad Cæsarem Ferdinandum Tertium.	213
De Aquila Cæsarea.	214
Hispaniarum Rex, de suo Imperio, ac tributis.	215
Ad eundem Hispaniarum Regem, de ipsius amplitudine imperij.	216
Ad Clodouæum Primum Gallorum Regem.	217
Ad eundem Gallorum Regem, de lilijs aureis.	218
Ad Sarmatiæ Regem Societas Iesu.	219
Ad eundem Sarmatiæ Regem B. Stanislaus.	220
De Polonis Turcarum victoribus, deque Alce indigena.	221
Ad Sarmatiæ Regem, Thracum Victorem.	222
De Lysippo, & Apelle magni Alexandri Fictoribus	
pag. 223.	
De Phiippi Hispaniarum Regis II. animi moderatione.	224
Ad Societatem Iesu de corde Henrici magni Gallorum	
rum	

I N D E X.

rum Regis, ipsi tradito.	225
Ad eandem, eadem de re.	226
Ex Cælo Austriaco, Arctos.	227
Aquila Austrias Draconem abigit.	228
Engonifis.	229
Bootes.	230
Corona.	231
Lyra.	232
Cassiopea, & Andromeda.	233
Olor.	234
Cepheus.	235
Cæsar Austriades Perseo par.	236
Ex mundo Augustali Pannoniorum Regina à Musis elaborato, ad Augustam Austriada Progama.	237
pag.	237
Corona.	238
Pecten aureus.	238
Tænia.	239
Reticulum.	239
Flammeum.	240
Siren rediniua, Augustæ aduentu.	240
Nauigatio Augustæ.	241
De sacra Sindone, Tutela Ducis Allobrogum.	242
Ad Ducem Allobrogum, de eadē sacra Sindone.	243
Lusitanorum auspicijs. vterque Indus Iustralibus & aquis expiatis.	244
Ad Urbem Venetias.	245
De eadem Vrbe Venetijs.	246
Ad Ianuensem Urbē, de Christophoro Colūbo.	247

I N D E X.

Christophorus Columbus.	247
Sirenes propter Sebethum, ad Cardinalem Bencom. pagnum.	248
Afcanius Card. Philamarinus, de Symbolo Heroico sui <i>Amaranthi</i> .	249
<i>Ad</i> Pietrum à Castio Lemensium Comitem.	250
<i>Ad</i> eundem.	251
<i>Ad</i> Io. Baptistam Mansum, Villæ Marchionem.	152
In funere Francisci Gueuaræ.	253
<i>Ad</i> Cæsarem Flammiuuium, aquis extinctum.	254
<i>Ad</i> Fabium Capycium Galeotam, Regij Senatus Præsidem.	255
De Veritate, ac Fide <i>Annalium Baroniorum</i> .	256
<i>Ad</i> P. Theophilum Raynaudum.	257
<i>Ad</i> P. Io. Rhò.	258
<i>Ad</i> P. Barpt. Beluederium.	259
Emblema, conuoluolus, & pauper,	260
Mel è roscida florum lacryma, <i>Nepenthes</i> .	261
Aureus mellis color.	262
Vix lacteæ, liliorumque contentio.	263
Aethra, & Hybla Aëtris, Floribus que certantes.	264
Heliotropium, Solis desiderio contabescens.	265
Aëtra diurna, ex ortu, occasuque Solis.	266
<i>Viola Veris Antefienanæ</i> .	267
<i>Hyacinthus, sitie Iris agrorum</i> .	268
<i>Narcissus pulcrior nunc flos, quàm olim Puer</i> .	269
<i>De simulacro Cupidinis inter rosas dormientis</i> .	270
<i>In simulacrum Cupidinis bubulci</i> .	270
<i>De splenetico, ac Veternoso, allegoricè</i> .	271

In

I N D E X:

In Adonim Märini, igni deuotum:	272
In Heautus timorum ènus:	273
De necè Aprugni Hugonotidæ:	273
Impia Hugonotidæ Pietas in suos:	274
In Apellam.	274
In Lucubrationes difertiffimi patrõni Frantifei Pa: pari.	275
Idem argumentum.	276
Horologium Solarium:	276
De Eodèmi:	276
Graciãle Mortis fimulacrum:	277
Sepulcri epigramma.	277
Ad Libitinam, de corallino ipfius fimulacrõ:	278
Fictilis Humanæ Vitæ imago:	279
Cor oculi tegunt, ac detegunt.	280
De speculo fluuiali, ac vitreo:	281
Tumulus Acanthidis:	282
Solarium Horologium:	282
Ouidij tumulus:	283
Tumulus Lartis Senis, & Othonis Pueri.	284
Puer alloquitur Patrem, cuius imaginem referebat, pag.	285
Aetheris, Aerisque dialogifmus:	286
Nofttum ex Hydrunto Neapolim iter.	287
Ægri animi Symbolum, Bombyx.	288
Apologus, os tegit, ac detegit ingenium:	289
Vefuuianum incendium cladem portendit Otho- mano.	290
Ignis Vefuuianus Bacchi, Cereisq; vberitatem por-	290

tendit.	291
E Vesuuijlabe Plinij casus, & Campaniæ vastitas.	292
E Vesuuijana eluione Campani agri felicitas.	293.
Idem argumentum.	294
De Vesuuiio rediuuiuo, deque nomine Campaniæ felicitis.	295
Vesuuius dirimit quod est inter Campaniam, Siciliamque à Natura discrimen.	296
De Vesuuiio rediuuiuo, Parodia.	297
Grati animi vices erga Isabellam Feltriam Bisinienfium Principem.	299
De eiusdem Principis erga Societatem benignitate.	300
Ex Parentalibus Marcelli Castanei, de Ipsius Insigni Gentilitio.	301
De eiusdem in nos benignitate, in Inuidum.	302
Ad Marcellum Castaneum, de soli natalis Insignibus.	303
Ad eundem iisdem de Insignibus.	304
Sagra Fluius suo populari parentat.	305
De Castanei in egenis locandis benignitate.	306
De eiusdem aduersus parricidâ animi æquitate.	307
Idem de sua in vsu rei familiaris frugalitate.	308
Eadem de re.	309
Eadem de re.	310
Sagra Fluius Vrbi Catacensi gratatur.	311
Catacensis Vrbs de suis Insignibus, in Marcelli funere.	312
Chaos coloribus expressum.	313.

De

I N D E X.

De nomine, & cognomine Phœnicis, & Palmæ.	314
Ladon pastor Infantis Dei os contemplatur.	315
In Christi Soteris Natali die.	316
In illud ex Psal. exultauit vt Gigas ad currēdā viā.	317
In effigiem Infantis Dei.	318
Ladon pastor os Infantis Dei contemplatur.	319
Ad Infantem Deum Deiparæ mammis inhiātē.	320
Deipara Virgo faucij Pueri vicem dolet.	321
Factus est sudor eius sicut guttæ sanguinis.	322
Ad Infantem Deum, dum circunditur.	323
De Christo Sotere vittato, spinisque redimito.	324
Christus Dominus inter cruciatus, Agnus, & Ce- ruus.	325
In Christi Domini flagris cæsi marmoream effi- giem metaphrasis.	326
In Natali Deiparæ.	327
Ad Infantem Diuam.	328
Deipara Virgo, liliū inter spinas.	329
De lilijs à Christo Domino Salomonis purpuræ prælati.	330
In illud Senecæ. <i>Si vis ea, quibus urgeris, effugere,</i> <i>non alibi sis oportet, sed alius.</i>	331
De Diuo Parthenio Martyre, telo linguæ demorsæ. Lupam abigente.	332
In illud D. Augustini. <i>Quæ diu male ambulauerat,</i> <i>vestigia recta quærebat.</i>	333
De Lycij Tutela, & Insigni Lupa, ad D. Irenæ.	333
Sanctus Simeon Infantem Deum amplexus.	334
De Diuo Sebastiano.	335

Diuus

I N D E X.

Diuus Franciscus Assisias ad vulnificum Alitem.	336
Idem ad eundem Alitem.	337
Diuus Dionysius Areopagita, deficiente Sole, diuinitus illustratus.	338
De Diuis Petro, & Paulo, à Nerone cæsis.	339
In Diui Pauli simulacrum cum Elogio, <i>vino ego, iam non ego,</i>	340
Ad Diuum Felicem, de Araneæ tela.	341
In illud Diui Maximi, <i>Arida rupes vice maternorum uberum populum nutrebat.</i>	342
Diuis Ignatio, ac Saberio Pòësis dedicatur.	343
De Diui Ignarij casu, in propugnatione Arcis	345
Ad Diuum Ignatium exempla sanctissimorum virum è sacris Annalibus repetentem.	346
Ad Diuum Ignatium opem ægris, egenis, ac perditis ferentem.	347
De Eiusdem Hierosolymitana profectioe.	348
Idem inter militum probra.	349
Ad eundem, dum ipsi in æstu curarum Deipara vna cum Puerò præsto esset.	350
Ad eundem, dum in sacra Synaxi Christo fruitur aspectabili.	351
Ad eundem natu grandem, rudes inter pueros erudiendum.	352
Impurum Stigij serpentis spectrum puris Iambis abigitur.	353
Diuus Ignatius Assertor Asceticæ pudicitie.	354
Diuus Ignatius è vinculis.	355
De cadauere ad Ignatij preces rediuiuo.	356

De

I N D E X.

De Sicario ab Ignatij nece Cælitis voce deterrito	357
pag.	357
De Perdito, in Ignatium Diris debacchante.	358
Ad Diuum Ignatium astrorum aspectu flentem.	359
Ad eundem, dum in fide retinet peruicacem Apellam.	360
Transalpina Soboles in Ignatij fide.	361
De parthenonibus ab Ignatio in Vrbe excitatis.	361
Alexander Petronius æger præsentem Ignatij opem experitur.	362
P. Leonardus Kessellius ad Ignatium sibi Vbijs ab Vrbe præsentem.	363
Ad D. Ignatium ex oculis lacrymas, è capite flammam emittentem.	364
Ignatius dat igni literarum fasciculum inter precandum allatum.	365
Societas Iesu ad Ignatium, ne sui moderationem detractet.	366
Ad eundem Societati Iesu leges scribentem.	367
Musicum instrumentum Ignatio deuotum Musæ.	368
Ad Patrum Decemprimorum Decadem.	369
Seculare carmen ad Diuum Ignatium.	370
Anathema Loiolæi gladij.	372
De Diuorum Ignatij, & Saberij Apotheosi.	374
De Diuis Ignatio, & Saberio.	375
De hisdem.	376
De hisdem.	377
De Eorundem mortuali die.	378
Ad D. Saberium.	379

Ad eundem.	380
Ad eundem.	381
Diuus Saberius Iulio Cæsari confertur.	382
Eidem India instat, vt Indicam expeditionem maturet.	383
Ad D. Saberium, per quietem sibi visum Indiam sustinere.	384
Ad eundem, de Lychnucho aquis ardente.	385
Ad eundem, de Cancro Crucifixi effigiem deferente.	386
De vitro trigono, quo illice se Societatis homines Sinis insinuarunt.	387
Edmundus Campianus in Religionis perduelles stilum stringit.	388
De Henrici Garneti cruenta arista.	389
De P. Marcello Mastrillo.	391
Purus Iambus Diuo Saberio dedicatur.	392
Martinus Luterus Marti componitur,	395
In eundem Religionis Transfugam.	396
In Ioannem Calvinum candenti lilio stigmaticū;	397
In Puritanos, Calvini Sectarios.	398
In Martinum Vucerum.	399
In Luterum Saxonem, flabellum seditionum.	400
Ad Elisabetham Anglam	401
In Ioannem Hussiaden.	402
De Aquila Cæsarea, in eiusdem Hussiadæ Sectarios.	403
pag.	403
In Cælium Capitonem Hæreticum.	404
In Philippum, Melanchtonem Atheum.	405

In

I N D E X.

In Lorpheum Castraporcium Hæreticum.	405
In Othonem Cerberum Hæreticum.	406
Cornelius Bucephalus Religionis Transfuga.	407
In Theodurum Bezam.	408
Mahometis Arabis tumulus.	409
De eodem Mahometis tumulo.	410
De eodem Mahometis tumulo.	411
Crucius Puniferius Vespillo	412
De Cynico, & Adoro.	413
Ad Adorum, de Cynico.	413
Pentapolis bustum exhaustum aquis.	414
Dux Perduellium Geniorum	415
Antichristus ad perduellium Geniorum Ducē:	416
De Caino questus Abelis.	417
Pharao profugis Hebræis infestus.	418
In Iulianum Cæsarem à D. Mercurio cælitus extin-	
ctum.	419
Simonis Samaritæ præstigiæ.	420

F I N I S

CORRECTIONES MENDORVM.

Pagina 9. vers. 5. enim- uero 25. 17. Hamadryadas 33. 14. fatifcentes, 38. <i>antepen.</i> En rutilos 41. 10. addat? 45. <i>penul.</i> Conchyta 55. <i>penul.</i> Nerei; 64. 6. Aut tormenta, manus 65. 11. hau sit, 76. 16, lethale. 80. <i>penul.</i> Orbem, 97. <i>ult.</i> occultatque, 106. <i>ult.</i> tiaram; 110. 1. arcēs. 110. <i>ult.</i> nouandum.	112. 4. cœptis 129. 17. deflagret, 130. 5. cœrus 131. <i>ult.</i> Sub mapali qui flet Infans, 133. 17. Tempeſtas pretioſa, ſacro ſed tuta pudori, 210. 2. Pitho 223. 1. Apelles, 250. 6. Elidis 276. 8. dies. 317. 1. Gigantes, 331. <i>in lemmate verſ.</i> 3. alibi 365. <i>in lemmate verſ.</i> 2. allatum 386. 4. concha.
--	--

Si quid præterea errorum est typis admissum, neque stylus in recognitione correxit; Si quid adhuc humana conditio minus cauit, id Lector æquus, ac prudens pro suo candore per se ipse restituat.

